

Fredag den 17. januar 2020 (D)

1

49. møde

Fredag den 17. januar 2020 kl. 10.00

Dagsorden**1) Forespørgsel nr. F 2:****Forespørgsel til statsministeren om regeringens værdipolitik med fokus på de udfordringer, der følger af indvandringen.**

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.

(Anmeldelse 02.10.2019. Fremme 08.10.2019).

Meddelelser fra formanden**Første næstformand** (Karen Ellemann):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Uddannelses- og forskningsministeren (Ane Halsboe-Jørgensen):

Lovforslag nr. L 96 (Forslag til lov om ændring af lov om adgangsregulering ved videregående uddannelser. (Ophævelse af begrænsning af dobbeltuddannelse)).

Hans Kristian Skibby (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 75 (Forslag til folketingsbeslutning om at øge indsatsen mod butikstyveri og hæleri).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 2:**Forespørgsel til statsministeren:****Vil statsministeren redegøre for regeringens værdipolitik med fokus på de udfordringer, der følger af indvandringen, og som****presser eller tvinger danskerne til at ændre levevis og adfærd og rette ind af hensyn til indvandrere?**

Af Pia Kjærsgaard (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Marie Krarup (DF), Morten Messerschmidt (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Anmeldelse 02.10.2019. Fremme 08.10.2019).

Kl. 10:00

Første næstformand (Karen Ellemann):

Jeg gør opmærksom på, at afstemningen om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 21. januar 2020.

Nu giver jeg ordet til ordføreren for forespørgerne for en begrundelse, og det er fru Pia Kjærsgaard, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:01

Begrundelse

Kl. 10:00

(Ordfører for forespørgerne)

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. Den 6. januar 2020 udkom Berlingske med en artikel på avisens hjemmeside, der havde opsigtsvækkende nyt om antallet af udlændinge i Danmark. I den seneste rapport om indvandring i Danmark fra Danmarks Statistik fremgik det, at der var 506.570 indvandrere og efterkommere med ikkevestlig baggrund i Danmark. Nye tal, som en forsker har fået Danmarks Statistik til at regne sig frem til, viser imidlertid, at der er yderligere 400.000 mennesker i Danmark, der helt eller delvist stammer fra ikkevestlige lande som Tyrkiet, Irak og Pakistan. Det, der foregår og har foregået i Danmark, er en begyndelse til en befolkningsudskiftning drevet af indvandring, børnefødsler og ægteskaber i form af familiesammenføringer i gruppen af indvandrere og efterkommere.

Katastrofen indtraf med udlændingeloven i 1983. Pr. 31. december 1983, før den nye udlændingelov trådte i kraft, var antallet af verserende asylsager i Danmark 186. Året efter med den nye udlændingelov var tallet 3.097. Det pudsige er, at jeg selv har fundet tallene frem, fordi jeg selv i sin tid for mange år siden har stillet spørgsmål til en justitsminister, der hed Erik Ninn-Hansen. Og herefter steg og steg antallet. Klokken er ved at falde i slag for Danmarks overlevelse som homogen nation, for vort fædreland, for det danske folk.

Dengang i 1983 troede mange, at integrationen ville forløbe smertefrit. Jeg har aldrig abonneret på det synspunkt. Hvordan fusionerer man en religion og kultur så fremmedartet og tilbagestående præget, som den er, af klanmentalitet, kvindeundertrykkelse og vold med en civilisation som den europæiske og en kultur som den danske? Det kan ikke lade sig gøre. Hvad gør os til danske? Hvordan forholder vi os til vores kultur, vores værdier og vores normer under trykket fra indvandringen?

Det er genstand for dagens debat, som jeg ser meget frem til; en debat principielt om værdipolitikken, som Dansk Folkeparti i øvrigt rejser mindst en gang om året. Det er den debat, der finder sted i dag, og jeg ser meget frem til at høre specielt regeringens synspunkter, selvfølgelig, men også øvrige partiers synspunkter. Jeg synes,

det er et af de vigtigste emner, Danmark og folketingspolitikere overhovedet kan beskæftige sig med. Tak.

Kl. 10:03

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren for forespørgerne, og til besvarelse giver jeg ordet til statsministeren.

Kl. 10:04

Besvarelse

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det, og først og fremmest tak til Dansk Folkeparti for at rejse den her forespørgselsdebat. Jeg er fuldstændig enig med forespørgerne i, at det er en vigtig debat, og jeg vil gå direkte til besvarelsen.

I mine øjne er Danmark et meget værdibåret samfund. Vi har nogle meget, meget stærke fælles værdier, som er udviklet igennem generationer, og som jeg mener er en meget, meget væsentlig forklaring på, at vi i dag er så stærkt et samfund og har så stærkt et samfund. Lad mig her prøve at dykke ned i nogle af de værdier, jeg som statsminister og vi som regering mener er særlig vigtige. Det er selvfølgelig ikke en udtømmende liste, men her et fokus på nogle af de værdier, vi synes er de vigtigste.

For det første: Det at have et stærkt samfundsfællesskab er jo i Danmark udviklet uden at være i modsætning til, at individet har sin egen ret, og det er i min optik helt afgørende for den videre diskussion, fordi jeg synes, vi ser for mange tendenser blandt folk, der kommer udefra, til netop en undertrykkelse af individet, vi aldrig nogen sinde kan acceptere og aldrig nogen sinde må acceptere.

For det andet: Demokrati, folkestyre, vores grundlov står over religion. Vores udlændingeordfører har formuleret det utrolig klogt og præcist, nemlig at Gud har vigepligt. Der er ikke noget, der står over Folketinget. Der er ikke noget, der står over grundloven, og man kan ikke påkalde sig, ligegyldigt hvilken religiøs baggrund man måtte have, nogen særlige privilegier eller en særlig ret til at undertrykke andre, fordi man har en religion. Det er *her* i huset, lovgivningen vedtages – ingen andre steder. Det håber jeg vi vender tilbage til, fordi vi jo for nylig også har hørt eksempler på skilsmisseområdet, hvor det er mig helt uforståeligt, at der overhovedet er imamer i Danmark, der skal have en holdning til det spørgsmål, fordi skilsmisselovgivningen er juridisk og den vedtages her i huset. Det vender jeg tilbage til.

For det tredje: børn, børns rettigheder, børns beskyttelse. Barndommen er ikke bare en forberedelse til at blive voksen. Det er en selvstændig vigtig periode i ethvert menneskes liv. Den er måske i virkeligheden den vigtigste, og derfor bliver man nødt til, hvis man vil tilslutte sig danske værdier, at respektere barnet og passe på barnet. Jeg er selvfølgelig rigtig glad for, at den nytårstale – jeg har kun nået at afholde en af slagsen; håber, der bliver flere – har fået rigtig meget opmærksomhed, når det handler om udsatte børn.

Jeg er ked af, at det afsnit, der handlede om mange børn med etnisk minoritetsbaggrund, ikke har fået samme opmærksomhed, nemlig spørgsmålet omkring vold, hvor vi ved og vi hører mange eksempler på, at mange børn med minoritetsbaggrund udsættes for vold i vores samfund. Jeg tror, vi må være ærlige og sige, at der er noget berøringsangst i forhold til at gribe ind over for det fra resten af samfundet.

Her kan man selvfølgelig diskutere, om det med, at man ikke må slå på sine børn, er en dansk værdi. Det håber jeg at det er blevet. Da Nyrupregeringen i 1990'erne afskaffede revselsesretten, var det ikke alle partier, der stemte for, men jeg tænker, at hvis der var nogen, der i dag troppede op her i salen og foreslog, at man skulle have lov til at genindføre revselsesretten, så ville vi selvfølgelig være enige om at modsætte os det. Så det er jo også et eksempel på, at danske værdier

kan flytte sig. I dag håber jeg det er en grundfunderet vigtig dansk værdi, at man selvfølgelig ikke slår på sine børn.

I forbindelse med det er jeg selv ualmindelig bekymret over de alt for stærke tendenser, vi ser i nogle indvandrer miljøer, i forhold til social kontrol, især af piger. Det, jeg måske allerhelst vil sige, når vi diskuterer værdier, er, at der i mine øjne ikke er plads til værdirelativisme. Alle værdier er ikke lige gode, og når vi taler værdier, må man træffe et valg. Derfor skal vi selvfølgelig heller ikke acceptere kønsopdelt svømmeundervisning i Danmark, fordi det, at man vil adskille kønnene, jo bygger på et i mine øjne forkert værdisæt, og der kommer man til at være relativist, og det synes jeg ikke der er plads til. Jeg synes, man bliver nødt til at stå fast på sine værdier. I Danmark kan drenge og piger selvfølgelig svømme side om side og skal ikke opdeles, hverken af uret eller af gardiner, som vi har set i nogle svømmehaller.

Det fører mig frem til det næste, nemlig det, jeg selv betragter som en meget, meget vigtig dansk værdi, og det er en ligestilling mellem mænd og kvinder, som jeg ikke synes vi skal gå på kompromis med på nogen som helst måde. I tirsdags kom der en ny rapport fra VIVE, som viser, at en gruppe indvandrerkvinder har store problemer med at komme ud af deres ægteskab på grund af deres muslimske baggrund. Der vil jeg gerne gentage, hvad jeg sagde før: Der er kun én lov i Danmark, og det er den, der bliver vedtaget her. Vi skal tage det her alvorligt, og i regeringen sidder vi nu og kigger ind i, hvordan vi kan få taget et opgør med de såkaldte muslimske skilsmisser, for jeg synes slet ikke, vi skal have dem. Jeg kan slet ikke se, hvorfor imamer skal forholde sig til, om folk skal skilles eller ej.

Jeg forstår godt, at man kan have behov for at have en religiøs overligger, f.eks. når man skal giftes. Det er der mange af os der har og gerne vil have. Jeg forstår også godt, at man vil have sine børn døbt og konfirmeret, men jeg kan faktisk ikke forstå, hvorfor et trossamfund skal blande sig i skilsmisser, for det er i mine øjne en juridisk foranstaltning. Det kigger vi ind i hvad vi kan gøre ved.

Jeg glæder mig i øvrigt over en finanslov, som også har et særskilt fokus på kvindekrisecentre, og nu siger jeg det meget direkte: Der er en kraftig overrepræsentation på landets krisecentre af kvinder med minoritetsbaggrund, og det er jo, fordi det i nogle miljøer simpelt hen er mere accepteret og det er mere anerkendt, at man slår både på børn og kvinder. Det hører ikke hjemme. Det hører ikke hjemme i noget samfund, men det hører bestemt ikke hjemme i Danmark. Der er noget berøringsangst på det her felt, og det har der været igennem alle årene.

Kl. 10:09

Den næste værdi, jeg gerne vil hæfte mig ved, er, at man skal forsørge sig selv. Man skal stå op om morgenen og tænke: Hvad kan jeg gøre for at bidrage til det her samfund, og hvad kan jeg selv gøre for at forsørge mig selv og min familie og i øvrigt være et positivt bidrag? Man kan jo af mange, mange grunde være i en situation, hvor man ikke kan forsørge sig selv, og derfor har vi et velfærdssamfund og et stærkt socialt sikkerhedsnet. Men vi bliver nødt til også her at kigge ned i en dyster statistik, nemlig at der er kommet for mange mennesker hertil, som ikke forsørger sig selv, og det gælder især kvinder med ikkevestlig baggrund.

Der er rigtig mange, der forsørger sig selv og giver et vigtigt bidrag også til vores samfundsøkonomi, men der er for mange, der også igennem for mange år ikke forsørger sig selv. Man kan ikke bare sige, at det er arbejdsmarkedspolitik og et spørgsmål om konjunktur, for her er det også et spørgsmål om kultur, og der er i mine øjne for mange mænd, der tvinger deres kvinder til ikke at gå på arbejde, og det kan ikke nytte noget. Og det er i mine øjne heller ikke foreneligt med vores samfund.

Den næste værdi, jeg gerne vil slå ned på, er lidt mere – jeg ved ikke, hvilket ord man kan bruge – fluffy, som jeg ikke ved om er et

anerkendt dansk ord. Men det er det her med, at vi kender hinanden, at vi har bygget et samfund op igennem generationer, hvor uligheden ikke har fået lov til at vokse sig for stor, og det er et samfund med en stærk sammenhængskraft. Vi spiller fodbold med hinanden, vi går i skole sammen, vi spiser sammen i kantinen, og vi blander os. Det er ikke alle, der har gjort det, det ved jeg godt, men en meget, meget stor del af den danske moderne folkekultur udspringer jo også af et ret blandet samfund. Der må vi bare sige, at det går stærkt den modsatte vej, og det bør bekymre Folketinget meget mere, end hvad tilfældet er.

Her er jeg spændt på, om også de partier, der er optaget af danske værdier og af, at vi har styr på udlændingepolitikken, kommer til at levere stemmer, når den her regering begynder at være konkret i, hvordan vi får blandet f.eks. vores børn noget mere. Hvis markedet får lov til at bestemme, kommer vi til at få stadig mere etnisk opdelte skoler, uddannelsesinstitutioner, daginstitutioner og boligområder. Det er i mine øjne en reel trussel imod danske værdier, for vi kommer til at være adskilte fra hinanden. Her er jeg meget, meget spændt på, om vi kommer til at se noget ryggrad her i Folketinget ved f.eks. at sørge for, at man ikke bare kan vælge gymnasium, som man har lyst til, men at vi begynder at påtage os et politisk ansvar for, at de unge mennesker går i en blandet skole, også på ungdomsuddannelserne.

Den måske sidste værdi, jeg lige vil understrege – og det er ikke en udtømmende liste – er det her med, at man opfører sig ordentligt, at man tager ansvar for det samfund, man er en del af, at man ikke er ligeglad. Jeg synes, at vores udlændinge- og integrationsordfører for få dage siden har sagt det meget præcist, nemlig at man ikke parkerer inde på cykelstien, at man ikke parkerer på handicapparkeringspladsen, at man ikke fyrer fyrværkeri af mod andre mennesker, at man ikke fyrer fyrværkeri af mod vores brandmænd, at man ikke chikanerer vores ambulanceredde, at man har respekt for politiet, at man opfører sig ordentligt. Det er der heldigvis rigtig mange mennesker der gør, men der er for mange, der ikke gør det, og når vi kigger på det her og ned i kriminalitetsstatistikkerne, er der desværre et etnisk vrid, som er uacceptabelt.

Når alt det her er sagt, vil jeg gerne have lov til at understrege, at der er tusindvis af mennesker med minoritetsbaggrund, der er kommet til Danmark. De er blevet danske medborgere. De betaler deres skat. De går på arbejde, og de forsørger sig selv. De sørger for, at børnene kommer godt i vej. De er blevet fodboldtrænere, eller hvad det nu er, de engagerer sig i. De overholder loven, og de gør det, man bliver nødt til at gøre, når man kommer til et nyt samfund, nemlig tage del i det. De tager ansvar for det, og de bliver danske. Det er rigtig, rigtig positivt, og det bliver vi nødt til altid at understrege, for der er også mange generaliseringer, når vi taler udlændingepolitik.

Kl. 10:14

Men med den understregning er der alligevel så store udfordringer, at jeg synes, forespørgselsdebatten er ganske relevant, og ligesom ordføreren for forespørgerne er jeg også bekymret for videreudviklingen af vores samfund, hvis vi ikke får mere styr på de grundlæggende værdier.

Dengang jeg gik i børnehaven – det er ved at være nogle år tilbage, men så lang tid siden er det heller ikke – var der en ud af hundrede i Danmark, der havde ikkevestlig baggrund. Det tal har forandret sig radikalt. I dag har mere end hver femte nyfødte en mor, der er indvandrer eller efterkommer. Det er sket på ganske få årtier. Og det allerallervigtigste, når vi taler integration og dermed danske værdier, er, at vi har styr på udlændingepolitikken, for antallet har en betydning for vores evne til at integrere, og derfor skal vi føre en stram udlændingepolitik, og det skal vi blive ved med at gøre. Det er jeg glad for at der er bred opbakning til i Folketinget. Og ja, Socialdemokratiet har ændret holdning på det her felt. Det har

jeg også selv – bedre sent end aldrig. Og jeg vil gerne anerkende, at der var nogle, der så det mere præcist – og her kigger jeg også på ordføreren for forespørgerne – end jeg selv gjorde. I dag står vi samme sted i forhold til at føre en stram udlændingepolitik, og det er helt afgørende.

Derfor vil jeg også gerne slutte af med at sige, at når vi kigger tilbage på de her ca. 40 år, er noget af det, der står tilbage – synes jeg – at vi har været for uklare, at vi har været for upræcise i vores krav og vores forventninger. Det har været uklogt, for når vi stiller krav til hinanden, viser vi også, at vi tager hinanden alvorligt, og det er forudsætningen for, at vi kan styrke sammenhængskraften og dermed bevare et samfund, der grundlæggende hviler på tillid. Det betyder selvfølgelig også, at man ikke skal være berøringsangst. Man kan godt tale ordentligt, og man kan godt diskutere ordentligt, men det kan ikke nytte noget, at vi ikke diskuterer de problemer, der er – og de er her, og de er alvorlige.

Med de ord og med den oplysning af nogle af de vigtigste danske værdier håber jeg, at vi får en rigtig god debat i dag.

Kl. 10:16

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til statsministeren for besvarelsen. Det er nu sådan, at der er adgang til én kort bemærkning for ordførerne. Værsgo til ordføreren for forslagsstillerne, fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 10:16

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak for det. Tak til statsministeren for besvarelsen. Jeg kunne ikke lade være med at trække lidt på smilebåndet – det var altså for fristende, og det kom bare indefra – da statsministeren brugte udtrykket, at man skulle have politisk ryggrad. Jeg er da glad for, at den ikke er som en regnorm, sådan som den har været i adskillige år hos de fleste politikere, deriblandt også dem i statsministerens parti. Jeg kan kun prise, at man nu kan tale om de her problemer; at man går til den; at man virkelig erkender, at der er enorme problemer i Danmark, fordi man har ladet stå til i alt, alt for mange år.

Det, som jeg lige vil koncentrere mig lidt om, er indledningen, hvor statsministeren berørte nytårstalen, og hvor statsministeren så kom ind på børn med anden etnisk baggrund og tvangsfjernelser – målene med bortadoptioner og tvangsfjernelser, som statsministeren havde sat op i nytårstalen. Det er fint, og jeg tror egentlig, at statsministeren er blevet opmærksom på alle de problemer, der er i familier, hvor man har en anden etnisk baggrund, efter at Dansk Folkeparti gentagne gange efter nytårstalen har påpeget det. Jeg hørte ikke ret meget om det i nytårstalen, og måske har det i virkeligheden været derfor, at der ikke blev taget så godt imod statsministerens nytårstale. For det tror jeg faktisk ikke at der blev. Men ellers synes jeg, det er fint, at vi her fra talerstolen får præciseret, at grundloven er det vigtigste; islam er ikke det vigtigste, menneskerettighederne og konventionerne er ikke det vigtigste. Og den debat vil jeg tage på et andet tidspunkt og holde statsministeren fast på, at grundloven er det vigtigste, ikke konventionerne og islam.

Kl. 10:17

Første næstformand (Karen Ellemann):

Statsministeren.

Kl. 10:18

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Når vi taler om børn, er jeg faktisk ikke et sekund i tvivl om, at der er en gruppe af børn med rødder udefra, der vokser op i Danmark i dag, som ikke lever ret gode liv. Det er der jo forskellige forklaringer på – volden er en af dem. Det at vokse op i en familie, hvor mor eksempelvis er helt uintegreret, ikke taler sproget, ikke kan komme med til forældremøder og ikke ved, hvad der rører sig,

kan også være en forklaring. Og oven i det kan man jo så lægge det, der gør sig gældende for nogle, nemlig noget af det med nye stramninger i forhold til radikaliserings og terror, som vi berørte i går fra regeringens side. Det miljø findes også i Danmark, og det betyder jo, at der er børn, der vokser op i hjem, hvor der er modstand mod det samfund, de skal være en del af, og hvor man tager afstand fra frihed og demokrati. Og derfor er der en særlig opgave i at have en børnevinkel på den her diskussion. Men når det f.eks. handler om vold mod børn, bliver vi nødt til at stå fast på, at man ikke må slå på sine børn i Danmark, og at vi ikke vil gå på kompromis med det.

Kl. 10:19

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste spørger er hr. Mads Fuglede fra Venstre. Værsgo.

Kl. 10:19

Mads Fuglede (V):

Tak for talen, det var en lise at høre på. Der var meget lidt, jeg var uenig i – måske kun lige bemærkningen om, at Gud har vigepligt. I mit univers har Gud aldrig vigepligt, men religion, der er blevet politiseret, har altid vigepligt. Og det er vel egentlig det, der er udfordringen her, nemlig at vi må sige, at vi tager afstand fra kristendommen, når den bliver politisk, og vi må også tage afstand fra politisk islam. Og det er jo det, vi har fået til vores kyster i et omfang, hvor vi har svært ved at håndtere det. Nu er der al den her enighed, og jeg siger mange tak for ordene. Men det undrer mig så alligevel, når vi ved, at det, der betyder noget, er antallet, og at antallet har noget at gøre med, hvor folk søger hen. Og der er sådan tre faktorer for, hvor folk søger hen. Man søger gerne et sted hen, hvor der bor nogle fra ens familie. Man søger gerne et sted hen, hvor der er mange fra ens kulturkreds. Og så søger man især et sted hen, hvor ydelserne er så høje som muligt. Hvorfor i alverden har man så sat ydelserne op for især arbejdsløse udlændinge?

Kl. 10:20

Første næstformand (Karen Ellemann):

Statsministeren.

Kl. 10:20

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Først og fremmest vil jeg gerne sige, at vi ikke bare har sat ydelserne op. Altså, vi har lavet en midlertidig forhøjelse af børnetilskuddet, indtil Ydelseskommisionen er færdig med arbejdet. Og hvis man læser opdraget til Ydelseskommisionen, vil man se, at vores idé og vores sigte ikke er, at man skal sætte ydelserne op. Vi har en udfordring, og det ved spørgeren godt, nemlig i forhold til børn, der vokser op med meget, meget store afsavn. Det kan komme til at give nogle andre problemer – det håber jeg at man vil anerkende i den her diskussion. Men Socialdemokratiet og regeringen er ikke tilhængere af, at vi bare sætter ydelserne op, og for mig er det jo også helt grundlæggende, at det faktisk ikke kan nytte noget, at man bare kan rejse til Danmark, og så kan man få høje ydelser. Man bliver nødt til at gøre noget, før man i mine øjne kvalificerer sig til at være en del af det danske velfærdssamfund, for det bygger på ret og pligt. Og når vi kigger tilbage på de sidste 40 år, må vi jo sige, at det var et af de steder, hvor mange af os snublede – nogle mere end andre – fordi vi i virkeligheden i vores iver for at være ordentlige og behandle folk ordentligt gik for langt væk fra det, der egentlig er det danske udgangspunkt, nemlig at man skal yde noget først. Og hvis man går helt tilbage til fagbevægelsens paroler – det er ikke sikkert, at spørgeren er lige så optaget af det som jeg – sagde man faktisk oprindeligt: Gør din pligt, og kræve din ret. Og det fik vi vendt om for alt for mange mennesker, der er kommet hertil, desværre.

Kl. 10:21

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste spørger er hr. Marcus Knuth fra Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:21

Marcus Knuth (KF):

Tak. Jeg vil gerne følge op på det spørgsmål i forhold til de højere ydelser til flygtninge. Der kom et langt svar, men jeg synes nu ikke, vi nåede svaret helt til bunds.

Er de ydelser, der midlertidigt er blevet sat op med 3 mio. kr., midlertidige, eller er det noget, som vi kan forvente skal være en del af en fast løsning? For så bekymrer det os virkelig meget, altså at det er noget, som igen vil gøre Danmark lidt mere attraktivt for de flygtninge, som i flygtningestrømme jo i høj grad går op igennem Europa for at shoppe rundt efter, hvor man får de højeste ydelser, de bedste forhold osv., sådan som Mads Fuglede sagde.

Kl. 10:22

Første næstformand (Karen Ellemann):

Statsministeren.

Kl. 10:22

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Altså, fra vores side er der tale om en midlertidig forhøjelse af børnechecken til nogle af de familier, som, kan man sige, er ramt – eller hvordan skal man formulere det? – i forhold til nogle af de lave ydelser, der er blevet gennemført. Vores sigte er jo, at der nu er nedsat en Ydelseskommision – den skal arbejde – og det er med det meget, meget klare fokus, at det skal kunne betale sig at arbejde, og at vi i øvrigt mener, at der skal være forskel på, om man har været i Danmark i mange år og forhåbentlig har gjort alt det, man skal, når man er dansker, og så om man kommer hertil udefra. Så vi tænker det som en midlertidighed.

Kl. 10:23

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste spørger er hr. Carl Valentin fra SF. Værsgo.

Kl. 10:23

Carl Valentin (SF):

Tak for det, og tak til statsministeren for talen. Jeg synes, hun pegede på mange af de integrationsudfordringer, som jeg også synes er vigtige at vi får bugt med i Danmark. Det faldt mig nu alligevel lidt for brystet til sidst i talen, da statsministeren sagde, at hun står det samme sted som Dansk Folkeparti i forhold til at føre en stram udlændingepolitik. Det synes jeg er rimelig langt at gå. Hvad tænker statsministeren om, at fru Pia Kjaersgaard i sin tale f.eks. taler om tilbagestående kulturer og religioner og også taler om en udskiftning af befolkningen, som er sådan en klassisk YouTubekonspiratorikeragtig term, man bruger i de mest højreradikale kredse? Mener statsministeren nogle af de samme ting, eller hvad tænker hun om de udtalelser?

Kl. 10:23

Første næstformand (Karen Ellemann):

Statsministeren.

Kl. 10:23

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jamen altså, hvis vi kigger på islam i dag, og hvis vi kigger på de lande, som er muslimske, har fru Pia Kjaersgaard da fuldstændig ret, i hvert fald hvad angår nogle af landene. Det er selvfølgelig ikke et dækkende billede. Jeg kender jo masser af mennesker med muslimsk baggrund, som er demokrater, selvfølgelig, og som har

skubbet religionen derhen, hvor religionen bliver nødt til at være, nemlig at det er de politiske beslutninger, der gælder, og at man så kan have et religiøst forhold derudover. Men altså, hvis man kigger på en række lande i dag, er der da dér tale om rigtig, rigtig alvorlige problemer. I går fremlagde regeringen jo en række initiativer i forhold til fremmedkrigere og terrordømte i det hele taget, og hvis man ser på det, som f.eks. Islamisk Stat gerne har villet gennemføre af et kalifat, er det da svært at behæfte det med andre ord end det, spørgeren lagde op til.

Kl. 10:24

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste spørger er fru Katrine Robsøe, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 10:24

Katrine Robsøe (RV):

Jeg synes faktisk, at en af de ting, der i hvert fald er positive i det, statsministeren sagde, er, at vi skal være klare i vores forventninger og vores krav til folk. Det tror jeg gør det nemmere for alle. Ét krav, som jeg også synes er rigtig vigtigt, er jo, at du skal arbejde, hvis du kan arbejde. Det gælder jo efter min mening, uanset hvem man er, her i Danmark. Derfor vil jeg gerne høre, om statsministeren er enig med mig i, at det er positivt for integrationen, at vi har fået slået hul i paradigmeskiftet, så bl.a. flygtninge, der arbejder, rent faktisk kan få lov til at blive i Danmark.

Kl. 10:25

Første næstformand (Karen Ellemann):

Statsministeren.

Kl. 10:25

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Paradigmeskiftet består. Der er så lavet en lille ændring, der betyder, at hvis man har været i beskæftigelse i en årrække og fortsat er i beskæftigelse og der er en arbejdsgiver, der ønsker at bibeholde en, eller man kan få et job med enten samme eller højere lønforhold, kan man få lov til at blive i beskæftigelse i Danmark. Men paradigmeskiftet, altså ideen om, at når man som flygtning ikke længere har et beskyttelsesbehov, skal man rejse hjem og hjælpe med at genopbygge sit fædreland, mener jeg er det rigtige. Og så synes jeg, i den her diskussion, at, ja, vi ser nogle positive tendenser – det er der grund til at glæde sig over – men det samlede billede, der står tilbage, er f.eks., at gruppen af kvinder med ikkevestlig baggrund jo er alt, alt for dårligt repræsenteret på det danske arbejdsmarked, og det er ikke et spørgsmål om, at de alle sammen ikke kan. Selvfølgelig er der da nogle af dem, der kan arbejde. For noget tid siden havde jeg en samtale med en somalisk kvinde, der sagde til mig: Der er da mange flere somaliske kvinder i Danmark, der kan arbejde; når jeg kan, kan de andre også. Og det er jo ikke et spørgsmål om evne eller ej eller kompetence eller ej. Det er et spørgsmål om kultur, og det er et spørgsmål om undertrykkelse af kvinder, og det mener jeg vi har været alt, alt for berøringsangste i forhold til. Det klæder os i øvrigt ikke at være det.

Kl. 10:26

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til statsministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger til statsministeren. Vi går nu over til forhandlingen og de almindelige regler for korte bemærkninger. Og ordførerrækken forløber således, at det først er ordføreren for forespørgerne, og det er fru Pia Kjærsgaard fra Dansk Folkeparti.

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Pia Kjærsgaard (DF):

I takt med at befolkningen forvandles, forvandler vores kultur sig også. Vi adopterer normer og værdier fra dem, der kommer hertil. I dag accepterer virksomhederne uden at kny, at medarbejderne beder i arbejdstiden; de accepterer, at medarbejdere iklæder sig islams banner hovedtørklædet og manifesterer deres tro på arbejdspladsen; i daginstitutioner, i skoler bruger man halalslagtet kød, ikke kun til børn af muslimer, men til alle børn; af nemheds hensyn bruger man ikke længere svinekød – det er nemmere at bruge kyllingekød, for det kan alle jo spise; julen bliver tilpasset, så alle kan tage del i den; væk er fadervor, det kristne budskab, englene, de tre vise mænd og krybbespillet; julen bliver en nissejul, for den jul kan alle deltage i.

Vores samfund ændrer sig, vores værdier ændrer sig. Og det er faktisk på den baggrund, at den her forespørgsel er rejst. Danmark er blevet et mere råt samfund siden 1983. Optøjerne i forbindelse med fejringen af nytåret er et eksempel på det. Unge indvandrere gik efter at skade andre mennesker, gik efter at slå fast, at det er dem, der sætter dagsordenen, ikke myndighederne. Bilafbrændinger finder sted i belastede boligområder i et sådant omfang, at medierne faktisk ikke længere gider skrive om det. Det er blevet hverdag, det er blevet for almindeligt, det er ikke længere en nyhed. Vi ser meningsløse skyderier ud af bilruder, mens man kører på en vej, som det f.eks. er sket i Albertslund; erhvervsdrivende, der tvinges til at betale beskyttelsespenge. Respekten for myndighederne, autoriteterne i det danske samfund, er ikke tilstedeværende hos alt for mange. Derfor ser vi, at brandmænd bliver angrebet, at lærere bliver svinet til og udsat for vold, at alt, hvad der minder om en dansk autoritet, er en rød klud i øjet på nogle af de indvandrere, og i særdeleshed deres efterkommere, som befinder sig her i Danmark. Det er det, man kan kalde hverdagsjihad.

En nyere tendens er, at indvandrere og efterkommere fra muslimske lande, overvejende fra Nordafrika og arabiske lande, finder sammen på tværs af nationale og kulturelle skel. De finder sammen om religionen islam. Eksempelvis er herboende kurdere draget i krig for Islamisk Stat, selv om Islamisk Stat har slået kurdere ihjel i Syrien. Loyaliteten er ikke til Danmark – den har aldrig været til Danmark. Loyaliteten er til islam. Og den kultur, de værdier og de normer, der er gældende i den muslimske verden, spiller stadig en kolossal rolle for mange af de muslimer, der bor i Danmark. Næsten hver femte mand af anden etnisk oprindelse mener, at kvinder selv er ude om det, hvis de bliver udsat for et seksuelt overgreb og er udfordrende klædt. Mere end hver femte mand af anden etnisk oprindelse mener ikke, at homoseksualitet skal accepteres. Næsten hver femte ikkevestlige mand mener, at hvis man bliver udsat for en fornærmelse, må man ty til at forsvare sig. Det er tal fra en rapport om maskulinitetsopfattelser og holdninger til ligestilling blandt minoritetsetniske mænd fra februar 2019.

Det er ikke dansk at have den slags værdier; det hører simpelt hen ikke til i Danmark. Og flertallet herinde gør ikke noget ved det. Der er fortsat – lad os da bare erkende det – en enorm berøringsangst over for at tage hånd om de udfordringer, der drejer sig om danske værdier i relation til indvandringen. Bolden bliver altid sparket videre. Men det er ikke Folketinget, der skal sikre svinekød i daginstitutionerne – det er kommunerne. Det er ikke Folketinget, der skal bestemme, om en svømmehal skal lukkes for mænd af hensyn til muslimske kvinder – det er kommunerne. Det er ikke Folketinget, der skal bestemme, om der skal bygges en moské – det har muslimerne ret til. Og det er, samtidig med at man lukker flere og flere kirker.

Når det handler om indvandreres og efterkommeres normløse og vanvittige optræden op til nytårsaften, bliver man skoset, hvis man siger, at det er indvandrere og efterkommere, arabere og nordafrikanere, der står bag balladen, selv om alle ved, at det er tilfældet. Vi må bare stadig væk ikke sige dét, som alle ved. Vi er ikke kommet længere. Vi er kommet langt, men vi er ikke kommet langt nok.

For den nye regering handler det mere om at få det til at se ud, som om man gør noget ved problemerne, end det handler om rent faktisk at gøre noget ved problemerne. Jeg synes også, det var en fin tale, statsministeren holdt, men jeg mangler bare at få at vide: Hvad vil man gøre ved det? Og det handler ikke alene om at sætte ind over for islamkrigere, men det handler om at svare på, hvad der sker med alle de ting, jeg har påpeget her. Hvorfor i alverden skal man deles op i en svømmehal? Hvorfor skal man tvinges til at spise halalslagtet kød? Og jeg ved godt, at det ligger hos kommunerne, men så må jeg bare appellere til, hvis ikke man vil gå længere, at man opfordrer sine partifæller ude i kommunerne til at tage hånd om problemerne. For det bliver jo heller ikke gjort.

Vi har brug for en fredelig revolution. Danskerne har i alt for mange år knyttet hænderne i bukselommerne. Danmark skal ikke længere være et indvandringsland, Danmark skal være et udvandringsland. Mennesker, der ikke accepterer de værdier og normer, som har været gældende i Danmark i generationer, skal forlade vores land, og vi skal ikke have flere til Danmark fra lande, hvis befolkninger vi ved som gruppe betragtet vil være ude af stand til at integrere sig.

Jeg skal på vegne af Dansk Folkeparti oplæse et forslag til vedtagelse:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at indvandringen til Danmark gennem specielt flygtninge og familiesammenførte til flygtninge efter årtiers indsats er nedbragt, men konstaterer samtidig, at samfundet i mange henseender påvirkes negativt af denne indvandring, der forandrer vores land for evigt, og konstaterer derfor, at der er behov for at fastslå, at flygtninge og deres familier skal vende tilbage til deres hjemlande, når der er mulighed for det, og at lovgivningen og myndighedernes indsats i Danmark aktivt skal understøtte det.

Folketinget konstaterer endvidere, at indvandringen siden 1983 har betydet, at der bor for mange med muslimsk baggrund i Danmark, der ikke kan eller vil tage danske værdier og traditioner til sig, men vil fastholde værdier, der ligger milevidt fra de danske, og som udfordrer Danmark kulturelt, religiøst, beskæftigelsesmæssigt, økonomisk og sikkerhedsmæssigt.

Folketinget opfordrer derfor regeringen til at tage initiativer, der understøtter, at herboende flygtninge med familie rejser hjem snarest.»

(Forslag til vedtagelse nr. V 46, (omtrykt)).

Kl. 10:34

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Forslaget til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Der er ønske om korte bemærkninger til ordføreren. Den første spørger er fru Rosa Lund, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:34

Rosa Lund (EL):

Tak for det. En fredelig revolution er noget af det, vi har arbejdet for i Enhedslisten i mange år. Det er nok en lidt anden revolution end den, fru Pia Kjærsgaard tænker på.

Mit spørgsmål går på det, som fru Pia Kjærsgaard er inde på i sin tale om de her unge mennesker, som bliver udstødt af deres familie, fordi de går udfordrende klædt, og fordi de har en anden seksualitet.

Det er også noget af det, der optager os meget i Enhedslisten. Derfor vil jeg gerne spørge fru Pia Kjærsgaard, om hun vil bakke op om et forslag fra Enhedslisten om et krisecenter med flere pladser til unge mennesker, der tilhører dobbeltminoriteter, altså unge mennesker, som har en anden etnisk baggrund end dansk, og som f.eks. er homoseksuelle eller transseksuelle.

Kl. 10:34

Første næstformand (Karen Ellemann):

Værsgo.

Kl. 10:35

Pia Kjærsgaard (DF):

Det vil jeg tage stilling til, når forslaget kommer. Det synes jeg ikke hører til i denne debat overhovedet. Men vi skal nok seriøst tage stilling til det på et tidspunkt. Vi ser på forslaget, når det kommer.

Kl. 10:35

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Rosa Lund.

Kl. 10:35

Rosa Lund (EL):

Jeg synes nu ellers, at det hører med til den her debat, for vi er jo nødt til også at tale om løsninger. Det er jo det, fru Pia Kjærsgaard selv står på talerstolen og efterspørger, nemlig løsninger på de her problemer. Jeg synes da, at en løsning ville være at hjælpe de her unge mennesker med at sige fra over for den patriarkalske kultur, de bliver undertrykt af. Der synes jeg da, at vi skylder de her unge mennesker – mange af dem vil være født og opvokset i Danmark, og nogle af dem vil også være danske statsborgere – en håndsrekning, hvis de bliver undertrykt på baggrund af deres seksualitet. Det mener jeg.

En sidste kommentar er lige, at de kurdere, som er taget af sted til områderne i Syrien, er jeg ret overbevist om tager af sted for at kæmpe mod Islamisk Stat og ikke med Islamisk Stat.

Kl. 10:35

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 10:35

Pia Kjærsgaard (DF):

Det kan man jo aldrig være helt sikker på, altså det sidste. Men i forhold til det her forslag er Dansk Folkepartis mål helt klart, at man tager fat i forældrene. Det er ikke os, der skylder nogen noget som helst. Det har været en misforståelse lige fra begyndelsen i den her debat, nemlig at vi altid skal skyldte nogen noget – at det er vores ansvar; at det er os, der skal gøre noget. Jeg trænger i allerhøjeste grad til, at debatten bliver vendt på hovedet, sådan at det er de folk, der kommer hertil, der skylder os noget – en hel del faktisk; en ganske stor del. De skylder os noget for, at de kan bo i et frit og demokratisk land, hvor man ser med meget stor tolerance på folk, der har en anden baggrund, f.eks. en anden seksuel baggrund som den, fru Rosa Lund påpeger.

Kl. 10:36

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste spørger er fru Katrine Robsøe, Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 10:36

Katrine Robsøe (RV):

Tak for det. Vi hører rigtig meget om alle de negative ting, som Dansk Folkeparti mener indvandringen har ført med sig. Jeg kunne derfor godt tænke mig at spørge fru Pia Kjærsgaard, om ordføreren

har nogen positive historier, hun kunne fortælle i forhold til indvandring i Danmark.

Kl. 10:39

Kl. 10:37

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Kl. 10:37

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg har gentagne gange opfordret, og det vil man kunne gå tilbage og se, familier og folk med anden etnisk baggrund til at komme på banen, melde sig og fortælle deres historie, for naturligvis er de har også. Men det er man skeptisk i forhold til at gøre. Der er ikke mange, der gør det, for så kan det være, at der vanker et eller andet fra den anden side. Det er det, der også er et problem.

Naturligvis er der da folk, der kommer hertil, og som fuldstændigt er en del af det danske samfund. Det skal vi være glade for, og det skal vi være tilfredse med. Jeg beklager faktisk, at jeg er nødt til at liste alle de negative ting op, men det er faktisk det, debatten går på. Hvor er vores værdier blevet af? Hvad skal vi gøre i forhold til de ting, som statsministeren ganske rigtigt listede op? Jeg manglede bare, at man går videre og siger: Her slår vi så ned, og her gør vi rigtig noget ved det i forhold til alle de ting, der er listet op omkring kønsforskelle osv.

Kl. 10:38

Første næstformand (Karen Ellemann):
Fru Katrine Robsøe.

Kl. 10:38

Katrine Robsøe (RV):

Så vil jeg gerne spørge fru Pia Kjærsgaard om, hvad det er, ordføreren mener Dansk Folkeparti har gjort for, at det skulle blive nemmere for de her indvandrerkvinder i forhold til at stå frem med deres positive historier. Hvad er det fru Pia Kjærsgaard mener Dansk Folkeparti har gjort for, at vi har et samfund her i Danmark, hvor det bliver nemmere at gå ud med de her positive historier? Hvordan har Dansk Folkeparti understøttet, at vi skulle have et samfund, hvor det var nemmere at føle sig som en del af fællesskabet og at være en del af det?

Kl. 10:38

Første næstformand (Karen Ellemann):
Værsgo.

Kl. 10:38

Pia Kjærsgaard (DF):

Vi har understøttet det på den måde, at vi i ganske mange år – for mit eget vedkommende tror jeg at det drejer sig om 30 år – har understøttet, at antallet betyder rigtig, rigtig meget. Det kan jeg så også høre at andre partier er begyndt at sige. Men jeg kan godt garantere, at det, da det kom frem første gang, blev angrebet. Antallet var fuldstændig ligegyldigt, mente de øvrige partier. Jeg har altid betragtet det på den måde, at det, hvis man fyldte vand i et badekar, ikke kunne nytte noget, at man bare åbnede for hanen og satte proppen i. Det er jo det, der sker, ikke? Det er jo det, der er sket i ganske mange år, og så svømmer det nemlig over. Det billede har jeg faktisk brugt rigtig mange gange, og det synes jeg er meget væsentligt. For det duer jo ikke, at vi stadig væk skal føle os ansvarsfulde, og at vi skal gå ind og hjælpe, hvis der er alt for mange, vi skal hjælpe.

Kl. 10:39

Første næstformand (Karen Ellemann):
Tak til ordføreren. Den næste spørger er hr. Rasmus Stoklund fra Socialdemokratiet. Værsgo.

Rasmus Stoklund (S):

Tak, og tak til fru Pia Kjærsgaard for en, synes jeg, på mange måder god tale og især også for to temaer i talen. For det første er jeg grundlæggende meget enig i, at vi ikke skal rende rundt og være taknemlige over for folk, der gør det, vi alle sammen tager som en selvfølge, altså opfører sig ordentligt over for hinanden, bidrager til samfundet osv. Vi går jo heller ikke en tur ned på Strøget og går rundt og siger tak, fordi du ikke begår kriminalitet lige nu, og tak fordi du er på arbejdsmarkedet osv. Det synes jeg er godt at få slået fast.

En anden ting, jeg også gerne vil takke fru Pia Kjærsgaard for, er for at tage det her tema op, der handler om alt det, der ikke kan måles og vejes. For i den her debat bliver det jo tit problematiseret, hvis man prøver at tale om nogle af de ting, man ikke kan slå op i rapporterne fra Danmarks Statistik, og hvis man prøver at tale om noget af det, der handler om vores opførsel og adfærd over for hinanden i det offentlige rum, og det er jo også noget af det, der er centralt i den forespørgsel, som ordføreren har stillet i dag. Derfor vil jeg bruge min bemærkning til både at kvittere for de indlæg, som jeg synes er reelle og vigtige, og som sådan set også har været modige, og jeg vil også kvittere for, at Dansk Folkeparti – det er jo rigtig – i mange år har taget den her kamp, også inden Socialdemokratiet kom på rette spor; det må vi erkende. Der var heldigvis nogle vestegnsborgmestre og andre, der gjorde, hvad de kunne, dengang, men ikke nok.

Til sidst vil jeg bare spørge ordføreren: Kan Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti forventes at arbejde tæt sammen om de her områder i årene, der kommer?

Kl. 10:40

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Kl. 10:40

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak til hr. Rasmus Stoklund. Jeg må sige, at hr. Rasmus Stoklund er en rigtig dygtig politiker på mange måder, og tak for den positive tale. Men selvfølgelig kan vi det. Altså, man har jo i den grad nærmet sig Dansk Folkeparti, så på de områder, hvor man nærmer sig Dansk Folkeparti, så naturligvis. Men vi mangler stadig væk en god bid, og det er noget af det, jeg har listet op i min tale her i dag, hvor man ikke bare kan stå og sige, at man altså synes, at der er ganske forfærdelige ting, der sker. Jeg mangler sådan: Hvad gør man ved det? Der er f.eks. kønsopdelingen. Skal man blive ved med det? Jeg kan se, at man i svenske kommuner – af alle – er begyndt at forbyde eleverne at gå med hovedtørklæde. Det er fantastisk – i Sverige! Er vi begyndt at komme efter Sverige? Så går det altså galt, ikke?

Jeg køber ikke den der med, at vi bare skal overlade det hele til kommunerne, og jeg går ud fra, at det er det samme, må jeg så desværre sige, som med den øvrige regering, hvor vi stillede onsdagsspørgsmål den ene gang efter den anden, og hvor vi blev mødt med, at de skal tage danske værdier til sig. Det hørte vi, og det skal de gøre ude i kommunerne. Problemet er bare, at mange af kollegerne fra de partier ude i kommunerne ikke gør det.

Kl. 10:42

Første næstformand (Karen Ellemann):
Hr. Rasmus Stoklund.

Rasmus Stoklund (S):

Tak. På lange stræk er vi jo enige. Men anerkender ordføreren ikke, hvis vi lige ser bort fra den diskussion, der handler om hjemsendelser – for der er jo trods alt mange, som bor her og måske er født og opvokset her og har statsborgerskab her osv., og som ikke kan hjemsendes – at en del af udfordringen og noget af det, der gør det her komplekst, hvad angår den gruppe, hvor der så er integrationsudfordringer en række steder, jo er, at det ikke nødvendigvis er alting, vi kan lovgive os ud af, og at det i lige så høj grad er forventningsafstemninger og noget, vi skal forvente af folk? Jeg synes, det er noget af det, der gør det her komplekst, og jeg vil gerne høre ordførerens refleksion, f.eks. omkring det, jeg har brugt som et konkret eksempel et par gange, altså at jeg, når jeg cykler hjem fra arbejde, oplever folk, der parkerer midt ude på vejen i myldretiden, jeg oplever en markant overrepræsentation af, hvem det er, der gør det, uden at jeg kan dokumentere det. Men hvordan kommer vi ud af den slags? Det kan vi jo ikke lovgive os ud af.

Kl. 10:42

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Kl. 10:42

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er fuldstændig korrekt, desværre, og det er også derfor, det er godt, at vi har den her debat og taler om det. For vi får nok alle sammen – og specielt partierne her – lidt mere mod til at gøre noget ved det, hvis vi siger, at nu vil vi ikke finde os i det længere. Mens ordføreren kom med indlægget, tænkte jeg: Hvorfor angriber man mig, fordi jeg efter nytårsaftens optøjer og de dage, der lå forud, sagde, at det var araberdrengene? Det *var* primært araberdrengene. Hr. Rasmus Stoklund har ikke gjort det, men det bliver jo angrebet, og jeg bliver stadig væk kaldt racist af visse radikale medlemmer og Enhedslisten osv. Altså, så længe vi er der, er det godt nok svært, for det er ikke rimeligt. Men jeg er glad for hr. Rasmus Stoklunds tale og forståelse i øvrigt, og jeg tror faktisk, den er oprigtig.

Kl. 10:43

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren for Dansk Folkeparti. Næste ordfører i ordfører-rækken er hr. Rasmus Stoklund fra Socialdemokratiet.

Kl. 10:43

(Ordfører)

Rasmus Stoklund (S):

Tak. Jeg har glædet mig til dagens forespørgselsdebat, som jeg mener tager fat på en af de største samfundsudfordringer, vi står over for. Det er en præmis for forespørgselsdebatten, at vi presses til at ændre levevis som følge af indvandringen. Det kan man finde eksempler på er rigtigt, men sådan bør det ikke være.

Integration betyder ikke, at Danmark skal tilpasse sig tilrejsende. Det betyder, at tilrejsende skal følge de normer, som de fleste af os tager for givet. Som ny i et land må man sætte sig ind i skik og brug. Det gør os, der er til stede her i salen selv, når vi rejser ud i verden, og det samme kan vi helt rimeligt forvente af folk, der kommer hertil; det er noget, de selv har valgt.

De fleste indvandrere, der er kommet til Danmark, har det heldigvis på samme måde som os, der er til stede i dag. De har valgt Danmark til, fordi vi er et frit land, et land, hvor man kan få et liv med muligheder og en tryk fremtid for sine børn: frihed. Og når vi så alligevel har debatten her i Folketingssalen i dag, er det jo et udtryk for, at der desværre er et for stort mindretal, som fysisk har fundet vej til Danmark, men mentalt stadig har deres rødder i andre

kulturrødder og i andre lande, og det fører til sammenstød. Det gør dagens debat om regeringens og Folketingets værdipolitik relevant, for der er desværre for mange steder, hvor man i stedet for at se TV-Avisen har en parabel, der peger mod Stormellemøsten.

Der er for mange, som tror, at tolkning er en selvfølge, i stedet for at tage ansvaret på sig og få lært sproget. Der er for mange, som lader deres drengebørn passe sig selv på tidspunkter, hvor de burde lave lektier eller ligge i deres seng; for mange, der tror, at kvinder ikke skal bidrage på arbejdsmarkedet; for mange, der ikke respekterer lovgivningen og dermed fællesskabets spilleregler og deres medborgere, og der er for mange, der tror, at de skal have en holdning til, hvilken seksualitet andre menesker har. Der er for mange, der tropper op, når en terrorist, som har slået uskyldige mennesker ihjel ved synagogen og Krudttønden, skal begraves. Der er for mange, der tror, at de skal blande sig i, hvordan deres kvindelige slægtninge lever deres liv, og sådan kunne jeg desværre blive ved.

Men når vi diskuterer de emner, hvor udfordringerne er størst, så bliver det hurtigt polariseret. Nogle fra venstrefløjen vil sige: Nu splitter og generaliserer du; du taler om os og dem. Og med den anklage overser de jo, hvem der også lider under, at integrationen for mange steder er slået fejl. For sagen er jo, at integrationsproblemer ikke alene er en konflikt mellem etniske danskere og ikkevestlige indvandrere. Det er i lige så høj grad en konflikt, hvor både skurke, men også ofre, har ikkevestlige rødder, f.eks. når lovlige og gode samfundsborgere med ikkevestlig baggrund skal være bekymrede for, om en bande forsøger at rekruttere deres søn til kriminalitet, når et ungt menneske vil springe ud som homoseksuel, eller når små piger og voksne kvinder udsættes for social kontrol i deres lokalmiljø.

Omvendt vil nogle på højrefløjen glemme de problemer, som os, der er etnisk danske, ikke oplever på egen krop. Når Bekim eller Mohammed søger en læreplads og afvises gang på gang, og når de ubegrundet afvises i døren på diskoteket, så støder vi unge mennesker fra os, der på et sårbart tidspunkt i deres liv havde gjort alt det, vi andre gør, og alt det, vi forventer af os selv og hinanden, og vi giver dem nogle uretfærdige og urimelige nederlag i en sårbare alder.

Derfor skal vi finde den gyldne middelvej, og derfor er dagens debat vigtig, for det er gift for vores samfundsmodel, når sammenhængskraften sættes under pres. Og det gør den, hvis folk oplever, at et for stort mindretal river ned, hvad andre bygger op. De fleste med ikkevestlig baggrund vil Danmark det godt, men et fællesskab er skrøbeligt. Og hvis folk mister tilliden til, at fællesskabet, velfærdsstaten, forvaltes retfærdigt, så begynder det at gå i opløsning. Hvis folk ikke længere føler, at de har noget til fælles med hinanden, fordi de socialt og kulturelt har bevæget sig i diametralt modsatte retninger for længe, så bliver konsekvensen et farvel til vores samfundsmodel. I stedet vil vi få et system, hvor man køber sig til uddannelse og velfærdsydelser, hvor man forsikrer sig, bor i afspærrede områder med vagtværn og hegn, og uligheden vil blive stor. Vi ønsker en samfundsmodel, hvor vi lever sammen, uanset hvem vi er og hvor vi har vores rødder i verden, hvor vi kan snakke med hinanden ved forældremødet, i fodboldklubben eller i vaskehallen og genkende den tilværelse og den dagligdag, som de andre beretter om.

Den fællesskabsfølelse kan vi til gengæld kun fremtidssikre, hvis folk, der kommer hertil, bakker op om nogle grundlæggende værdier og har en grundlæggende forståelse af, hvad vi er for et land. Og vi må erkende, at man ikke med et trylleslag bliver tilhænger af sekularisme, ligestilling og protestantisk arbejdsetik, fordi man krydser grænsen til Danmark. Derfor fører vi en restriktiv udlændingepolitik, hvor den ikkevestlige indvandring skal begrænses, og vi går ikke på kompromis med grundlæggende værdier og normer.

Jeg har et forslag til vedtagelse med på vegne af Socialdemokratiet, som jeg gerne vil læse op:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget ønsker, at der fortsat skal føres en konsekvent og stram udlændingepolitik, der sikrer sammenhængskraften i Danmark. Folketinget konstaterer, at forudsætningen for vellykket integration er, at de udlændinge, der kommer til Danmark, bakker op om grundlæggende frihedsværdier, tilegner sig det danske sprog samt bidrager til samfundet ved at uddanne sig og deltage på arbejdsmarkedet. Folketinget konstaterer, at langt de fleste indvandrere og efterkommere har taget Danmark til sig og bidrager positivt til samfundet. Folketinget har som mål at bekæmpe parallelsamfund, hvor der er en overrepræsentation af kriminalitet, hvor social kontrol indskrænker friheden, og hvor medborgere chikaneres på grund af deres religion, seksualitet eller politiske holdninger.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 47).

Tak.

Kl. 10:49

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Forslaget til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Nu er der en række korte bemærkninger til ordføreren. Den første er fra hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:49

Morten Messerschmidt (DF):

Tak, formand. Og tak til ordføreren for, igen, en fin tale. Altså, det må man jo give Socialdemokratiet: Det med talerne har de styr på. Problemet er jo lidt det der med så også at påvirke virkeligheden. Jeg sidder her med det, der hedder et forståelsespapir – »Retfærdig retning for Danmark« – som Socialdemokratiet har indgået med det socialistiske flertal i Folketinget. Og der er jo ikke mange forslag, sådan konkret, til, hvordan man bekæmper islam her. Og derfor kunne jeg godt tænke mig – måske også inspireret af det, som fru Pia Kjærsgaard nævnte fra talerstolen – at høre: Hvordan stiller Socialdemokratiet sig over for nogle af de tiltag, som vi ser virker andre steder? F.eks. har man i Randers Kommune sikret, at der altid er mulighed for at vælge andet end halalslagtet kød. I Sverige ser man, at man nu slår et slag for pigernes frihed og forbyder tørklædet. Er det nogle ting, som hr. Rasmus Stoklund kunne forestille sig at regeringen og Socialdemokratiet kunne fremme, også i Danmark?

Kl. 10:50

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 10:50

Rasmus Stoklund (S):

Tak for spørgsmålene og for rosen. Men hvis der i den også ligger sådan en antydning af, at det ikke er oprigtig ment, og at det sådan er af strategiske årsager, at Socialdemokratiet har de holdninger, vil jeg trods alt – selv om jeg anerkender Dansk Folkepartis rolle i den her debat op igennem 1990'erne og 00'erne – minde om, at Socialdemokratiet har været et bredt parti i mange år, og at der trods alt allerede i 1980'erne var vestegnsborgmestre, der i høj grad gjorde opmærksom på nogle af de her problemer, og at vi også i mange år har været mange, der har argumenteret for, at der er nogle udfordringer, vi skal tage fat på.

Men jeg anerkender til fulde Dansk Folkepartis indsats, og jeg vil også gerne sige, at når man prøver at tegne et billede af, at det blot er retorik, og at politiken ikke følger med, så synes jeg jo, man glemmer, at i forhold til noget af det vigtigste – altså reglerne for familiesammenføring, reglerne for opholdstilladelse, reglerne for at få statsborgerskab osv. – er der jo ikke ændret et komma. Altså, det

står jo ved magt. Der viderefører den her regering jo fuldstændig den politik, som blev ført under den tidligere blå regering.

Kl. 10:51

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 10:51

Morten Messerschmidt (DF):

Det er jo så ikke rigtigt. Altså, bl.a. flygtninge, der er i arbejde, bliver ikke længere sendt hjem, som de gjorde tidligere. Det har man jo vedtaget med sit parlamentariske flertal. Men det er jo ikke det, der er mit ærinde her.

Altså, det er jo hr. Rasmus Stoklund og statsministeren og regeringen, der skal vise, om det kun er retorik, eller om det også er politik. Og på to sådan helt konkrete områder, hvor islam som livsform støder ind i alt det, vores verden står for – frihed, sekularitet, fritænkning osv. – nemlig halalideologien og tørklædet, ville det bare være rart at høre, om Socialdemokratiet så er villige til at lade sig inspirere, ikke af fugle på taget, men af noget, der foregår ude i virkeligheden, nemlig i Randers Kommune og i Skåne. Det er nogenlunde lige langt væk. Kan man forestille sig, at det så også siver ind i Socialdemokratiet?

Kl. 10:52

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 10:52

Rasmus Stoklund (S):

Altså, i den seneste regeringsperiode vedtog man jo bl.a. et tildækningsforbud, og der er man jo inde på lidt af det samme som det, hr. Morten Messerschmidt er inde på, og det var Socialdemokratiet jo også med til at bakke op om. Og for også at svare på det, hr. Morten Messerschmidt er inde på omkring opholdstilladelser: Altså, der er tale om en ganske lille gruppe, der får mulighed for midlertidigt at få forlænget opholdstilladelsen, hvis de har været i arbejde i 2 år. Samtidig er det arbejdskraft, som i høj grad efterspørges, og hr. Morten Messerschmidt er jo også klar over, at det desværre – og det er jo sådan set i virkeligheden begrundeligt – vil være et ganske lille antal, der vil være omfattet af det her, fordi for få bidrager på arbejdsmarkedet. Og det er jo egentlig det, der også er noget af det tragiske i det her. Men i forhold til hvilke nye initiativer der skal til, er jeg sådan set åben for at diskutere en bred vifte. Jeg mener, der kan være masser af ting, der er relevante, og jeg vil også bare minde om, at i de seneste måneder har det handlet meget om fremmedkrigere. Der har regeringen gjort en lang række ting, senest i går.

Kl. 10:53

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste spørger er fru Marie Krarup, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:53

Marie Krarup (DF):

Tak. Jeg vil også gerne kvittere for Socialdemokraternes enorme dygtighed. Socialdemokratiet har med stor dygtighed overtaget meget store dele af Dansk Folkepartis udlændingepolitik, og tak for det, for så kan vi måske i fællesskab redde Danmark. Men der er bare en afgørende ting, I så også skal have fat i, og det er den religiøse forståelse – altså, ordføreren nævnte ikke islam, det ord blev bare overhovedet ikke brugt – og det er jo det, det hele drejer sig om.

Statsministeren nævnte det her lidt tåbelige udsagn om, at Gud har vigepligt. Det er jo en hentydning til Luthers forståelse af kristendommen om, at der er forskel på det åndelige og det verdslige,

men det er jo lige præcis kristendommen, der sætter den forskel, sådan at vi ikke kan lave religiøse love. Det vil sige, at Gud siger, at der er vigepligt for Bibelen i lovgivningen. Sådan siger Allah sjovt nok ikke. Der er det præcis det modsatte, og der er det altså, at Allah siger, at ligestilling har vigepligt, at svinekød har vigepligt, at demokrati og frihed og alle de ting, vi sætter højt, har vigepligt. Og så længe man ikke forstår det, kan man jo ikke komme til bunds i den her værdidebat.

Kl. 10:54

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Kl. 10:54

Rasmus Stoklund (S):

Fru Marie Krarup har jo fat på noget centralt her, for det er jo her, hvor der indimellem er noget, der går galt, når religion clasher med et sekulært samfund, og derfor kan man jo godt, hvis man skal parafrasere sætningen Gud har vigepligt, lave den om og sige: Allah har også vigepligt. Altså, det er jo ikke et spørgsmål om, at Allah ikke har vigepligt. Selvfølgelig har Allah det. Vi lever i et demokrati, hvor lovgivning vedtages her, og det er den, der tæller.

Når jeg så alligevel ikke nævner islam i min tale og ikke bruger så meget energi på at tale om det her som en krig mod islam, skyldes det jo, at for mig handler det her ikke om en krig mellem religioner. Altså, jeg har ikke noget problem med, at der er, og jeg ved ikke, hvad det rette udtryk er, men kulturmuslimer, altså folk, som føler sig som muslimer, hvis de i øvrigt er gode samfundsborgere. Det er der heldigvis masse muslimer i Danmark der er. Jeg har ikke noget behov for at erklære krig mod deres religion. Jeg har behov for at erklære krig mod dem, der ikke er demokrater, og dem, der ikke kan finde ud af at kombinere de to ting. Det er der, vi har et problem – efter min mening.

Kl. 10:55

Første næstformand (Karen Ellemann):
Fru Marie Krarup.

Kl. 10:55

Marie Krarup (DF):

Men problemet er jo, hvis ikke man forstår, at folk ikke er demokrater, fordi de abonnerer på en anden ideologi. Det er jo det, der er problemet, altså at der er en anden religion, og det er jo det, man skal turde sige åbent. Det ville også være tosset at invitere en stor mængde kommunister og så sige: Nu skal I gå aktivt og glade ind i et kapitalistisk samfund. Det vil de nok ikke gøre, de vil nok forsøge at lave det om til et kommunistisk samfund. Det er derfor, jeg siger: Det drejer sig jo ikke om en krig. Det drejer sig om en erkendelse – en erkendelse – af, at der er nogle kæmpestore forskelle, og den erkendelse kom Dansk Folkeparti til ved sin oprettelse. Det er derfor, Dansk Folkeparti eksisterer, og det er den erkendelse, de øvrige partier er nødt til at gøre sig, for at vi kan få stoppet den her ulykke i langsom udvikling.

Kl. 10:56

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Kl. 10:56

Rasmus Stoklund (S):

Det er jo rigtigt, at en af de årsager, der er til, at der er nogle spændinger, er, at islam er en lovreligion, og derfor er der nogle muslimer, som følger islam mere blindt, end vi er vant til at folk gør med kristendommen i Danmark, og den gruppe har vi jo en udfordring med. Det er jo afsløret i mange forskellige omgange, ud

over hvad vi hver især oplever og kan læse om, i tv-udsendelser som dokumentarserien »Moskeerne bag sløret«. Altså, der får man jo indtrykket af, at der er nogen, der ikke kan finde ud af, at de lever i et demokratisk, sekulært samfund, samtidig med at de er religiøse.

Men grunden til, at jeg alligevel ikke bruger så meget energi på det her med at erklære en krig mod islam, sådan som fru Marie Krarup appellerer til, er, at jeg stadig væk vil mene, at der er kulturmuslimer i Danmark, som godt kan finde ud af at skelne mellem de her ting, og det er dem, der er flest af.

Kl. 10:57

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste spørger er hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:57

Bent Bøgsted (DF):

Tak for det, formand. Jeg vil følge lidt op på det, der er blevet sagt indtil videre. Socialdemokratiet sagde, at de ikke giver køb på de grundlæggende danske værdier. Det blev sagt fra talerstolen her. Alligevel accepterer Socialdemokratiet, at der bliver taget specielle hensyn i skoler, hvor man fravælger danske traditioner af hensyn til indvandrere. Det samme gælder i børnehaverne. På arbejdspladser og i butikker erstatter man almindeligt slagtet kød med halalslagtet kød, og så må danskerne købe halalslagtet kød, for det skal være sådan, at indvandlerne også kan spise kød.

Ordføreren siger også, at det er et problem, at islam er en lovreligion, men alligevel skal man tage hensyn til den. Var det ikke på sin plads, at Socialdemokratiet så siger: Hvis I vil have en lovreligion, der ikke hører hjemme i Danmark, skal I slet ikke være i Danmark, og hvis I vil være i Danmark, skal I leve op til de grundlæggende værdier, og så kan det ikke hjælpe, at I forlanger, at der skal laves om på de danske værdier og traditioner, og I må indordne jer under de værdier og traditioner, vi har, ellers hører I ikke til i Danmark?

Er det ikke den vej, vi skulle gå? Men i stedet lukker Socialdemokratiet op og siger: Vi tager bare imod.

Kl. 10:58

Første næstformand (Karen Ellemann):

Her i salen overholder man taletiderne, og derfor rejser formanden sig, når taletiden er overskredet.

Det er ordføreren til besvarelse. Værsgo.

Kl. 10:58

Rasmus Stoklund (S):

Tak. Hr. Bent Bøgsted har jo fat i noget centralt her. Jeg skrev selv en bog for nogle år siden, hvor jeg brugte et af de her eksempler. Jeg kan ikke huske, om det var i Kokkedal, men i en boligforening oplevede man nærmest et kup, der gjorde, at man gjorde op med alt, hvad man havde haft af traditioner om juletræsfester, julepynt og alle sådan nogle ting, og det blev afskaffet. Det var en gruppe af muslimer, der stod bag det. Det vidner for mig at se om, at man ikke har forstået, hvad det er for et land, man er kommet til.

Heldigvis er det min klare fornemmelse, at det altså er et mindretal, der opfører sig på den måde. Det er min klare fornemmelse, at langt de fleste af dem, der abonnerer på islam i Danmark, er tilhængere af julen. Jeg har haft masser af naboer, som fejrede jul, selv om de var muslimer, og lod deres børn være med til juletræsfester og alt muligt andet. Men det er klart, at det mindretal, som hr. Bent Bøgsted taler om, da er dybt problematisk, og der er jeg da fuldstændig enig med hr. Bent Bøgsted: Hvorfor rejser I ikke hen til et af de lande i Stormellemøsten, hvor man lever, som I åbenbart gerne vil leve? Jeg er fuldstændig enig!

Første næstformand (Karen Ellemann):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 10:59 bredt flertal for at fastholde det paradigmeskifte, som vi i fællesskab indgik i den tidligere regeringsperiode.

Kl. 11:00 Det, der jo så er, hvad skal man sige, justeret, er i princippet en erhvervsordning; lidt ligesom nogle af de andre erhvervsordninger, vi har, hvor man kan leve op til nogle kriterier, og så kan man få en opholdstilladelse på baggrund af sit erhverv. Og det, der så, når det kommer til stykket, er deprimerende i den der sammenhæng, er jo, at det vil være ganske få, der kommer til at kunne benytte sig af den her ordning. Det er der i hvert fald meget der tyder på, for sådan har det hidtil været, da man havde noget tilsvarende for nogle år siden. Der er meget, meget få, som lever op til kravet om 2 års ordinær beskæftigelse hos samme arbejdsgiver.

Kl. 11:03

Første næstformand (Karen Ellemann):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 11:03

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det er dejligt, at hr. Rasmus Stoklund er enig med mig i, at de egentlig ikke hører til i Danmark. Jeg kender da også indvandrere, der ønsker imamer hen, hvor peberet gror, og ikke mener, at de skal blande sig i deres levevis. Men så må vi jo lukke af og sige, at de ikke skal ind i Danmark. Hvis ikke de kan indordne sig under de danske værdier, må vi sætte en stopper for det og så sige: Nej tak, I kommer ikke ind i Danmark. Vi har nogle værdier, der skal overholdes, og det er det vigtigste af alt. Så bliv væk fra Danmark, rejs til et land, hvor I kan leve efter den lovreligion, det er ikke jer, vi skal have til Danmark.

Det må være det, det drejer sig om, og som Socialdemokratiet som regeringsparti skal stå i spidsen for at sætte en stopper for. Og så skal Dansk Folkeparti nok støtte op.

Kl. 11:00

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Kl. 11:00

Rasmus Stoklund (S):

Den del er vi jo heldigvis enige om, altså at der skal føres en restriktiv udlændingepolitik vedrørende mulighederne for at komme til Danmark. Det er jo også derfor, at reglerne for opholdstilladelse, for familiesammenføring, for at opnå statsborgerskab osv. er fuldstændig de samme, som de var før folketingsvalget grundlovsdag sidste år. Så vi er jo enige.

Kl. 11:01

Første næstformand (Karen Ellemann):
Den næste spørger er fru Pia Kjærsgaard, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:01

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak for det. Jeg vil så gerne spørge Socialdemokratiets ordfører – det har jeg jo lejlighed til nu – hvad man egentlig sidder og tænker, når den radikale ordfører stiller spørgsmål til statsministeren, i forhold til om ikke paradigmeskiftet er slut, og statsministeren siger: Nej, det er det ikke. Det er et af regeringens støttepartier, og begge dele kan jo ikke være rigtigt. Altså, er paradigmeskiftet – hjemsendelsespolitikken, som jeg foretrækker at kalde det – et overstået kapitel, eller hvad? Det er det jo for så vidt, for hvis man har haft arbejde i et par år, kan man godt blive, selv om man tidligere er blevet afvist – det kan jeg ikke forstå.

Nu er De Radikale ikke i regering, men de er trods alt støtteparti, og det, jeg synes er spændende, er, at der er to fuldstændig modstridende opfattelser. Begge dele kan ikke være rigtigt. Vil man modsige den radikale ordfører hårdt og konsekvent, eller hvad?

Kl. 11:01

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Kl. 11:02

Rasmus Stoklund (S):

Det er jo sådan her i Folketinget, at lidt afhængigt af hvilke sager vi taler om, er der blandt mandaterne ca. 70-80 pct. med samme overbevisning som fru Pia Kjærsgaard og mig, altså at der skal føres en stram udlændingepolitik i Danmark. Og derfor er der jo et

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen det var overhovedet ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte om, hvad der var rigtigt; altså hvad er rigtigt: Er hjemsendelsespolitikken der stadig, eller er den der ikke? Radikale siger, at den ikke er der. Socialdemokratiet forsøger at sige, at den stadig væk er der – godt nok med nogle tilretninger, som man forsøger at give indtryk af at være erhvervspolitik. Det er næsten for sjovt, hvis ikke det var så tragisk. Det er udlændingepolitik, vi snakker om her.

Så jeg bliver bare nødt til at spørge igen, for begge dele kan ikke være rigtigt: Hvad er rigtigt?

Kl. 11:03

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Kl. 11:03

Rasmus Stoklund (S):

Paradigmeskiftet står ved magt – for at svare fuldstændig konkret på det. Og jeg synes da, at »hjemsendelsespolitikken« er et udmærket ord at kalde det, fordi det jo er det, der i høj grad ligger i det. Altså, man skal have en forventning om, at når man kommer til Danmark for at få midlertidig beskyttelse, mens der er ufred i ens hjemland, er det netop midlertidig beskyttelse, man får, og at udgangspunktet er, at man så skal tilbage til sit hjemland. Og det hænger jo sammen med noget af alt det, vi diskuterede tidligere, i forhold til at hvis integrationen skal lykkes, kan vi ikke gøre problemet større år for år – så det står ved magt.

Kl. 11:04

Første næstformand (Karen Ellemann):
Den næste spørger er fru Rosa Lund, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:04

Rosa Lund (EL):

Tak for det. Det gør mig simpelt hen altid så glad, når en socialdemokrat bekræfter, at vi bor i et demokrati, for når vi diskuterer offentlighedslov eller retsstat, så kan man nogle gange få en anden opfattelse. Men det hører til i en anden debat, er jeg godt klar over.

Jeg vil gerne spørge hr. Rasmus Stoklund om social kontrol. Jeg deler fuldstændig hr. Rasmus Stoklunds bekymring for de unge mennesker, som er udsat for social kontrol, og derfor vil jeg gerne spørge: Hvad er sådan Socialdemokratiets konkrete plan for, hvordan vi kan få stoppet det?

Kl. 11:04

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Rasmus Stoklund (S):

Nu er det her jo en debat om overordnede værdier, og derfor er jeg ikke meget for at gå ind i sådan et spørgsmål om konkrete politikforslag lige her og nu. Men social kontrol er jeg ret overbevist om at vi bredt i Folketinget er enige om er et problem. Vi kender alle sammen til eksempler på kvinder og især piger, som bliver holdt nede af deres lokalmiljø, af slægtninge, som tror, at de skal bestemme over deres fremtidsmuligheder, og derfor kan der jo både være lovgivning, men også det her med, som vi også har været inde på tidligere i dag, at vi taler åbent om ting, der ikke altid kun kan lovgives om, men som også handler om, hvad det er for en adfærd og opførsel, vi forventer af folk i Danmark.

Kl. 11:04

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Rosa Lund.

Kl. 11:05

Rosa Lund (EL):

Jeg er med på, at den her debat overordnet handler om værdier, men hvis ikke vi kan diskutere løsninger herinde i Folketingssalen i sådan en debat her, har jeg lidt svært ved at se, hvor vi ellers kan diskutere det. Derfor vil jeg bare spørge hr. Rasmus Stoklund om noget meget konkret, nemlig: Vil Socialdemokratiet være med til – det kunne f.eks. være i forbindelse med næste finanslov – at vi afsætter penge til, at der bliver oprettet flere krisecentre for unge mennesker, der tilhører en dobbeltminoritet, altså unge mennesker, som både har en anden etnisk baggrund end dansk og eventuelt er homoseksuelle eller transseksuelle?

Kl. 11:05

Kl. 11:06

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 11:06

Rasmus Stoklund (S):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg har sympati for ideerne. Det skal der ikke herske tvivl om, men jeg synes måske, at det lidt er at foregribe begivenhedernes gang, ikke mindst i lyset af at ordføreren jo også er klar over, at der i Udlændinge- og Integrationsministeriet lige nu er nogle undersøgelser i gang om, hvordan det går med nogle af de initiativer, der hidtil har været for at hindre social kontrol. Der synes jeg, at det vil være fornuftigt at vente på, at vi får nogle af konklusionerne, og så konkludere på den baggrund. Og så synes jeg da, at det er et helt oplagt tema, vi i fællesskab kan tage fat på på et tidspunkt.

Kl. 11:06

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste spørger er fru Pernille Vermund, Nye Borgerlige. Værsgo.

Kl. 11:06

Pernille Vermund (NB):

Tak for ordet. Det er jo bare nye tider i dansk politik, når der er så stort og bredt et flertal, som i hvert fald i det, man siger, giver udtryk for, at man har forstået en meget stor del af det problem, vi står over for. Tak for det, det er et godt skridt på vejen. Og jeg mener det virkelig helt oprigtigt.

Når det er sagt, hører jeg nok til en af dem, der – for at sige det, som det er – synes, at paradigmeskiftet er årtiers bluff. Det har altid været sådan, at når man er flygtning i et land, skal man rejse tilbage, når der ikke længere er krig eller ufred i det land, man kommer fra. Der har mig bekendt ikke endnu været flere, der er rejst ud, end der er kommet hertil. Tværtimod, selv om asyltallet er ganske lavt,

og det er der jo flere årsager til, er antallet af herboende muslimer stadig stigende, og det er steget markant de seneste årtier. Så når vi taler paradigmeskift, bør et paradigmeskift jo være et skift, hvor man siger, at antallet år for år bliver mindre og ikke større.

Så uden at vi behøver at gå ind i de konkrete løsninger, bliver jeg nødt til at spørge, om vi kan forvente, at regeringen og Socialdemokratiet i løbet af den her valgperiode vil igangsætte initiativer, så antallet af herboende muslimer falder og ikke stiger.

Kl. 11:08

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 11:08

Rasmus Stoklund (S):

Jeg synes da, ordføreren har fat på noget helt centralt. Man kan jo se, at det i mindre grad drejer sig om, hvilken regering der sidder ved magten, hvad angår antallet af asylansøgere, der kommer hertil, men i højere grad drejer sig om konjunkturer i flygtningestrømmene, altså hvilke kriser der er i Mellemøsten, Nordafrika og andre steder. Det er i virkeligheden det, der er mest styrende. Man kunne jo se, at der under den tidligere regering i 2015 kom et meget stort antal, men det var jo ikke den tidligere regerings skyld, men fordi der var en krise i Syrien.

Det aktualiserer jo bare det forslag, som Socialdemokratiet fremlagde for et par år siden om et nyt asylsystem. For vi må gøre op med den model, vi har i øjeblikket, hvor der jo er en total ubalance, fordi det fortrinsvis er unge mænd med relativt ressourcesterke familiebaggrunde, der er i stand til at komme hertil, mens de allerfættigste får lov til at passe sig selv i flygtningelejre uden adgang til sanitet, vagter, medicin, undervisning osv. osv. Derfor er man nødt til at lave et nyt system for at få de her ting til at fungere på en mindre arbitrær måde, end det foregår på nu, uanset hvem der har regeringsmagten.

Kl. 11:09

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Vermund.

Kl. 11:09

Pernille Vermund (NB):

Det er jeg rigtig glad for ordføreren siger, for med det asylsystem, vi har nu, er det bare et spørgsmål om en ny flygtningestrøm, der bliver sat i gang, og så står vi i samme situation, som vi gjorde i 2015. Det leder mig til mit næste spørgsmål: Er det rimeligt, eller vil ordføreren mene, at det vil være rimeligt at sige, at Socialdemokratiet også har svigtet som så mange andre regeringer før på det her område, hvis ikke der er indført et nyt asylsystem, inden denne valgperiode er afsluttet?

Kl. 11:09

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 11:09

Rasmus Stoklund (S):

Jeg synes måske, det er lidt meget at lægge på den her regerings skuldre. Man er jo afhængig af, at der er nogle, man kan samarbejde med, og der synes jeg da Folketinget burde have en fælles interesse i at hjælpes ad med at skabe det her nye asylsystem, for som bekendt er det en mindretalsregering, der sidder, som ikke alene kan gennemføre et nyt asylsystem. Vi kan heller ikke gennemføre det uden et samarbejde med andre lande, og der kunne man jo forestille sig der var nogle af Folketingets øvrige partier, som har søsterpartier i andre europæiske lande, der måske kunne være behjælpelige med at prøve

at italesætte nogle af problemerne og inspirere til, at man får læst »Retfærdig og realistisk«, vores udspil, som jeg ved også findes i oversatte versioner, og så kunne vi måske ved fælles hjælp bringe den her proces videre.

Kl. 11:10

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste spørger er hr. Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:10

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, fru formand. Jeg vil gerne spørge ordføreren om noget meget konkret i forhold til den debat, vi har. Man kan jo tage statistikkerne, og så kan man gradbøje dem, efter hvilken politisk overbevisning man har. Men hvis man konkret kigger på vores statistikker over dem, der er domsanbragte i Danmark, kan man jo se, at i de lukkede fængsler udgør udlændinge eller efterkommere af udlændinge over 45 pct. af alle dem, der har fået en anbringelsesdom i et lukket fængsel. Hvis man tager et åbent fængsel, udgør de ca. 20 pct. færre. Alt andet lige kan man jo også på den måde måle, at dem, der har dansk oprindelse, godt nok begår kriminalitet, men at de gennemsnitligt begår mindre personfarlig og grov kriminalitet.

Jeg vil gerne spørge ordføreren: Hvad har regeringen tænkt sig at gøre, og hvad har Socialdemokraterne tænkt sig at gøre for at sørge for, at vi får færre af de her anbringelsesdomme, hvor folk får en betinget udvisning i stedet for at få det, som de burde have, nemlig en udvisning? Det er noget, der har provokeret Dansk Folkeparti i særdeles mange år, at man i stor stil benytter sig af en betinget udvisning. Hvorfor gør man dog det? Nu har ordførerens parti jo mulighed for at flytte noget og ikke bare i ord, men i konkret handling. Hvad vil regeringen og hvad vil Socialdemokraterne foretage sig, for at vi får færre udlændinge i de danske fængsler?

Kl. 11:12

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 11:12

Rasmus Stoklund (S):

Der har været eksempler på, at folk ikke har kunnet blive tilbage-sendt til deres hjemlande, ovenikøbet EU-lande, selv om de har begået kriminalitet i Danmark og har fået en udvisningsdom. Man tager sig jo til hovedet og undrer sig. Jeg bliver fuldstændig lige så harm som hr. Hans Kristian Skibby.

Jeg synes, at noget af det, der i det mindste giver mig en smule optimisme, er, at jeg ved, at Rigsadvokaten for nylig har forholdt sig til en sag. Her havde man på baggrund af en ret alvorlig kriminalitet i forvejen en betinget udvisning, men man blev alligevel ikke udvist, da man begik ny alvorlig kriminalitet, hvilket for mig fuldstændig er ufatteligt, for så er en betinget udvisning jo ingenting værd. Så er der et eller andet, der ikke hænger sammen. Der gik man netop ind og undrede sig over det. Det fremgår af et svar, som er givet fra udlændinge- og integrationsministeren til Folketinget. Derfor satser jeg på, at anklagemyndigheden vil blive bedre til at sørge for at få udvist flere.

Kl. 11:13

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 11:13

Hans Kristian Skibby (DF):

Det glæder mig da, at Socialdemokraterne undrer sig. Det er der måske mange der gør. Der er måske også nogle, der undrer sig over,

at man kun undrer sig og ikke gør noget ved det. Nu har vi en regering, hvor der kun sidder ét parti, som sidder på alle ministerposterne. I har mulighed for det, selv de borgerlige her i Folketinget vil gerne understøtte jeres retspolitiske politik. Pyt med alle de der venstrefløjspartier, dem gider vi ikke have med i den her sag. I har alle muligheder for at gøre noget, og det eneste, ordføreren kan sige, er, at man undrer sig. Det har vi andre gjort siden 1983. Kom nu i gang.

Kl. 11:13

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 11:13

Rasmus Stoklund (S):

Formelt er Rigsadvokaten jo underlagt den udøvende magt, regeringen, så på den måde er der sådan set handling bag ordene, så er det jo ikke kun undren. Jeg sagde bare, at jeg glæder mig over det svar, der kom fra Udlændinge- og Integrationsministeriet, nemlig at Rigsadvokaten tilsyneladende heller ikke synes, at tingene er, som de skal være – at man endog undrede sig over, hvordan tingene var foregået. Jeg vil gerne prøve at finde det svar frem, og så skal jeg sørge for at sende det videre til hr. Hans Kristian Skibby, og så kan hr. Hans Kristian Skibby jo få syn for sagen og se, at der rent faktisk sker noget.

Kl. 11:14

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste spørger er hr. Mads Fuglede fra Venstre. Værsgo.

Kl. 11:14

Mads Fuglede (V):

Tak til hr. Rasmus Stoklund for talen. Jeg vil gerne vende tilbage til »Retfærdig og realistisk«, som jeg har læst med stor interesse. Hele omdrejningspunktet for Socialdemokratiets udlændingepolitik er, at man kan lave et modtagecenter uden for Europa. Men ved et nyligt samråd fik vi indblik i, at man ikke har fundet nogen i Europa, der er enig med Socialdemokratiet i, at man kan gøre det i EU-regi. Og man har heller ikke fundet et land uden for Europa, der er interesseret i at få sådan et modtagecenter. Og når det sådan er hele omdrejningspunktet for den her asylpolitik og det her asylsystem, som Socialdemokratiet mener skal vendes på hovedet, hvad vil man så gøre for at leve op til det løfte, man har givet vælgerne?

Kl. 11:15

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 11:15

Rasmus Stoklund (S):

Spørgeren og jeg deltog jo begge i det samråd, og jeg tog nok konklusionerne med mig på en lidt anden måde, for jeg hørte sådan set ikke ministeren sige, at der udelukkende var lukkede døre, når man talte med kolleger rundtomkring i Europa. Men jeg synes også, der er en anden præmis, der er forkert her, for der er jo ikke nogen, der siger, at tankerne i »Retfærdig og realistisk« kun kan realiseres, hvis man kan lave en stor, samlet EU-aftale, hvor alle lande er gået sammen om det. Man kunne jo godt forestille sig en model, hvor nogle lande bilateralt gik sammen og startede det. Og allerede dér vil jeg mene at vi så var nået langt, for så sender vi et signal til folk om, at hvis du søger asyl i Danmark, skal du forvente, at det ikke er med henblik på permanent ophold i Danmark, men med henblik på, at din ansøgning måske bliver behandlet i et modtagecenter, og at du også kommer til at opholde dig i et modtagecenter i et land, som man så kunne lave en aftale med.

Men et forbillede for, at den slags kan lade sig gøre, kunne jo være aftalen mellem EU og Tyrkiet om, hvordan man håndterer flygtningestrømmen fra Syrien. Og jeg hørte i hvert fald ikke, at der fuldstændig entydigt var lukkede døre, på samme måde, som spørgeren har gjort.

Kl. 11:19

Første næstformand (Karen Ellemann):
Hr. Mads Fuglede.

Kl. 11:16

Mads Fuglede (V):

Tak for svaret. Jeg vil nu mene, at når EU's flygtningekommissær siger, at det socialdemokratiske forslag er helt urealistisk, så er man nok stødt ind i nogle forhindringer.

Kl. 11:16

Men jeg vil godt stille et andet spørgsmål om det her modtagecenter. Forestiller man sig i Socialdemokratiet, at der vil være færre eller flere, der vil forsøge at komme til Danmark, hvis man laver et modtagecenter tæt på de lande, hvor flygtningene kommer fra?

Kl. 11:17

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Kl. 11:17

Rasmus Stoklund (S):

Først vil jeg igen lige anfægte præmissen om, at det her nødvendigvis skal være et EU-projekt, for jeg tror, det kan være meget svært at forene et samlet EU omkring det her projekt. Og jeg synes ikke, det skal støde på grund, alene hvis det ikke kan lade sig gøre. Det ville selvfølgelig være optimalt, hvis alle blev enige om at adoptere »Retfærdig og realistisk«, men så god er verden nok ikke. Og hvis vi så kan lave noget bilateralt med *nogle* lande, vil det være tilstrækkeligt for mig. Og det tror jeg bestemt ikke ville betyde, at der så ville komme flere til Danmark, tværtimod, for så ville man jo erkende, at det at søge asyl i det her modtagecenter også ville betyde, at man fik midlertidig beskyttelse i et land, der så var lavet en aftale med et sted – og det er uklart, hvor det skulle være, men et sted i Stormellemøsten – og det ville jo netop ikke være en adgangsbillet til Danmark.

Kl. 11:17

Første næstformand (Karen Ellemann):
Den næste spørger er hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:17

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Når jeg hører ordføreren for Socialdemokraterne her i dag, hører jeg en ordfører, der siger noget, som vi skal tro på, nemlig at den politik, man fører på udlændingeområdet og inden for det værdipolitiske område, er den samme, som man hele tiden har ført.

Men det er jo bare sådan, at der skal være overensstemmelse mellem det, man så siger her i Folketingssalen, og det, man gør. Det er et godt gammelt princip inden for mange af livets forhold, også i politik, og når jeg ser på den finanslov, som regeringen lige har forhandlet i hus her for jul, er det, man gør dér, jo netop, at man lempet på nogle centrale ting inden for udlændingepolitikken. Man åbner for kvoteflygtninge, og det vil sige, at Danmark formodentlig skal tage imod op mod 500 ekstra flygtninge på den konto i 2020. Man lempet på ydelserne. Altså, den tidligere regering og Dansk Folkeparti sagde jo, at ydelserne skal være på et lavt niveau, for at Danmark ikke er attraktivt. Nu forhøjer man ydelserne, fortrinsvis til ikkevestlige indvandrere, der er arbejdsløse og har børn i Danmark. Kan ordføreren ikke godt se, at der er et problem? Der er simpelt hen ikke overensstemmelse mellem det, man siger, og det, man gør.

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Kl. 11:19

Rasmus Stoklund (S):

Nej, det må jeg indrømme at jeg ikke helt kan få øje på, og hvis jeg skal tage udgangspunkt i et konkret eksempel, havde fru Pia Kjærsgaard og jeg en udmærket debat i P1 i går, hvor vi f.eks. diskuterede vilkårene på Ellebæk, udrejsecenteret, hvor der er mange, der i de sidste 14 dage har haft travlt med at fortælle om, hvor forfærdeligt og horribelt det er, på baggrund af en underlødige rapport, som er blevet kritiseret sønder og sammen af alle mulige uvildige eksperter fra universiteterne, og hvor regeringen står fast. Der har regeringen jo ikke vaklet. Der har man sagt: Det her står vi på mål for; vi mener, det er, som det skal være.

Mange af os har besøgt stedet, og vi har set, hvordan det udmærket fungerer, og hvor ansvarsbevidste og ordentlige ansatte der er derude, hvilket jo er det, der har været det måske mest urimelige de sidste 14 dage, altså at deres venner og familie – koner, mænd, børn – har skullet høre i medierne, at de nærmest er med til at bedrive tortur, på baggrund af en totalt underlødige rapport, som dem, der har skrevet den, så ikke engang vil stå på mål for efterfølgende. Det er jo helt vildt, og det synes jeg bare er et konkret eksempel på at regeringen står fast på det her. Vi ændrer ikke et komma, på baggrund af hvad der stod i den her underlødige rapport.

Kl. 11:20

Første næstformand (Karen Ellemann):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 11:20

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg synes, det er glimrende, at Dansk Folkeparti og regeringen er enige om Ellebæk. Det var bare ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte til, at vi herovre har det, Socialdemokraterne siger til os alle sammen, alle danskere, nemlig at det hele er uændret, og at der ingenting sker, og over for det har vi så den måde, man udfører tingene på, altså den måde, man handler på. Man åbner for højere ydelser og dermed flere ikkevestlige indvandrere til Danmark, man åbner for kvoteflygtninge, og man åbner for syrienskrigere, som statsministeren siger vi ikke vil have ind, men som altså rejser ind i Københavns Lufthavn i øjeblikket.

Kan ordføreren ikke se, at der er et eller andet helt galt?

Kl. 11:21

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Kl. 11:21

Rasmus Stoklund (S):

Jeg er ked af, at tiden er så begrænset her, for, nej, det må jeg indrømme at jeg virkelig ikke kan. Jeg synes faktisk, at den her regering på lange stræk har gjort det stik modsatte af, hvad hr. Peter Skaarup siger her, for vi har jo faktisk strammet op på en række områder. Så sent som i går kom der nogle initiativer frem. Før jul, i efteråret, vedtog vi i fællesskab en hastelovgivning, der gør det muligt at fratage statsborgerskabet for folk med dobbelt statsborgerskab, så de ikke kan vende tilbage til Danmark. Altså, vi har jo truffet nogle ret markante beslutninger bl.a. på indfødsretsområdet for at undgå, at syrienskrigere vender tilbage. Det er jo ret markante opstramninger, og når det gælder regler for familiesammenføring, opholdstilladelse og indfødsret i øvrigt, er der ikke ændret noget. Derfor mener jeg

ikke, at det her er ren retorik. Jeg anerkender ikke præmissen for, at det skulle være korrekt.

Kl. 11:21

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til Socialdemokratiets ordfører. Der er ikke flere korte bemærkninger til ordføreren. Den næste ordfører i ordførerrækken er fra Venstre, og det er hr. Mads Fuglede.

Kl. 11:22

(Ordfører)

Mads Fuglede (V):

Tak for ordet, og tak til Dansk Folkeparti for traditionen tro, vil jeg sige, at tage initiativ til en meget vigtig forespørgselsdebat om danske værdier. Jeg er glad for, at jeg igen får mulighed for at være en del af den her debat i Folketingssalen. Det er et vigtigt spørgsmål, som vi skal debattere i dag. Man kunne tro, at det handlede om grundtvigianismens aftryk på vores land, men som så mange andre politiske debatter i vores tid handler debatten om noget andet end det, man ved første øjekast måske aner. Det er i al væsentlighed en debat om, hvad indvandring gør ved et land.

Danmark har altid været et åbent samfund. Det er også svært andet, når man er en lille nation – godt nok stor på mange faconer, men lille i antal og størrelse. Vi har derfor en erfaring med indvandring, der er lige så lang, som nationen er gammel. De erfaringer har været overvejende gode, som de er så mange andre steder. Mennesker fra hele verden og især landene omkring os er kommet hertil og har gradvis taget Danmark og danske værdier til sig. Det har gjort os rigere, og det har gjort os større. Indvandring er alt andet lige lettere, når de, der kommer til Danmark, ender med at smelte sammen med resten af befolkningen uanset deres etnicitet, tro eller køn.

Men denne debat har ændret sig, siden vi har oplevet indvandring fra ikkevestlige lande. Når der kommer mange til et land, er det altid en udfordring. Når der kommer mange til et land med en væsensforskellig kultur, er udfordringen desto større. Når der kommer mange med muslimsk baggrund til et land med rødder i kristendommen, bliver spørgsmålet, hvad indvandring gør ved et land, til noget helt andet. Derfor er det også relevant at snakke om de værdipolitiske udfordringer, som følger af indvandringen til Danmark. Frihed, fællesskab, ligeværd, ligestilling, demokrati og frisind er blot nogle af de værdier, vi har baseret Danmark på. Dem skal vi værne om.

Når det kommer til indvandring, handler integration i høj grad om, at de, der indvandrer, ikke kun lærer at tale det danske sprog og tager en uddannelse og får et arbejde osv. Nej, det handler i høj grad om, at de, der kommer hertil, også værdimæssigt assimileres til det danske samfund. I Danmark lever vi efter et værdisæt, hvor alle har lige muligheder uanset baggrund, seksualitet, køn, nationalitet, eller hvor mange penge man har på bankkontoen. I Danmark er der en helt særlig frihedstradition, som har eksisteret siden Grundtvig, Christen Kold og Søren Kierkegaard. Danmark består af frihed i tanke og tale, frihed til at være den, man selv vælger at være, og frihed til at vælge den vej, man selv ønsker. Frisind og frihed er rummelighed og tolerance.

Hver især har vi en udstrakt frihed og en frihed til at leve vores liv på forskellige måder i et trykt fællesskab – et fællesskab, hvor vi griber hinanden i svære tider, men hvor vi også samtidig stiller krav til hinanden med forventning om opbakning og bidrag til fællesskabet, og et fællesskab, der kun er harmonisk, så længe vi har en dyb tillid til hinanden. Den tillid har vi siden 1983 oplevet er blevet gradvis eroderet. Vi lever i en tid, hvor mange oplever, at de danske værdier bliver påvirket fra mange sider som konsekvens af, at et stort antal mennesker med en anden baggrund og kultur er kommet til Danmark.

I Venstre er vi meget optaget af at passe på de danske værdier. Vi mener, at de, der kommer hertil, først og fremmest må tilpasse

sig de normer og værdier, som Danmark er bygget op om, og som præger vores samfund. Det fællesskab skal de vælge at blive en del af. Ellers er de endt det forkerte sted. I Danmark må man tro, tænke og ytre sig, som man selv ønsker det. Det skal man respektere. Det gør langt de fleste også, og det glæder mig selvfølgelig. Der er også dem, der ikke respekterer de danske værdier. Det er rigtig ærgerligt, for disse friheder er fundamentale for et frit og demokratisk samfund. Accepteres disse ikke, kan man ganske enkelt ikke være en del af vores fællesskab, og så har man intet at gøre i Danmark.

I Venstre står vi for en stram og konsekvent udlændingepolitik, hvor vi tør stille krav til dem, der kommer hertil. Når man skal være en del af det danske fællesskab og leve i vores samfund, giver det nogle rettigheder, men det giver også nogle pligter: særlig pligten til at omfavne det samfund, man er kommet til. Det er ikke for meget at forvente, så det forventer vi.

Kl. 11:26

Man skal ikke se ret langt mod nord for at finde et samfund, hvor man ser radikalt anderledes på, hvad indvandring er for noget. I Sverige har man valgt en udvikling, der gør, at hver tredje svensker om ikke ret mange år vil være fra Mellemøsten, og når det sker, vil Sverige for altid være et helt andet land, end det er i dag. Det mener vi i Venstre aldrig må ske i Danmark.

Med disse ord skal jeg på vegne af Venstre, Konservative og Liberal Alliance oplæse følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at de fleste udlændinge, der er kommet til Danmark, bidrager til det danske samfund, men at indvandringen fra særlig ikkevestlige lande har udfordret integrationen, sammenhængskraften og skabt parallelsamfund.

Folketinget konstaterer, at regeringen har hævet de sociale ydelser til arbejdsløse udlændinge, hvilket vil få en negativ effekt på såvel integrationen som tilstrømningen til Danmark.

Folketinget konstaterer, at udgangspunktet for vellykket integration i Danmark er, at udlændinge, der kommer til Danmark, tager danske frihedsværdier til sig, lærer dansk og bidrager til fællesskabet ved at arbejde og uddanne sig.

Folketinget har som mål, at der gøres en indsats for at bekæmpe social kontrol af særlig kvinder, og at ingen chikaneres på baggrund af deres tro, seksualitet eller køn.

Folketinget ønsker, at der fortsat skal føres en konsekvent og stram udlændingepolitik, der sikrer sammenhængskraften i Danmark.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 48).

Kl. 11:28

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Forslaget til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Der er en række korte bemærkninger til ordføreren, og den første er fra hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:28

Morten Messerschmidt (DF):

Tak, formand, og ikke mindst tak til ordføreren. Nu blev Socialdemokratiet tidligere rost for den rejse, partiet har været på, og den ros kan jo også tildeles Venstre. Man står jo vitterlig på stolt grund – Kold og J.C. Christensen og alle dem, som ordføreren selv nævner. Derfor kunne jeg tænke mig, at ordføreren, som netop står på den frihedens grund, som ordføreren står på, måske også ville reflektere lidt over den indvandring, vi så har haft her i landet – ikke bare de sidste 30 år, men skal vi sige de sidste 400 år, altså siden de første jøder kom til Danmark under Christian IV. Kan ordføreren komme i tanke om nogen enkelt gruppe, der på den måde som muslimerne

igennem den seneste generation har tilladt sig at stille betingelser til det samfund, der åbenhjertigt har taget imod dem?

Som jeg husker indvandringen siden reformationen, det er sådan den, jeg bedst erindrer, husker jeg det sådan, at folk, der er kommet til Danmark, er kommet i taknemlighed og i ydmyghed og i kærlighed til det folk, der har taget imod dem. Men når vi taler om den muslimske indvandring – ikke alle, selvfølgelig, for der er masser af gode eksempler, men dog alligevel – så ser vi en gruppe, som lige pludselig stiller krav om, at der skal bygges moskeer med minareter, og der skal være særlig indretning af bederum, og hvad ved jeg, og der skal være særlige fødevarer osv., altså det danske samfund skal være på deres præmisser. Kan ordføreren finde bare ét eksempel på en ikkemuslimsk gruppe, der har gjort noget tilsvarende?

Kl. 11:29

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Kl. 11:29

Mads Fuglede (V):

Tak for spørgsmålet. Hr. Morten Messerschmidt nævner selv en gruppe, som har formået at være meget distinkt i alle de år, den har været i Danmark, nemlig jøderne i Danmark, men uden at det nogen sinde har skabt problemer for det omkringliggende samfund. Man har bibeholdt en meget, meget stærk jødisk identitet – det skal man ikke kende mange jøder for at vide er tilfældet – men det er ikke noget, der på noget tidspunkt har udmøntet sig i, at man har stillet særkrav til det omkringliggende samfund. Så jeg kender ikke nogen gruppe, der har haft så mange ønsker om at være tro over for deres oprindelse, som jøderne i Danmark, men samtidig har gjort det med så dyb respekt for det danske samfund. Jeg ville ønske, at mange flere med især muslimsk baggrund ville tage ved lære af den jødiske rejse, for man kan godt være muslim i Danmark og omfavne Danmark samtidig, men flere burde gøre det med afsæt i den jødiske erfaring.

Kl. 11:30

Første næstformand (Karen Ellemann):
Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 11:31

Morten Messerschmidt (DF):

Det er vi nemlig meget enige om: at der er en, jeg tror, ordføreren brugte udtrykket distinkt forskel på den indvandring, vi har oplevet fra den muslimske verden, i relation til det, vi ellers har haft erfaring med. Derfor vil jeg gerne spørge, hvordan ordføreren, når nu han er kommet til den erkendelse, så af al sin kraft holder fast i de konventioner, der insisterer på, at folk fra selv meget forskellige forudsætninger skal behandles ens. Hvad er logikken i, at vi lader konventioner tyrannisere det her land og det her Folketing, så vi skal behandle jøder, buddhister og kinesere på samme måde som muslimer, når vi nu bare kan se, at det netop er indvandringen fra de muslimske lande, som har skabt alle problemerne? Ville det ikke være befriende og i pagt med den frihedsånd og -tradition, som Venstre netop har, at man siger: Så skiller vi det ad?

Kl. 11:31

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Kl. 11:31

Mads Fuglede (V):

Nu talte vi jo netop om jøder før, og der er vel næppe en gruppe, der mere har været forsøgt gjort statsløse af nationer og har været ramt af ønsker om at skubbe dem rundt imellem landene end dem.

Og det er den gruppe, der igennem Europas historie har lidt den mest ranke skæbne overhovedet. Det at have konventioner, der beskytter mindretal og små nationer, er i min optik altid godt. Men det er selvfølgelig vigtigt, at de konventioner, som vi er en del af, er nogle, som vi går til grænsen af, når det handler om at opnå kontrol over indvandringen til Danmark.

Kl. 11:32

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste spørger er hr. Hans Kristian Skibby fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:32

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, fru formand. Jeg vil gerne kvittere for ordførerens tale. Ordføreren nævnte bl.a., at det var vigtigt, at vi altid huskede, hvad indvandringen gør ved et land og ved en nation, og det er vi enige i. Men jeg tænker lidt på, hvordan det er foregået de sidste 4 år, hvor ordførerens eget parti har haft æren og fornøjelsen af at sidde i regering og også har haft statsministerposten, og hvor Dansk Folkeparti ved gentagne lejligheder har stået hernede i salen og spurgt ind til den store problematik, der er omkring halalafgifter i Danmark og over for de forbrugere og ikke mindst de produkter, som forbrugerne benytter sig af i Danmark. Den regering, som ordførerens eget parti tilhørte, ønskede ikke at gøre en dyt for at tage favntag med de halalafgifter, der er – om det er halal eller haram. Der er halalafgift på modernælkserstatning, tandpasta, chokolade, kosmetik, medicin, sågar flyrejser er der halalafgifter på. Hvorfor ville ordførerens parti ikke gøre noget ved så vigtige elementer i forhold til danske værdier, når man havde mulighederne for det i en regering?

Kl. 11:33

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:33

Mads Fuglede (V):

I Venstre har vi ikke noget ønske om at gribe ind i de frie markedskræfter, og hvis nogen ønsker at købe halalprodukter, er det selvfølgelig deres frie ret at gøre det. Det har egentlig altid undret mig, at der ikke er opstået et marked for produkter, der markedsfører sig selv ved netop ikke at være halalprodukter, men det kan jo være, at det kommer en dag. Sådan et produkt ville jeg til hver en tid selv vælge.

Kl. 11:34

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 11:34

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen det er jo ikke sandheden, og her bliver jeg nødt til at citere ordføreren: Regeringen ønskede ikke åbenhed om, hvordan man påfører de her halalafgifter også på danske forbrugere. Det var jo noget, som justitsministeren forpurrede gang på gang, når vi stillede spørgsmål her i Folketingssalen om det. Vi ved, at halalafgifter tilflyder Muslim World League, og Islamisk Kulturforening og Islamisk Kulturcenter får også indtægter derfra. Hvorfor vil man ikke oplyse Folketinget, borgerne, forbrugere om, hvad det vitterlig er, der foregår? Det er jo et brud med de danske værdier, men alligevel vælger Venstre bare at sige pyt.

Kl. 11:34

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak. Ordføreren.

Kl. 11:34

Kl. 11:37

Mads Fuglede (V):

Jeg er ikke sikker på, at jeg helt forstår spørgsmålet, men hvis der spørges om, om vi i Venstre vil forbyde, at der findes halalprodukter, vil jeg sige, at det har vi jo ikke noget ønske om. Hvis nogen ønsker at købe sådan noget – jeg er ikke en af dem – er det jo op til dem, der måtte gå på indkøb. Men jeg synes, det ville være fint, hvis der var et klart alternativ, som man kunne vælge i stedet for.

Kl. 11:35

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste spørger er hr. Rasmus Stoklund, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 11:35

Rasmus Stoklund (S):

Tak. Tak for talen, først og fremmest. I det forslag til vedtagelse, som ordføreren har med, er man jo lidt optaget af det her med ydelser, uagtet at de er midlertidige og den her midlertidige børneydelse, der har været så meget tale om, også kommer mange danskere til gavn. Men jeg vil spørge ordføreren, om ikke han vil sætte sig op i helikopteren og prøve på at komme med sine refleksioner over, hvordan han synes det går i dag og egentlig også gik i den seneste regeringsperiode – eventuelt med udgangspunkt i et par analyser fra DA, der kom i december, som f.eks. viste, at i 2018 var der omkring 2.000 ikkevestlige indvandrere på kontanthjælp, som ikke har mødtes med kommunen i over et halvt år. Altså, hver syvende ikkevestlige kontanthjælpsmodtager får derfor ydelser uden overhovedet at møde op. Ikkevestlige indvandrere på kontanthjælp er i gennemsnit i aktivering 12 pct. af den tid, de modtager ydelser i – det er under 5 timer om ugen.

Altså: Vil ordføreren ikke prøve at reflektere lidt over det? Er det ikke på tide at få gjort op med det her? Eller hvad mener ordføreren egentlig der skal til? Hvordan skal vi gøre op med det her dysfunktionelle beskæftigelsessystem for ikkevestlige kontanthjælpsmodtagere?

Kl. 11:36

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 11:36

Mads Fuglede (V):

Jeg vil godt lige først adressere det omkring de midlertidige ydelser. For os i Venstre er det ikke nogen løsning, at noget er midlertidigt, for hvis man midlertidigt gør noget forkert, er det jo stadig væk forkert. Man kan ikke dække sig ved at sige: Jamen jeg så bare mine børn midlertidigt; det er kun midlertidigt, at jeg snyder i skat; eller det er midlertidigt, jeg kører for stærkt. Det er enten noget, man gør eller ikke gør. Så jeg håber, at man holder op med at give de her for høje ydelser, også selv om man kalder dem midlertidige, på et tidspunkt, så vi får standset den øgede tilstrømning, som vi ved de vil føre til.

Når det handler om mennesker, der skal ind i beskæftigelsessystemet, så oplever vi i min optik et meget voldsomt kommunalt svigt derude, hvor vi herfra har givet kommunerne en række værktøjer til at sørge for, at man kommer i beskæftigelse, fordi det er det vigtigste fællesskab, man jo er en del af, når man er i Danmark, nemlig arbejdsfællesskabet. Og vi har nogle værktøjer til at få folk i beskæftigelse, som ikke bliver benyttet derude.

Kl. 11:37

Første næstformand (Karen Ellemann):

Hr. Rasmus Stoklund.

Rasmus Stoklund (S):

Jeg vil gerne anfægte ordføreren's billedvalg i de eksempler, ordføreren giver, det er jo eksempler på ting, der er direkte ulovlige, og det er det jo trods alt ikke at give et tilskud til børn på omkring 600 kr. om måneden i en midlertidig periode, indtil vi forhåbentlig kan lave et nyt system. Men det, jeg stadig væk gerne vil appellere til ordføreren om at reflektere over, er: Kunne ordføreren så forestille sig at være med til at ændre det her system, sådan at vi kommer hen et sted, hvor ikkevestlige kontanthjælpsmodtagere arbejder for deres kontanthjælp – 37 timer om ugen, optimalt set – i forlængelse af de tanker, der har været, fra regeringens side? Det er vel der, vi skal hen til. Ordføreren vil vel gerne anerkende, at de statistikker, jeg lige læste op af før, fra Danmarks Arbejdsgiverforening jo viser, at der også har været noget helt galt under den tidligere regering?

Kl. 11:38

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 11:38

Mads Fuglede (V):

Når det handler om det midlertidige, så jeg nu mere på, om det var skadeligt eller ej, eller om det var ulovligt eller ej. Det var derfor, jeg brugte det billede. Men jo, det er noget, vi meget gerne vil gå i dialog med Socialdemokratiet om. Det er helt usædvanlig vigtigt, at man forsøger sig selv i den periode, man er i Danmark. Og hvis vi på nogen måde kan sørge for, at flere gør det, vil Venstres dør altid være åben.

Kl. 11:38

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste spørger er fru Pernille Vermund, Nye Borgerlige. Værsgo.

Kl. 11:38

Pernille Vermund (NB):

Tak for ordet. I forlængelse af hr. Hans Kristian Skibbys spørgsmål om halalfødevarer må jeg sige, at jeg jo får en fornemmelse af, at når nogle af de her problemer stadig hersker, til trods for at man giver udtryk for, at man forstået problemernes omfang, handler det måske også om enten kommunikationsbrist eller uvidenhed. Når vi taler halalcertificering, er det jo, som hr. Hans Kristian Skibby siger, sådan, at når vi betaler for halalcertificerede varer, bidrager vi til udbredelsen af islam på verdensplan gennem Muslim World League. Det gør vi både som privatforbrugere, men det gør vi jo også i det offentlige, og det er jo derfor, det er helt relevant at spørge Venstre: Vil man hjælpe til med, at vi i Danmark får en mærkning, så vi kan fravælge at betale til udbredelsen af islam? Og vil man fra Venstres side være med til at sige: I det offentlige skal vi ikke med offentlige midler, altså skattekrone, tvinges til at betale for halalcertificerede varer og dermed tvinges til at betale for udbredelsen af islam? To spørgsmål: Mærkning og ingen halalfødevarer eller halalcertificering i det offentlige finansieret af offentlige midler.

Kl. 11:39

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 11:40

Mads Fuglede (V):

Altså, man kan ikke undgå halalcertificerede varer i det offentlige. Vi har jo mange muslimer i vores daginstitutioner og i sundhedsvæsenet osv., der ville have brug for et sådant produkt. Det, vi skal se på, er: Hvad går den afgift til? Det må være der, problemet opstår. Hvis den går til noget, vi ikke kan bakke op om og vi har problemer

med, jamen så har vi en udfordring, som vi skal se på, måske også herindefra. I det omfang, at man kan forestille sig helt at forbyde det i det offentlige, ville vi aldrig være med til det, fordi der er nogen, der har brug for de produkter i vores land – også i det offentlige system.

Kl. 11:43

Første næstformand (Karen Ellemann):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 11:43

Første næstformand (Karen Ellemann):
Fru Pernille Vermund.

Kl. 11:40

Pernille Vermund (NB):

Hvis man så ikke vil være med til at forbyde det i det offentlige, var det så ikke rimeligt at sige, at de, som ønsker halalcertificerede varer af hensyn til deres, hvad skal man sige, troskab over for den islamiske ideologi, får lov til at betale for den vare særskilt, og at det offentlige så i øvrigt ikke er med til at understøtte udbredelsen af islam, og at man derfor fratager resten af det offentlige halalcertificerede varer?

Kl. 11:40

Kl. 11:41

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Kl. 11:41

Mads Fuglede (V):

Det er i hvert fald rigtigt, at det ikke er det offentlige Danmarks opgave at hjælpe med udbredelsen af islam. Vores opgave er, at hvis man har patienter eller børn eller andre, der efterspørger de her varer, skal man selvfølgelig imødekomme det på det tidspunkt, de er i ly af det offentlige. Så vi er meget optaget af, at der i forbindelse med halalmærkning kan være nogle problemer, som vi skal se på, især hvis midler går til et formål, som vi slet ikke kan anerkende. Det ser vi i Venstre som et meget, meget stort problem.

Kl. 11:41

Første næstformand (Karen Ellemann):
Den næste spørger er hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 11:41

Peter Skaarup (DF):

Tak. Jeg hørte hr. Mads Fuglede sige det sådan, at man fra Venstres side især vil kigge på det her spørgsmål omkring halal, hvis de midler, som man betaler, går til noget, man ikke rigtig er så glad for hos Venstre. Jeg synes ikke, man behøver det der »hvis«, for vi ved jo faktisk godt, hvor de her midler går hen, og det har vi i øvrigt debatteret her i Folketinget en række gange, også under den tidligere regering. Så spørgsmålet er egentlig – og det er jo sådan set en repetition af fru Pernille Vermunds spørgsmål – om Venstre på den baggrund, når nu de midler går til de her meget diktatoriske regimer, der udbreder en afskygning af islam, som rigtig mange muslimer i øvrigt ikke synes er særlig rar, så vil indføre en mærkningsordning, sådan at forbrugeren får det frie valg, i forhold til om man vil købe en halalvare, eller om man vil købe en vare, der ikke er det.

Kl. 11:42

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Kl. 11:42

Mads Fuglede (V):

Det er ikke en politisk vare, der er på vores hylde, at man skal tvangsmærke varer, altså varer, der netop ikke er halalvarer. Men hvis nogen derude gør det af egen drift, sådan at danskere kan vælge det produkt, så ville jeg selv vælge et sådant produkt, når jeg handlede.

Peter Skaarup (DF):

Men man kan sige, at ting jo ikke sker, hvis ingen gør noget. Og derfor er det jo et spørgsmål, som vi godt kan diskutere herinde – ud over at man selvfølgelig som privatperson kan gøre, hvad man har lyst til. Og sagen er jo, at der er nogle begrænsninger i forhold til EU omkring de her ting, og at det måske har været en barriere.

Men jeg spørger egentlig ikke så meget til det. Jeg spørger mere til: Er Venstre for det frie valg, altså en mærkningsordning, sådan at man selv kan bestemme, om man vil have halalslagtet kød, eller om man ikke vil?

Kl. 11:43

Første næstformand (Karen Ellemann):
Ordføreren.

Kl. 11:43

Mads Fuglede (V):

I Venstre bakker vi altid op om det frie valg, men der spørges jo til, om der skal laves en tvungen mærkning af de her produkter. Vi synes, der skal være en frivillig mærkning, sådan at de, der producerer produkterne, kan fortælle forbrugerne, at deres produkter ikke er halalcertificerede. Og det må stå producenterne frit for at gøre, og det må stå forbrugerne frit for at vælge et sådant produkt, hvis de ønsker det.

Kl. 11:44

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til Venstres ordfører. Der er ikke flere korte bemærkninger til Venstres ordfører. Den næste ordfører i rækken er fra Det Radikale Venstre, og det er fru Katrine Robsøe.

Kl. 11:44

(Ordfører)

Katrine Robsøe (RV):

Tak for ordet. Vi elsker vores land – det tror jeg virkelig at vi allesammen gør. Det er derfor, vi kæmper for det. Vi kæmper for at passe på det og for de værdier, som vi mener er vigtige for Danmark. Men vi skal også huske at spørge os selv, hvilke værdier der rent faktisk betyder noget, hvilke værdier vi kæmper for. Da jeg førte valgkamp til folketingsvalget her i sommer, var det bl.a. med budskabet om, at vi skal beskytte de danske værdier. Vi skal nemlig kæmpe for de værdier, der betyder noget, de værdier, vi har bygget vores land, vores samfund og vores demokrati op på, og de værdier, som vi skal overleve fra generation til generation.

Det sker ikke af sig selv, og det er også derfor, det er vanvittig vigtigt, at vi ikke bilder hinanden eller nogen andre ind, at de kan beskyttes med symbolpolitik. Lad være med at bilde mig ind, at den værdi, der skal overleveres, der er så grundlæggende vigtig for vores samfund og for vores land, er svinekød eller noget andet. Det er i mine øjne ret fjollet og absurd at tro, at man kan beskytte værdier med symbolpolitik, og selvfølgelig kan vi mere end flæsk og forbud.

For at skære det ud i pap: Jeg tror, at min farmor laver nogle af de allerbedste frikadeller. Jeg ved godt, at man nogle gange skal passe på med, hvad man siger her fra talerstolen, men de er virkelig, virkelig gode. Og hun er også i gang med at lære mig at lave dem, og selv om jeg er meget glad for, at min farmor vil overlevere frikadleopskriften til mig, er der jo langt vigtigere ting, som hun også har givet mig med. Hun har lært mig om fællesskab og sammenhold, hvordan vi passer på hinanden, og hvordan vi tager

hensyn til hinanden. Det betyder da langt mere end den opskrift på frikadeller.

Kl. 11:50

For mig er der ingen tvivl om, at de værdier, som jeg mener virkelig betyder noget, er værdier som medmenneskelighed og mangfoldighed; det er værdier som frihed til at være den, du er; det er ligestilling og demokrati; og det er værdier som retsind, storsind, frisind og lovsind, som det så fint står ude ved vores grundlov her på Christiansborg. Men i den offentlige debat bliver de her vigtige værdier alt for ofte overskygget. Man råber nemlig op om, hvilket tøj man ikke bryder sig om folk går med, hvilken mad folk åbenbart bør spise, hvordan man skal have en lov om, hvordan vi skal give hånd til hinanden, nemlig håndflade mod håndflade. Undskyld, men hold da op, hvor har man lidt tiltro til Danmark, hvis man tror, at vi står og falder med frikadeller i børnehaven. Det er da at gøre grin med alt, hvad der virkelig betyder noget for vores land.

Symbolpolitikken er for mig en hån mod, hvor stærkt et land Danmark er. Danmark har ikke behov for symboler, men for, at vi kæmper for bl.a. frisindet og retsindet. Og lige her og lige nu er vi os til at beskytte de værdier, der betyder noget. De værdier, som jeg mener betyder noget, vil jeg kæmpe for, uanset hvad nogle andre måtte mene om det.

Jeg har ret stor tillid til danskerne og Danmark. Vi udvikler os hele tiden, men det betyder ikke, at vi glemmer det grundlag, som vi står på, eller de værdier, der er vigtige for os. Det er ikke farligt, at vi udvikler os. Det farlige ville være, hvis vi troede, at vi skulle kigge tilbage i historiebøgerne, og troede, at alting bare var perfekt i gamle dage. Verden udvikler sig, og det bør og kan Danmark også. Udvikling er nemlig fyldt med muligheder, og det er op til os at få det meste og det bedste ud af de muligheder, som vi sammen skaber, og som alle mennesker i Danmark skaber sammen for vores land. Der bliver nemlig ikke mindre af Danmark og de danske værdier af, at vi får flere med i fællesskabet. I stedet for at kigge så meget tilbage mod noget, som faktisk aldrig var, lad os så kigge frem og skabe et stærkere Danmark, for Danmark tilhører os alle sammen. Vores land og vores flag er der ikke nogen bestemt gruppe der har patent på. Det tilhører alle os, der elsker Danmark.

Så vil jeg gerne på vegne af Radikale Venstre, Enhedslisten og Alternativet oplæse et forslag til vedtagelse:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at det store flertal af nye danskere er velintegrerede medborgere i Danmark og skal anerkendes som sådan. Der skal føres en udlændingepolitik, som fortsat støtter den positive udvikling af integrationen og modvirker, at der opstår parallelsamfund.

Alle borgere i Danmark skal respektere frihedsrettigheder, ligestilling mellem kønnene og demokratiske principper, som er nedfældet i lov.

Folketinget konstaterer endvidere, at regeringen og Folketinget skal arbejde for at oprette og understøtte fællesskaber, der underbygger demokratiske værdier som alternativ til de antidemokratiske og ekstremistiske religiøse såvel som højreekstreme miljøer, der forsøger at undergrave demokratiet.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 49).

Kl. 11:50

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til ordføreren. Og forslaget til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Der er en række korte bemærkninger til ordføreren. Den første er fra fru Pia Kjærsgaard, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak for det. Tænk engang, at vi i dag drøfter regeringens værdipolitik på en fredag formiddag, og så bruger den radikale ordfører det meste af sin taletid på frikadeller. Det er næsten for rørende; det er næsten for naivt; det er primitivt for at sige det ligeud. Men lad mig lige spørge fru Katrine Robsøe fra Det Radikale Venstre om noget, for jeg blev spurgt, om jeg ville fortælle om nogle af de positive tendenser i forhold til indvandringen til Danmark. Jeg vil godt vende den om: Hvad mener Det Radikale Venstre egentlig er positivt? Er det den her kulturelle berigelse, som vi har hørt om i så mange år? Det eneste, jeg kan se, er nogle meget, meget velassorterede grønthandlere. Og jeg kan ikke se ret meget andet – det kan jeg faktisk ikke, det må jeg så sige. Og så lad os håbe, at de alle sammen betaler skat og moms osv. ligesom deres danske kolleger. Og i forhold til en ordførertale på den her måde fra et af regeringens støttepartier, hvor vi diskuterer så vigtigt et emne, og i forhold til en dagsorden, hvor de tre partier, som er regeringens støttepartier, går stik imod det, regeringen siger, må jeg altså sige: *Fantastisk*.

Kl. 11:51

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 11:51

Katrine Robsøe (RV):

Jeg er da ked af det, hvis ordføreren synes, at det var så primitivt. Jeg synes faktisk, at jeg prøvede at fokusere på, hvilke værdier det lige præcis er vigtigt at vi passer på her i Danmark. Nu havde fru Pia Kjærsgaard selv nævnt svinekød i sin ordførertale, og derfor synes jeg da måske ikke, at det var helt ved siden af, at jeg lavede lidt sjov med frikadellerne. Jeg synes faktisk, at det er rigtig positivt, at så mange af dem, der er kommet til Danmark, har taget Danmark til sig, er en del af vores samfund og bidrager. Og jeg synes faktisk også, at det er enormt skammeligt, at fru Pia Kjærsgaard står her og så kraftigt antyder, at de ikke skulle betale skat og moms. Det synes jeg er den rigtig kedelige effekt her.

Kl. 11:52

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 11:52

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er jo desværre bare en kendsgerning, ligesom indvandrerkriminaliteten også er meget højere end kriminaliteten blandt folk med etnisk dansk oprindelse. Sådan er det bare. Jeg står bare og konstaterer fakta, så sådan er det. Men når nu den radikale ordfører taler om symbolpolitik, har jeg alligevel ikke kunnet lade være med at trække lidt på smilebåndet, hver gang jeg har hørt det, for der er også lidt komik i det. Det er komisk i forhold til Det Radikale Venstre, hvor formanden tager en svømmetur over til Lindholm og tilbage igen – det er slet ikke symbolpolitik; det er virkelig noget, der batter. Og er den anden del, nemlig det, at man overnatter én nat eller måske lidt mere i et indvandrerkravter, i en ghetto, ikke symbolpolitik? Altså, jeg er simpelt hen forundret over, at man sådan frit og frejdigt kan stå og tale om symbolpolitik uden at vende pilen mod sig selv.

Kl. 11:53

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 11:53

Katrine Robsøe (RV):

Jamen det kan man, fordi der er helt enorm forskel på, hvad der er symbolpolitik, og hvad der så er en handling for lige præcis at sætte fokus på noget af det, man er uenig i. Det er jo ret ærgerligt, synes jeg, at vi tror, at vi løser nogen som helst integrationsudfordringer – for de er der – ved at lave en håndtrykslov. Det synes jeg er rigtig ærgerligt.

Kl. 11:53

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste spørger er hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:53

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for det, formand. Nu taler ordføreren imod symboler. Dannebrog er jo et symbol. Det er et symbol, som har knyttet os til det her land og været forrest i krig og fred for danskerne som folk i 800 år. Og så kan man jo se på de folk, der kommer ind, om de så deler den følelse af at tilhøre det her meget stærke fællesskabssymbol. Det er faktisk så stærkt, at vi som et af de eneste folk i verden har det med helt ind i dagligstuen, på lagkagen og på juletræet osv. – det vedrører ikke kun staten. Det er en helt særlig måde at være dansk på, og som jeg forstår den radikale ordfører, er der ingen problemer med folk udefra i forhold til det med at blive dansk. Hun erkender indirekte, at der vistnok er nogle problemer med nogle, der ikke vil give hånd til kvinder, og den slags. Så vil jeg spørge: Er det så noget, vi kan inkludere i den moderne danskhed, som De Radikale repræsenterer?

Vi ved også fra indtil flere integrationsundersøgelser, at omkring 40 pct. af de danske muslimer mener, at Koranen skal spille en rolle i lovgivningen. Jeg vil bare gerne høre, om det i den radikale lejr er blevet sådan en god dansk værdi, at en mellemøstlig helligbog skal spille en rolle i dansk lovgivning. Altså, kunne ordføreren prøve at sige lidt mere om den berigelse, hun ser fra Mellemøsten?

Kl. 11:55

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 11:55

Katrine Robsøe (RV):

Tak for ordet. Må jeg ikke godt lige starte med at korrigere ordføreren en lille smule, for jeg har ikke talt imod, at vi skulle have symboler, som Dannebrog så rigtigt er. Jeg talte imod symbolpolitikken, og det er to meget forskellige ting.

Jeg synes også, jeg fik sagt før, at jeg fuldt ud anerkender, at der er nogle udfordringer med nogle personer. Jeg synes også bare, det er rigtig vigtigt altid at have fokus på, at der er rigtig mange, der gør det godt. Når det så er sagt, er jeg sådan set fuldstændig enig i, at intet jo står over den lov, som vi vedtager her i Folketinget.

Kl. 11:55

Første næstformand (Karen Ellemann):

Spørgeren.

Kl. 11:55

Morten Messerschmidt (DF):

Når vi så tager udgangspunkt i det sidste, kan ordføreren så ikke godt se, at der lidt er et problem i relation til, at f.eks. næsten halvdelen af alle indsatte i Danmark har en anden etnisk baggrund end dansk? Det må jo betyde, at man på en eller anden måde sætter sig ud over den lovgivning, som vi trods her i Folketinget har vedtaget. Altså, kan ordføreren ikke se, at der er gedigne problemer, ikke med udlændinge generelt, men med muslimer? Som vi blev

enige om med Venstres ordfører, er det gået næsten problemfrit med kinesere, indere, jøder og alle andre. Men lige præcis denne gruppe mennesker, ikke alle selvfølgelig – den skalp skal ordføreren for Det Radikale Venstre ikke have – men rigtig, rigtig store grupper af dem er der kæmpe problemer med. Og det ser man bare igennem fingre med fra Det Radikale Venstre. Det er måske, fordi man er sølet så godt ind i ansvaret, at det er svært at forholde sig til.

Kl. 11:56

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 11:56

Katrine Robsøe (RV):

Nu kan man i hvert fald sige, at hr. Morten Messerschmidt jo selv kommer fra et parti, der har haft enormt meget at sige i dansk politik de sidste 20 år. Jeg vil bare også gerne understrege, at der er rigtig mange, også muslimer, der er en rigtig positiv del af det danske samfund, og de udfordringer, der er, vil vi rigtig gerne være med til at løse. Og jeg lukker ikke øjnene for nogle af de udfordringer, der er, men jeg gør det til gengæld heller ikke, når jeg samtidig anerkender alle dem, der gør det godt.

Kl. 11:57

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste spørger er fru Pernille Vermund, Nye Borgerlige. Værsgo.

Kl. 11:57

Pernille Vermund (NB):

Tak for ordet. Jeg vil gerne forholde mig meget konkret til ordføreren tale. Ordføreren indleder med en tale om frikadeller og madkultur, og svinekødet bliver ofte brugt sådan lidt plat: Skal vi ikke have ret til at spise vores svinekød? Men når vi taler om vores madkultur og siger, at vi ikke vil have den islamiske påvirkning af vores madkultur, så handler det jo i høj grad om, at vi har en kultur omkring maden, hvor vi ikke er præget af religiøse dogmer og vi ikke har en opdeling i, hvad der er rent, og hvad der er urent, men at vi siger, at vi byder til fest, og at vores madkultur betyder rigtig meget for os som mennesker.

Når det er sagt, siger ordføreren så også noget om, hvad det er for værdier, man gerne vil kæmpe for, altså mangfoldighed, medmenneskelighed, lighed, demokrati, frisind og lovsind. På det grundlag kunne jeg godt tænke mig at høre ordføreren: Mener Radikale Venstre, at der kommer mere frihed, mere frisind, mere lovsind, mere demokrati, eller at der kommer mindre af samme, når de islamiske værdier breder sig i vores samfund?

Kl. 11:58

Første næstformand (Karen Ellemann):

Ordføreren.

Kl. 11:58

Katrine Robsøe (RV):

Jeg har svært ved at se, at der skulle være en direkte sammenhæng mellem det. Man kan sagtens være muslim og være en del af et frit og demokratisk samfund – det mener jeg sagtens at man kan være – og det er der jo masser af muslimer der er. Men jeg synes da, at ordføreren har lov til – det har hun heldigvis, og det skal hun stadig væk have lov til – at servere alt den mad, hun har lyst til, til sine fester.

Kl. 11:58

Første næstformand (Karen Ellemann):

Fru Pernille Vermund.

Kl. 11:58

Pernille Vermund (NB):

Nu er vi måske så igen inde på det her med uvidenhed eller de her skyklapper, man indimellem har for øjnene. For faktum er jo, at stort set alle lande, der er præget af islamiske værdier, enten er diktaturer eller har ufred eller borgerkrigs-lignende tilstande. Det er evident, at jo mere islam fylder i et samfund, jo mindre plads bliver der til demokratiet og friheden. Kig ud i verden: Der er ikke et eneste sted, der er ikke et eneste parallelsamfund rundtomkring i de vestlige byer, hvor friheden og ligheden mellem mennesker, den seksuelle frihed og den måde, vi har fritstillet kvinder på, ikke lider under, at islam er kommet hertil. Så anerkender ordføreren ikke, at der er et skisma i forhold til vores demokrati og frihedsrettigheder, når islamiske dogmatiske værdier vinder indpas?

Kl. 11:59

Første næstformand (Karen Ellemann):

Tak til spørgeren. Det er ordføreren. Værsgo.

Kl. 11:59

Katrine Robsøe (RV):

Man kan i hvert fald sige, at jeg ikke anerkender, at vores værdier som ligestilling og frisind skulle være så svage, at de kan påvirkes af, at vi har nogle enkelte borgere her i landet, som er ekstreme, og den udfordring, der er med, at de er det, skal selvfølgelig tages alvorligt, og det skal vi arbejde med. For det hører jo ikke til under danske værdier.

Kl. 12:00

Første næstformand (Karen Ellemann):

Den næste spørger er fru Marie Krarup, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 12:00

Marie Krarup (DF):

Tak. Ordførerens parti ynder at fremstille sig selv som et parti, der består af folk, der er åbne og vidende og kender verden, men jeg vil påstå, at Det Radikale Venstre er et af de mest provinsielle partier. Hvordan kan det være, at man tror, at de værdier, man selv har, er de samme over hele verden? Er man i Det Radikale Venstre ikke klar over – det er man ikke; det viser man jo tydeligt – at der findes forskellige kulturer i verden, og at der findes nogle, som ikke abonnerer på vores frihedsrettigheder, og at inviterer man dem ind i vores land, risikerer disse frihedsrettigheder at blive trådt under fode? Det er det, som nogle folk vil kalde logik for burkhøns, men det er åbenbart svært for Det Radikale Venstre at acceptere. Hvordan kan man tro, at vi vil få mere ligestilling eller vi vil fastholde ligestillingen i Danmark, når der er en stor andel af befolkningen, der abonnerer på en bog, hvor der står, at kvinder er halvt så meget værd som mænd, og anser det for et væsentligt religiøst budskab?

Kl. 12:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 12:01

Katrine Robsøe (RV):

Jeg ved næsten ikke, om jeg skal tage det som et kompliment at blive kaldt provinsiel af fru Marie Krarup. Jeg anerkender fuldt ud, at der er forskel på, hvad man har af værdier rundtomkring i verden, og at der da også er nogle steder – statsministeren nævnte det bl.a. – hvor Islamisk Stat har haft udbredelse, og det er jo ikke værdier, som vi på nogen måde ønsker her i Danmark. Men jeg synes bare, det altid er vigtigt at huske på, om vi nogle gange sætter vores egne frihedsrettigheder under pres i et eller andet misforstået forsøg på at prøve på at beskytte dem, altså når vi snakker om et burkaforbud.

Det har jo altid været ulovligt at tvinge kvinder i noget tøj. Nu har man bare givet mulighed for at give dem en bøde, og samtidig har vi så valgt, at vi som stat skal gå ind og bestemme, hvad for noget tøj folk må gå i.

Kl. 12:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Marie Krarup.

Kl. 12:02

Marie Krarup (DF):

Ordføreren peger på et meget vigtigt problem, altså at man nogle gange kan være nødt til at indskrænke friheden for at forsvare de sidste rester af frihed. For hvis man inviterer en lang række mennesker, der er imod demokrati, så kan man være nødt til på forskellige måder at forsvare demokratiet ved indskrænkning af friheden. Det er et forfærdeligt dilemma, og det har vi i Dansk Folkeparti hele tiden været klar over. Det er derfor, vi har sagt, at vi ikke kan invitere så mange mennesker, der ønsker ufrihed, og så tro, at vi kan fastholde friheden. Det er jo der, hvor det går helt galt, og De Radikale så tror, at det drejer sig om frikadeller og om tørklæder. Det drejer sig om kulturelle systemer og en anden tro på, hvad der er det rigtige.

Kl. 12:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 12:03

Katrine Robsøe (RV):

Jeg synes faktisk, jeg sagde i min ordførertale, at nogle af de ting, der jo betyder noget, de værdier, som jeg vil kæmpe for, er de værdier, som også står skrevet derude på væggen ved vores grundlov her på Christiansborg. De står fast, dem bliver der ikke rokket ved. De gør de heller ikke fra vores side, og det er i hvert fald en garanti.

Kl. 12:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Rasmus Stoklund.

Kl. 12:03

Rasmus Stoklund (S):

Tak. Jeg synes, symbolpolitik er blevet sådan et begreb, man efterhånden bruger om politiske initiativer og forslag, som man er uenig i, og derfor vil jeg gerne fortsætte, hvor hr. Morten Messerschmidt og fru Pia Kjærsgaard slap. Jeg synes, det er et paradoks, at man på den ene side bruger det meste af talletiden på at tale om frikadeller og håndtryk og på den anden side siger, at det er totalt ligegyldigt, når vi nu har en debat, der handler om værdipolitik.

Så vil jeg gerne spørge ordføreren om noget: Kan ordføreren ikke forstå, at der er mange mennesker, der kan blive provokeret af det, hvis de forventes at ændre levevis eller blive underlagt traditioner, hvis de et sted i Danmark er kommet i mindretal i en forældrebestyrelse, f.eks. i en børnehave? Har man så i Det Radikale Venstre glemt, at demokrati ikke er et spørgsmål om flertalsdiktatur? Hvor er Hal Koch henne i tankegodset her?

Flertallet bør jo, også hvis det er med udenlandsk baggrund, netop huske mindretallet og også sørge for, at mindretallets skik og brug, som trods alt er det, der har været dominerende i Danmark, f.eks. at det er en fuldstændig normal ting, at svinekød indgår i en varieret dansk kost, også spiller en rolle. Hvorfor skal det reduceres til at være symbolpolitik og være totalt ligegyldigt? Det forstår jeg ikke. Det kunne jeg godt tænke mig at høre om. Og så kunne jeg også godt tænke mig at høre, om Det Radikale Venstre kun går op i mindretals rettigheder, når det drejer sig om folk med udenlandsk baggrund.

Kl. 12:05

Kl. 12:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 12:05

Kl. 12:08

Katrine Robsøe (RV):

Nej, det gør vi da overhovedet ikke, og det har jeg i hvert fald heller aldrig på noget tidspunkt sagt. Jeg går da altid op i, at vi tager hensyn til hinanden, og det gælder for alle mennesker. Det synes jeg er et fint princip vi har her i vores land. Der går ikke noget af mig af at skulle tage et hensyn til nogle andre, og det synes jeg er enormt vigtigt vi husker, uanset hvem der er i mindretal. Og det gælder, uanset hvilken religion eller hudfarve eller seksuel orientering man så måtte have.

Det vil undre mig, hvis Socialdemokratiet synes, det er så vigtigt at få serveret svinekød i børnehaverne. Jeg synes da bare, at hvis det er så vigtig en ting for ordføreren, at børnene spiser svinekød, synes jeg da, man skal servere det derhjemme. Men jeg har ikke noget imod, at børnehaver gør det.

Kl. 12:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Rasmus Stoklund.

Katrine Robsøe (RV):

Altså, nu har jeg ikke været herinde lige så længe som hr. Henrik Dahl, så ordføreren er nødt til lige at specificere, hvilke mindeplader det er, ordføreren taler om.

Kl. 12:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Henrik Dahl.

Kl. 12:08

Henrik Dahl (LA):

Det er to mindeplader for Finn Nørgaard og Dan Uzan, som blev ofre for et islamistisk terrorangreb den 14. og 15. februar 2015.

Så mit første spørgsmål er: Hvorfor er det blevet nødvendigt at sætte de mindeplader op?

Mit andet spørgsmål er: Er ytringsfriheden i dag mere eller mindre presset, end den var for 20 år siden?

Kl. 12:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 12:08

Rasmus Stoklund (S):

Nu var det jo ikke mig, der brugte min ordførertale på at tale om svinekød. Jeg er sådan set bare optaget af, at hvis man mener det oprigtigt, altså at man også interesserer sig for mindretal, når det er folk med etnisk dansk baggrund, bør man holde op med at latterliggøre noget, der trods alt i århundreder har været kutyme i Danmark, altså at svinekød indgår i en kost, og lade være med at reducere det til en ligegyldig debat. Det er nemt at latterliggøre det på samme måde, som det er nemt at latterliggøre det, hvis der er en boligforening, der afskaffer juletræet. Men jeg kan godt forstå, at man, hvis man bor i et område og pludselig er kommet i undertal kulturelt set, føler, at man nærmest er blevet gæst i sit eget land, hvis noget, der har været gængs og skik og brug i Danmark altid, pludselig bliver latterliggjort og sat til side, som om det var dumt og symbolpolitik. Det er med hensyn til det, jeg ikke forstår, hvor Radikale Venstres loyalitet er i øjeblikket.

Kl. 12:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 12:07

Katrine Robsøe (RV):

I forbindelse med de eksempler, jeg har hørt med juletræerne, som ordføreren påpeger, vil jeg sige, at man vurderede, det kostede enormt mange penge at have lys i de her juletræer. Det er vel et fair argument for de beboere. Pia Kjærsgaard, du må gerne grine, men det er faktisk det, jeg har hørt som begrundelse. Sorry, jeg blev distraheretovre fra den anden side. Undskyld.

Kl. 12:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak. Så er det hr. Henrik Dahl.

Kl. 12:08

Henrik Dahl (LA):

Det var en tale taget lige ud af 1995. Ordføreren vil gerne tale om, hvad der er på væggene ude i Vandrehallen. Det vil jeg også gerne, for nede i den anden ende af Vandrehallen er der to mindeplader. Hvorfor er de der?

Katrine Robsøe (RV):

Det må du undskylde. Jeg var lige i tvivl om, hvad for en ende vi talte om. Det må du virkelig undskylde; jeg ved godt, de er der. De er der jo, fordi de blev ofre for et usselt, usselt terrorangreb her i Danmark, og det er derfor, at vi mindes de mennesker, som var ofre for det.

I forhold til ytringsfriheden er ytringsfriheden jo altid noget, vi skal passe på. Den vil altid blive udfordret, og det er vores opgave at passe på den.

Kl. 12:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Herinde i Folketinget har vi også ytringsfrihed, bare man ikke bruger direkte tiltale ved f.eks. at sige »du«. Det hedder »hr. Henrik Dahl« eller »ordføreren« herinde i Folketingssalen. Ellers har vi næsten fuld ytringsfrihed, når vi bare overholder forretningsordenen.

Men den næste er hr. Marcus Knuth.

Kl. 12:09

Marcus Knuth (KF):

Tak. En af de ting, som virkelig chokerede mig under valgkampen, var det samspil, som Radikale Venstre havde med nogle moskeer rundtomkring i Danmark. Jeg mener, at det var i Aarhus, man havde et vælgermøde, hvor det kun var røde partier, der var blevet inviteret, og efterfølgende – som jeg husker det – opfordrede trossamfundet til, at man skulle stemme på Radikale Venstre eller Enhedslisten. Når man tænker på den ondskab, der kommer ud af nogle moskeer rundtomkring i Danmark – kvindeundertrykkelse, jødehad, social kontrol – er det jo afsindigt, og det får mig til at spørge: Siden Det Radikale Venstre havde et godt og tæt samarbejde med de her moskeer og de her muslimske miljøer, er Det Radikale Venstre så islams nye talerør i Folketinget?

Kl. 12:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 12:10

Kl. 12:13

Katrine Robsøe (RV):

Nu nævner hr. Marcus Knuth jo Aarhus, og jeg er valgt i Aarhus for Radikale. Jeg har også opstillingskreds i Aarhus V, og derfor blev jeg også spurgt af journalister, dengang den her sag kom op om det her debatmøde, hvor det åbenbart kun var den ene side af Folketinget, der var inviteret, om det var mig, der havde været med. Det var det ikke. Jeg ved ikke, hvem det var. Jeg har ikke været en del af noget, hvor vi har sagt, at der skulle opfordres til, at man skulle stemme på et bestemt eller to bestemte partier. Jeg synes, det er helt vildt vigtigt – det er lige præcis det, der er vigtigt – at man hører alle de forskellige synspunkter, der er. Det eneste debatmøde, jeg deltog i specifikt i Gellerup, var et debatmøde, hvor bl.a. Dansk Folkeparti, Venstre og Socialdemokraterne var til stede sammen med Radikale Venstre og Enhedslisten.

Kl. 12:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Marcus Knuth.

Kl. 12:11

Marcus Knuth (KF):

Tak. Nu var mit spørgsmål ikke, hvorvidt ordføreren deltog i det her møde selv. Mit spørgsmål var, hvorvidt Det Radikale Venstre nu anses som islams talerør i Folketinget med det tætte samarbejde, som partiet jo havde med moskeer, og de anbefalinger, der kom. Så jeg ville være glad, hvis ordføreren kunne svare på det, og derudover vil jeg spørge: Kan vi med ordførerens svar forvente, at Det Radikale Venstre, hvis svaret er nej, ikke fører en lignende valgkamp hånd i hånd med diverse moskeer rundtomkring i Danmark til næste folketingsvalg?

Kl. 12:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 12:11

Katrine Robsøe (RV):

Jeg vil sige, at vi jo taler med alle borgere i Danmark til et valg. Det gælder da, uanset om du er muslim eller kristen. Men det vigtige er jo, at vi får oplyst folk, at folk deltager i vores demokrati. Der er da ingen, der skal føle, at de skal stemme på Radikale Venstre. Hvis man har stemt på Radikale Venstre og troet, at man fik nogle, der kun var talerør for en trosretning, så er man da i hvert fald blevet skuffet, for vi er jo nogle af dem, der kæmper allerhårdest for ligestilling, både mellem kønnene og for seksuelle minoriteter.

Kl. 12:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Mads Fuglede.

Kl. 12:12

Mads Fuglede (V):

Jeg synes, det er interessant, måske endda forunderligt, at man kalder en håndtryksceremoni for symbolpolitik, når den understreger en dansk værdi, nemlig at kvinder og mænd er lige, og er blevet nødvendig, fordi det ikke er en selvfølge; der kommer mennesker til vores land, som ikke mener, at kvinder og mænd skal trykke hinanden i hænderne. Og jeg vil bare spørge ordføreren: Hvor går grænsen, altså hvornår er noget symbolpolitik, når det handler om at bakke op om ikkevestlige kvinders rettigheder i Danmark? For det er åbenbart ikke en rettighed, at de er lige med mænd, når det handler om at skulle trykke hånd. Altså, hvor langt skal vi ned ad slisken, før I sætter ind og også forsvare deres rettigheder?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 12:13

Katrine Robsøe (RV):

Vi forsvare altid også kvinders rettigheder. Det er bl.a. derfor, at vi utrolig gerne ser en styrkelse af kvindekrisecentre og af exitprogrammer, så vi rent faktisk får hjulpet de her kvinder, for det er jo det, det handler om. Det handler jo ikke om, om vi kan lave en burkalov om noget og så skyde det ind under dække af, at man vil hjælpe kvinder, når der allerede var en lov, der gjorde det ulovligt at tvinge kvinder til at gå med burka. Altså, det er dér, hvor grænsen ligesom bliver overskredet og man egentlig bare vil lave en lov for at sende et symbol af sted, og det rykker vi jo ikke noget ved.

Kl. 12:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Mads Fuglede.

Kl. 12:14

Mads Fuglede (V):

Nu spurgte jeg ikke til burka. Jeg spurgte til det meget vigtige signal, man sender, ved at man, når man bliver dansk statsborger, understreger med ceremonien, at kvinder og mænd er lige. Men Det Radikale Venstre synes, at det er symbolpolitik at understrege, at kvinder og mænd er lige, selv om vi ved, at det for mange ikkevestlige kvinder er sådan, de er blevet opdraget – at de har fået at vide, at det ikke er situationen for dem.

Kl. 12:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 12:14

Katrine Robsøe (RV):

Altså, som jeg sagde lige før: Hvis man tror, man har stemt på Radikale Venstre som et parti, der vil acceptere, at mænd og kvinder ikke er lige, bliver man da absurd skuffet, for mænd og kvinder i Danmark er lige, og det bliver de ved med. Men når man har en håndtrykslov, er hele problematikken med den ikke, at jeg ikke synes, det er rigtig godt, at vi som udgangspunkt hilser ved at give hånd til hinanden – jeg giver også knus til en del – men det er jo, at vi skriver ned i en lov, hvordan man håndflade mod håndflade skal hilse på hinanden til den her ceremoni.

Kl. 12:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så siger vi tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Vi går videre til den næste ordfører i rækken, og det er hr. Carl Valentin fra SF. Værsgo.

Kl. 12:15

(Ordfører)

Carl Valentin (SF):

Tak for det. Vi tager den her forespørgselsdebat om udlændingepolitik lige i slipstrømmen af en ny rapport fra VIVE, der har interviewet flere muslimske kvinder, der holdes som gidsler i religiøse fællesskaber, selv efter at disse ægteskaber formelt er opløst efter dansk lovgivning. I rapporten kan man bl.a. læse om Samira, der, kort efter at hun annoncerede sit ønske om skilsmisse, må opleve, at hendes mand bortfører deres børn til Mellemøsten og holder dem som gidsler, til hun indordner sig som en ordentlig kone. Og vi kan læse om Wafa, der får at vide af en imam, at han ikke kan opløse

hendes ægteskab uden mandens tilsagn, selv om manden kun vil lade sig skille, hvis Wafa overgiver sin datter til ham.

Rapporten er i det hele taget et rædselskabinet af gyserhistorier, hvis man kerer sig om de hårdt vundne rettigheder, som kvinder har tilkæmpet sig her i landet over det sidste århundrede – og det gør jeg, både som feminist og som frihedselsker. At de her kvindeskæbner finder sted i Danmark i 2020, er en absurd tragedie, og jeg kan ikke forestille mig, at nogen kan få den idé at tale problemet ned. Det er endnu mere tragisk, at det påståede bomstærke danske velfærdssamfund i alt for ringe grad evner at gribe de her kvinder, for de falder. Vores krisecentre har ikke tilstrækkelig med ressourcer, de mangler geografisk dækningsgrad og er underfinansieret i forhold til at garantere den specielle viden, som området kræver.

Det er bare et eksempel på, at jeg synes, at man gør minoriteter, der har brug for hjælp, en kæmpe bjørnetjeneste, hvis man negligerer det fortsatte behov for at rette op på integrationen.

Når det er sagt, møder jeg lige så ofte som dårlige undskyldninger en dommedagsretorik, der får det til at lyde, som om intet fungerer, og som om hele landet vil kollapse under indbildte integrationsudfordringer, inden vi har fået set os om. Det stik modsatte gør sig gældende. Flere minoritetskvinder får en uddannelse, et tiltagende antal rebeller i patriarkalske samfund åbner munden og mødes med opbakning, og kriminaliteten falder for alle grupper.

I SF har vi meget lidt forståelse for behovet for at tale om integration som noget, der går endtydigt godt eller går endtydigt dårligt. Og det hænger nok sammen med vores foragt for den konstante opdeling i Folketinget af slapper- og strammerpartier.

Når der findes muslimske kvinder, der hjemmesøges af en mand, fordi han har et religiøst krav på at fastholde et ellers juridisk opløst ægteskab, går det åbenlyst dårligt med integrationen der, men når kvinder som samlet gruppe bryder ud af reaktionære kulturmønstre og uddanner sig, er det lige så åbenlyst, at det er forlorent at påstå, at alt er tabt. Det er der, jeg mener, at udlændingebatten bør stå, nemlig at vi løser de udfordringer, der åbenlyst er, og fører en oprigtig samtale om dem uden at være berøringsangste, men også anerkender, at det store flertal af indvandrere, der udgør en entydig gevinst for det danske samfund, som opfører sig ordentligt og ovenikøbet bidrager med nye perspektiver på verden, er med til at udvikle os som nation.

Jeg kan ikke se andet, end at de eneste, der har interesse i at benægte denne forholdsvis banale opdeling, er dem, der får medvind af enten at tegne rosenrøde glansbilleder eller formørkede vrangforestillinger af den komplekse virkelighed, der er derude.

Med det sagt vil jeg gerne læse SF's forslag til vedtagelse op, og det er en tro kopi af det forslag til vedtagelse, som SF, Radikale, Alternativet og Enhedslisten kom med sidste år, da hr. Holger K. Nielsen var ordfører for mit parti i samme debat. Jeg synes nemlig, at det forslag til vedtagelse var lige i øjet. Det lyder sådan her:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at der skal føres en udlændingepolitik, så integrationsopgaven kan håndteres og der ikke opstår parallelsamfund.

Alle borgere i Danmark skal respektere frihedsrettigheder, ligestilling mellem kønnene og demokratiske principper, som er nedfældet i lov.

Folketinget konstaterer endvidere, at regeringen og Folketinget skal arbejde for at oprette fællesskaber, der underbygger demokratiske værdier som alternativ til de antidemokratiske og ekstremistiske miljøer, der forsøger at undergrave demokratiet.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 51).

Tak for ordet.

Kl. 12:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Jeg er ikke helt klar over, om det er afleveret til sekretariatet. (Carl Valentin (SF): Det skulle gerne være sendt ind her til formiddag, men ellers skal jeg nok give en kopi af det bagefter). Ja, vi får lige en kopi over for en sikkerheds skyld.

Det fremsatte forslag til vedtagelse vil ligeledes indgå i den videre debat, når det ellers er blevet afleveret og registreret i sekretariatet.

Så er der spørgsmål, og det er først fra fru Pernille Vermund.

Kl. 12:20

Pernille Vermund (NB):

Tak. Jeg er sådan set enig med ordføreren i, at det ikke nytter noget at føre en dommedagsprofeti og -retorik, fordi vi jo sidder her og har mulighed for at ændre på den udvikling, vi har set i alt for mange år. Dommedagsretorikken kommer jo først, når der ikke er et flertal for rent faktisk at vende udviklingen, altså når der ikke er et flertal i Folketinget, som siger: Okay, vi er nødt til at gøre, hvad der skal til, for at de her problemer ikke år for år samlet set bliver værre, men bliver bedre.

Det er jo det, der indimellem gør nogle af os lidt modløse. Vi hører her en ordførertale, hvor man rigtig fint forklarer, hvad det er for udfordringer, der er, i de muslimske miljøer eller i nogle af de muslimske miljøer, men omvendt lægger man også afstand til, og det gør man jo konkret, det, som både er de borgerlige partiers forslag til vedtagelse, DF's forslag til vedtagelse, vores forslag til vedtagelse og sågar Socialdemokratiets forslag til vedtagelse, og dermed laver man i dag et forslag til vedtagelse sammen med Radikale Venstre og sammen med Enhedslisten, og det får mig til at spørge: ... Er det forkert forstået? (Carl Valentin (SF): Ja!) Undskyld! Men I laver et forslag til vedtagelse, som er i konflikt med Socialdemokratiets, og derfor bliver jeg nødt til at spørge: Hvad er det, der gør, at man stadig i SF stiller sig på den side, hvor man ikke engang kan bakke op om et forslag til vedtagelse fra regeringen?

Kl. 12:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 12:22

Carl Valentin (SF):

Igen synes jeg, at spørgeren gør noget forkert ved at sige, at man stiller sig på den side. Altså, vi har fremsat et forslag til vedtagelse, som vi synes mest præcist beskriver den position, som Socialistisk Folkeparti har. Det synes jeg sådan set er en meget fin tilgang til det her. Det er ikke et forslag til vedtagelse, der er i opposition til Socialdemokratiets, jeg tror faktisk, der er en del overlap i ordlyden, men det er den, der bedst repræsenterer vores standpunkt, så hvis ordføreren har et problem med den, kan man jo angribe den.

I forhold til det første, som fru Pernille Vermund sagde, i forhold til dommedagsretorik synes jeg ikke, man kan undskylde sin dommedagsretorik med, at der ikke er flertal i Folketinget for ens politik. For når der ikke er flertal i Folketinget for fru Pernille Vermunds politik, handler det jo bl.a. om, at vi alligevel er – heldigvis – en del partier, som faktisk synes, at vi skal hjælpe mennesker, der flygter fra krig, og at vi skal tage kvoteflygtninge igen, eksempelvis. Altså, man kan ikke bare undskylde en meget, meget hård retorik med, at man ikke kan få sin politik igennem. Man må kæmpe for sin sag, men jeg synes ikke, der er nogen grund til den opsplittende retorik, som man ofte hører fra Nye Borgerliges side.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pernille Vermund.

Kl. 12:23 kommer ind på det danske arbejdsmarked og endda har overskud til at tage mange af de danske værdier til sig og alt sådan noget. Det er selvfølgelig noget, vi skal forvente af folk, men jeg synes også, det er fair nok at anerkende, at det faktisk kræver en indsats at integrere sig i et andet land.

Kl. 12:25

Pernille Vermund (NB):

Når der er en opsplittende retorik, måske ikke bare fra os, men også fra en masse danskere derude, som føler sig svigtet, så skyldes det jo, at der valg efter valg og også på Folketingets talerstol har stået politikere og talt om, at de erkender problemerne, men som rent faktisk ikke har modet og viljen til at løse problemerne, når det kommer til stykket. Derfor ser vi stadig et stigende antal herboende muslimer. Vi ser en situation, hvor koranklodser pryder gaderne, hvor den jødiske synagoge er militært bevogtet, og hvor antallet af unge med ikkevestlig baggrund, som er født i Danmark, og som mener, at religiøse love skal stå over demokratisk vedtaget lovgivning, er stigende. Så den retorik kommer jo ikke af ingenting, men den kommer af en desperation, fordi I siger ét og gør noget andet. Hvornår er SF villige til at gøre det, der skal til, for at udviklingen vender, og for at det ikke fortsætter den forkerte vej?

Kl. 12:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Henrik Dahl.

Kl. 12:25

Henrik Dahl (LA):

Jeg synes faktisk ikke, det er et svar, for det, hr. Rasmus Stoklund tidligere har bragt ind i debatten, er jo meget, meget relevant. Hvorfor skal ikkevestlige indvandrere roses af bl.a. SF, når de opfører sig ordentligt? Der er da ikke nogen andre grupper i samfundet, der bliver rost for at opføre sig ordentligt. Man bliver kritiseret for at opføre sig forkert, men man går da ikke rundt og roser medlemmer af HK eller FTF eller landmænd eller folk fra Silkeborg, bare fordi de opfører sig ordentligt. Det giver ingen mening. Hvad er grunden til det?

Kl. 12:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 12:26

Carl Valentin (SF):

Det er svært at svare på, hvornår vi er villige til at gøre det, der skal til, for hvad er det, der skal til? Hvis det er Nye Borgerliges politik, kommer vi aldrig til at være villige til at gøre det, der skal til. For vi er ikke villige til at lukke grænsen. Til gengæld vil vi gerne gøre, hvad vi kan, for at hjælpe kvinder ud af patriarkalske miljøer, hvis de bliver undertrykt, og vi vil gøre, hvad vi kan, for at styrke integrationen og bekæmpe kriminaliteten og sikre, at vi ikke bliver opsplittet i parallelsamfund. Vi skal sørge for, at vi går i skole sammen og arbejder sammen på tværs af kulturelle skel. Så SF bliver aldrig villig til at føre Nye Borgerliges politik, men jeg kan love spørgeren for, at vi er villige til at bekæmpe de integrationsproblemer, man har.

Kl. 12:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Henrik Dahl.

Kl. 12:24

Henrik Dahl (LA):

Tak for ordet. Mit spørgsmål er inspireret af hr. Rasmus Stoklund, som stillede et spørgsmål, der var så godt, at jeg vil være sikker på, at det bliver stillet en gang til. Det, som spørgsmålet går ud på, er: Hvorfor er der en bestemt gruppe i samfundet, der skal roses for at opføre sig ordentligt?

Kl. 12:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 12:25

Carl Valentin (SF):

Jeg synes ikke, at jeg roser en samfundsgruppe for at opføre sig ordentligt, men jeg konstaterer, at vi faktisk på mange måder har en vellykket integration i Danmark. Vi har også nogle problemer, men vi har også en vellykket integration, og det er ikke, fordi folk nødvendigvis skal roses helt vildt. Men jeg vil jo også sige, at der er nogle mennesker, der kommer hertil med nogle meget, meget svære forudsætninger for at integrere sig godt. Hvis man f.eks. er krigratificeret flygtning, synes jeg, det er ret imponerende, hvis man

Carl Valentin (SF):

Men jeg synes heller ikke, ordføreren har påpeget klart, hvor det er, at jeg sådan meget kraftigt roser mennesker for at opføre sig ordentligt. Jeg påpeger sådan set bare, at integrationen på mange måder går meget godt, og at der er nogle mennesker, som er gode til at tage de danske værdier til sig. Vi skal også huske, at der faktisk er nogle mennesker i det her land, som ikke nødvendigvis har ønsket at rejse ud af deres eget land til at starte med, men som har været tvunget til det på grund af krig og sådan noget, og at folk så tager vores værdier til sig og integrerer sig i vores samfund, er da beundringsværdigt. Selvfølgelig er det noget, vi skal forvente, men jeg synes også, det er fair nok at anerkende.

Kl. 12:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 12:26

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes, det var nogle så fornuftige spørgsmål, der her blev stillet af hr. Rasmus Stoklund og hr. Henrik Dahl, og jeg synes stadig væk ikke, vi har fået svar. Jeg synes også, det er hyklerisk. Vi skal nærmest falde i svime, fordi der er nogle, der opfører sig ordentligt. Jamen det skal de da bare gøre. Sådan er det. Så vil jeg godt stille Socialistisk Folkeparti et spørgsmål, nemlig om man vil fortælle, hvad indvandringen bidrager positivt med.

Kl. 12:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 12:27

Carl Valentin (SF):

Man har desværre kun 1 minut til at snakke, så jeg tror ikke, jeg kan fortælle om alle de mange skønne mennesker, som jeg har gået i gymnasiet med ude på Mulernes Legatskole tæt på Vollsmose, som har gjort en kæmpe stor og positiv forskel for mit liv, de unge med anden etnisk baggrund, som jeg har dyrket karate med og haft et fantastisk fællesskab med, mine mange medborgere ude i Køben-

havns nordvestkvarter, hvor jeg bor i dag, og som bidrager positivt til det danske samfund, og den måde, som folk, der kommer udefra, bidrager til vores udvikling og vores kultur på. Jeg elsker f.eks. hiphop, og der er fantastisk mange dygtige og begavede rappere med anden etnisk baggrund, som bidrager til den danske hiphopkultur, og jeg kunne blive ved.

Kl. 12:29

Jeg synes, der er masser af mennesker med anden etnisk baggrund end dansk, som bidrager positivt til vores samfund. Der følger også integrationsproblemer med, men det var jo ikke det, jeg blev spurgt ind til nu, og jeg synes sådan set, at der er masser af mennesker, der kommer til det her samfund, som bidrager rigtig positivt. Jeg glemte lige at nævne f.eks. min praktikant, som i øvrigt er muslim, og som hjælper mig til daglig her i Folketinget med mit politiske arbejde.

Kl. 12:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 12:28

Pia Kjærsgaard (DF):
O.k., altså hiphopkultur konkret. Hvad ellers?

Kl. 12:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 12:28

Carl Valentin (SF):

Hørte fru Pia Kjærsgaard ikke efter? Jeg fremhævede så mange eksempler, som jeg kunne nå på 1 minut, og jeg kunne se på mit lille digitale ur her, at jeg havde 1 sekund tilbage.

Der er da masser af mennesker, der bidrager positivt til det danske samfund på alle mulige forskellige måder. Vi har folk med anden etnisk baggrund end dansk, der sidder i Folketinget, og som bidrager til vores demokrati. Jeg forstår ikke, hvordan man kan stille det så sort-hvidt op. Igen, præcis som jeg snakkede om i min tale, er der integrationsproblemer, det er hundrede procent sikkert, men der er også masser af solstrålehistorier om mennesker, der bidrager positivt til det her samfund.

Kl. 12:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Mads Fuglede.

Kl. 12:29

Mads Fuglede (V):
Mener ordføreren, at det er 36 mia. kr. værd om året, at vi har fået en rigere hiphopkultur og et bedre miljø i karateklubberne?

Kl. 12:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 12:29

Carl Valentin (SF):

Det er jo totalt at latterliggøre mit argument og at negligere den kæmpestore påvirkning, som andre mennesker, folk, der kommer hertil, har på vores kultur, at reducere det til karate og hiphop. Det var bare nogle eksempler fra mit eget liv, jeg kom med, og jeg nævnte i øvrigt også de mange mennesker, som jeg har gået i gymnasiet med, og de mennesker, der er en del af vores demokrati herinde i landets fornemste sal. Så jeg synes da så afgjort, at det gør en positiv forskel for samfundet med mange af de mennesker, som er kommet til det her land.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Mads Fuglede.

Kl. 12:29

Mads Fuglede (V):

Jo, men det er simpelt hen underligt, at ordføreren nævner det som nogle af sine første grunde til, at indvandringen har været positiv for Danmark, men lad nu det ligge. Det her er jo et meget stort og omkostningstungt område, og problemerne med at få integreret ikke-vestlige i Danmark er meget, meget dyre for det danske samfund. Står den berigelse, som ordføreren mener at det har tilført Danmark, økonomisk set mål med den udgift, vi har?

Kl. 12:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 12:30

Carl Valentin (SF):

Ja, det synes jeg, men jeg synes heller ikke kun, man kan måle det op i forhold til en berigelse af det danske samfund, for når vi tillader mennesker at komme til det her land, er det jo ikke kun for vores egen skyld. Nogle gange er det f.eks. for at hjælpe mennesker, der flygter fra krig, eller nogle, som gerne vil familiesammenføres med det menneske, de elsker. Der kan være mange forskellige grunde til, at man kommer til det her land, og jeg synes ikke, vi skal føre en politik udelukkende på den baggrund, at vi gerne vil se, hvad vi selv får ud af den politik. Der kan være mange grunde til, at folk kommer til Danmark, og det synes jeg de skal have lov til.

Kl. 12:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så siger vi tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Og den næste er fru Rosa Lund som ordfører for Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 12:31

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Tak for det. Jeg har i sin tid arbejdet i en daginstitution på Nørrebro, og forleden dag mødte jeg en af dem, jeg engang har passet. Hun er – ikke af uransagelige årsager – teenager nu, og det er jo lidt mærkeligt, når jeg ikke selv føler, at jeg er ældre, eller i hvert fald ikke føler, at jeg ser ældre ud. Men lad nu det ligge. Hun er født i Danmark, hendes forældre er oprindelig fra Pakistan, de har arbejde i Danmark, de har lært at snakke dansk. Jeg snakkede med hende om hendes skole og de ting, hun laver, når hun har fri fra skole, og vi kom lidt ind på det her med, om man føler sig dansk, for hun har jo naturligt en anden hudfarve end mange af sine klassekammerater. Og hun oplever, at hun tit skal forsvare, at hun føler sig dansk, selv om hun er født her i Danmark. Hun føler sig, sagde hun til mig, hundrede procent dansk, også selv om hendes forældre ikke oprindeligt kommer fra Danmark.

Der må jeg bare sige, at det gør mig lidt trist, for det er udtryk for noget, som jeg desværre møder rigtig tit, nemlig at unge mennesker, som er født i Danmark, men som har forældre, der kommer fra et andet land, føler, at de er nødt til at forsvare, at de er danske. Den her pige sagde til mig: Mine forældre har et arbejde, mine forældre taler dansk. Og det var hele tiden vigtigt for hende at komme med argumenter om, hvad hendes forældre gjorde, for at bevise, at de var danske, og at hun kunne sige om sig selv: Jeg er hundrede procent dansk. Der er altså her tale om en ung pige, som er født i Danmark.

Jeg må sige, at jeg tror, at det, ud over at det selvfølgelig gør livet sværere for hende og andre i en lignende situation, er et ualmindelig

dårligt udgangspunkt for integrationen, og på den måde bliver det et problem for os alle sammen, at der findes unge mennesker, som er født i Danmark, men som hele tiden synes, de skal forsvare, at de er danske. Den mistænkeliggørelse, som jeg faktisk synes kommer til at fylde mere og mere, af unge mennesker, som er født her i Danmark, men også af voksne mennesker, som har dansk statsborgerskab, bidrager ikke til integrationen.

Kl. 12:36

Temaet for debatten i dag, som der er indkaldt til af Dansk Folkeparti, handler om danske værdier, men når jeg alligevel nævner integrationen, er det, fordi det, jeg synes har fyldt allermost i den her debat, har været spørgsmålet om mennesker, der kommer udefra. Debatten handler selvfølgelig også om, hvad indvandringen har af betydning for danske værdier, men jeg synes alligevel, at det er på sin plads at nævne, at debatter som den her faktisk kan være med til at skade integrationen, når man mistænkeliggør mennesker, som er danske statsborgere, og som er født her i Danmark.

Debatten, der er indkaldt til, handler om danske værdier, som om danske værdier skulle være truede – det er det, jeg forstår bekymrer Dansk Folkeparti. Det er jo sådan en lidt fluffy debat, men jeg vil gerne, om ikke andet så tage debatten. Jeg tror, at vi alle sammen lægger lidt forskellige ting i, hvad danske værdier er, men noget af det, som for mig er meget vigtigt ved Danmark, er ligestillingen mellem mænd og kvinder – vi har også været lidt inde på det i debatten her. Og det er jo heldigvis ikke noget, vi har patent på i Danmark. Der er rigtig mange steder i verden, hvor man går op i ligestilling mellem mænd og kvinder. Vi har i Danmark en lovgivning, som sikrer, at man ikke må diskriminere på baggrund af køn, men vi er slet ikke i mål. Der er alt muligt, som vi kunne gøre bedre, også på den front, men vi har en lovgivning. Er der noget som helst, der tyder på, at et flertal herinde er ved at vedtage en ny lovgivning i Danmark, som betyder, at ligestilling ikke længere skal være en del af vores lovgivning? Nej, det er der heldigvis ikke.

Man kan også sige, at det handler om magtens tredeling, som vi betragter som et fundament i Danmark. Jeg mener, at den er truet, men vi er trods alt ikke ved at afskaffe den. Man kan stille spørgsmål om religionsfrihed, som jeg synes er en vigtig værdi i vores samfund. Er der noget, der tyder på, at der er nogen herinde, der er i gang med at afskaffe religionsfriheden? Nej, det er der ikke. Og derfor synes jeg, vi må spørge os selv: Er de danske værdier virkelig så truede, som man kunne tro, hvis man har lyttet til den her debat? Det mener jeg ikke, uagtet at jeg trods alt er lidt bekymret for vores retsstat. Betyder det så, at der ikke findes nogen problemer? Nej, det gør det ikke. Og et af de store problemer, som jeg synes vi har i det danske samfund, og som heldigvis også har været bragt op i den her debat, er spørgsmålet om unge mennesker, der bliver udsat for social kontrol der, hvor de bor, eller af deres familie og i deres nære relationer.

Nu har jeg desværre ikke mere tid, men det kan jo være, at jeg får nogle spørgsmål, som gør, at vi kan komme lidt dybere ind i det. Min konklusion skal bare være, at jeg ikke mener, at de danske værdier er så truede, som man kunne få indtrykket af.

Kl. 12:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ja, og der er i hvert fald fire, der vil stille spørgsmål, så muligheden er der. Den første er fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 12:36

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal spørge Enhedslisten om, hvad Enhedslisten mener indvandringen har bidraget positivt med til det danske samfund andet end hiphopkultur.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 12:36

Rosa Lund (EL):

Jeg mener, at indvandringen har bidraget med mange forskellige positive ting. Det gælder særlig på vores kulturområde, og så skal jeg lade være med at sige noget om min forkærlighed for hiphop, men vi kan også kigge på litteratur og skuespil. Jeg synes jo i virkeligheden, at det, der er det vigtige, når vi snakker om kultur, er, at kultur er noget, man skaber mellem mennesker. Det er ikke noget, vi kan bruge til at gå og slå hinanden oven i hovedet med ved at sige: Vores kultur er sådan, og jeres kultur er sådan. Kultur er jo i høj grad noget, som man skaber mellem mennesker. Selvfølgelig har vi også noget kulturarv med os, men kultur er for mig at se noget, man skaber mellem mennesker, og der synes jeg da, at indvandringen har bidraget positivt.

Kl. 12:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 12:37

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu var det jo ikke mig, men Socialistisk Folkeparti, der brugte det som eneste eksempel stort set, at hiphop var et bidrag, da jeg stillede det samme spørgsmål til dem. Men så vil jeg i lighed med hr. Mads Fuglede spørge om de her 36 mia. kr., som er de økonomiske omkostninger. Måske er det mere, men det er det officielle tal, der ligger. Jeg tror måske, der er nogle mørketal, men det er det officielle tal, og det er også højt nok. Men står det mål med de meget få eksempler, hvoraf ingen var konkrete, som Enhedslisten kom med?

Kl. 12:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 12:37

Rosa Lund (EL):

Grunden til, at jeg nævnte hiphop, var, at fru Pia Kjærsgaard selv nævnte det i sit spørgsmål mig. Hvad angår de 36 mia. kr., koster det måske mere, eller måske koster det mindre. Der synes jeg da virkelig, at vi skylder hinanden at gå ordentligt ind i de her tal. Men ja, jeg mener faktisk, at det er en fair pris. Vi har i Danmark ret mange penge i forhold til de områder, hvor de her mennesker kommer fra. Nogle af de her mennesker er jo flygtet fra klimakatastrofer og fra krig og er flygtet, netop fordi de kæmper for de værdier, vi tror på i Danmark, om ligestilling, frihed og demokrati, og der synes jeg da bestemt, at vi har råd til at give dem husly.

Kl. 12:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pernille Vermund.

Kl. 12:38

Pernille Vermund (NB):

Det er vist ikke nogen hemmelighed – det er det da i hvert fald ikke, hvis man læser efterretningstjenestens rapporter – at den største terrortrussel mod Danmark på nuværende tidspunkt, som faktisk er relativt stor, kommer fra radikale muslimer. Og jeg siger bevidst radikale muslimer.

Vi har i Krystalgade hernede en synagoge, som siden det seneste terrorangreb i Danmark har været beskyttet – først af politiet, siden af militæret. Det betyder, at der er mennesker i vores samfund, som

ikke kan dyrke deres tro – deres religion – uden militær beskyttelse. Betyder det ifølge Enhedslisten, at vi har fået mere eller mindre religionsfrihed som konsekvens af tilstrømningen af nogle mennesker, som for nogles vedkommende har tilpasset sig vores værdier og taget dem til sig, men som for alt for stor en dels vedkommende vender vores værdier ryggen, og som for nogles vedkommende direkte modarbejder dem? Har vi fået mere eller mindre religionsfrihed?

Kl. 12:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 12:39

Rosa Lund (EL):

Det bekymrer mig rigtig meget, at der er nogle mennesker i Danmark, som ikke kan gå i fred på gaden, fordi de dyrker en bestemt religion. Det være sig jøder, men det være sig også muslimer. Det bekymrer mig rigtig, rigtig meget. Min påstand her fra talerstolen er jo mere, at der herinde ikke er nogen, der er i gang med at afskaffe religionsfriheden. Det mener jeg sådan set ikke at der er. Det er også en værdi, som vi ligesom vil værne om i Enhedslisten, på trods af at vi jo er socialister og dermed nok har et lidt andet forhold til religion end de fleste andre herinde.

Kl. 12:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Pernille Vermund.

Kl. 12:40

Pernille Vermund (NB):

Nu er det næppe sådan, at der er nogen, der sætter sig ned og laver et lovforslag om at afskaffe religionsfriheden. Den vil stille og roligt forvitte, hvis vi lader islamiske værdier slå rod i vores samfund. Det kan vi se, når vi ser ud i verden. Det kan vi se i de parallelsamfund, hvor islam vinder frem – både i andre europæiske lande, men også i Danmark.

Derfor bliver jeg nødt til at spørge fru Rosa Lund: Vil mere islam i Danmark – større indvirkning fra islamiske værdier – give mere religionsfrihed eller mindre religionsfrihed i Danmark?

Kl. 12:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 12:41

Rosa Lund (EL):

Jeg er da fuldstændig enig i, at vi ikke skal have islamistiske værdier til at slå rod i vores samfund, ligesom vi heller ikke skal have nogen andre religiøse værdier til at slå rod i vores samfund. I Enhedslisten går vi ind for en adskillelse af kirke og stat. Vi gik forrest i kampen for at få afskaffet blasfemiparagraffen, så jeg vil da sige, at vi da om nogen går ind for, at religion og politik ikke på den måde skal hænge sammen.

Kl. 12:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Den næste spørger er fru Halime Oguz.

Kl. 12:41

Halime Oguz (SF):

Tak, og tak for oplægget. Fru Rosa Lund snakkede om, at hun havde sin daglige gang på Nørrebro, og at hun der oplevede børn, der hele tiden skulle forsvare sig selv, i forhold til hvor danske de er.

Det er ikke rigtig en virkelighed, jeg kender til. Den er i hvert fald ikke en udbredt virkelighed, for jeg kommer fra en anden virkelighed og er født ind i den virkelighed, der hedder mellemøstlig kul-

tur. Det, jeg oplever er den største barriere for selve integrationen, er faktisk danskheden, og deri ligger de danske værdier. Det er den største barriere for integrationen. Det, jeg oplever, er, at flertallet helst vil have sig frabedt at blive kaldt dansk. De har deres egen etnicitet og deres egen baggrund. Anerkender ordføreren ikke, at det er selve de danske værdier og danskheden, der er den største udfordring i integrationsdebatten?

Kl. 12:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 12:42

Rosa Lund (EL):

Jeg er ikke helt sikker på, jeg forstår spørgsmålet, men jeg skal prøve at svare. Jeg synes ikke, at de danske værdier er en hindring i integrationen, nærmest tværtimod. Vi arbejder jo på netop i integrationen, at dem, der kommer her, skal blive en del af vores samfund og adoptere vores værdier. Derfor synes jeg, at det er så vanvittig vigtigt, at man f.eks. lærer dansk fra dag ét, når man kommer til Danmark, for sprog er jo en vanvittig vigtig forudsætning for, at vi kan være sammen, og det er en vanvittig vigtig forudsætning for, at man kan være en del af arbejdsmarkedet, som jo f.eks. nok er det største fællesskab, vi har.

Kl. 12:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Halime Oguz.

Kl. 12:43

Halime Oguz (SF):

Tak. Når vi taler om social kontrol af kvinder, er det jo netop for at undgå, at de bliver fordanskede. Det samme gør sig gældende i forhold til genopdragelsesrejser. Der er argumentet, at de er blevet fordanskede, så derfor skal de en tur til hjemlandet. Det var faktisk det, jeg mente med danske værdier. Anerkender fru Rosa Lund ikke, at det faktisk er de danske værdier, man gerne vil have sig frabedt, og at det er derfor, vi har integrationsproblemer?

Kl. 12:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 12:44

Rosa Lund (EL):

Nu forstår jeg bedre spørgsmålet. Jo, det anerkender jeg da. Jeg synes, det er et virkelig stort problem, at unge mennesker bliver sendt på genopdragelsesrejser, og jeg synes, det er et virkelig stort problem, at der er så mange unge i Danmark, som er ofre for social kontrol. Nu ved jeg ikke, om ordføreren har været til stede under hele debatten, men jeg har sådan set også i mine spørgsmål til andre ordførere forsøgt at rejse problemerne med social kontrol. Vi er i Enhedslisten meget optaget af, hvordan vi forhindrer det, og derfor arbejder vi bl.a. for, at man, når man kommer til Danmark, også får noget normkritisk undervisning i, at Danmark altså er et land, hvor man har fri seksualitet, og hvor der er ligestilling mellem kønnene.

Kl. 12:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Henrik Dahl.

Kl. 12:44

Henrik Dahl (LA):

Tak for det. Synagogen i Krystalgade er underlagt bevogtning af to bevæbnede betjente døgnet rundt, året rundt. Er der nogen moskeer i

Danmark, der er underlagt det samme bevogtnings- og beskyttelses-regime som synagogen?	Kl. 12:47	
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Ordføreren.	Kl. 12:45	Den fg. formand (Bent Bøgsted): Ordføreren.
Rosa Lund (EL): Ikke mig bekendt.	Kl. 12:45	Rosa Lund (EL): Jamen jeg har en interesse i, at vi diskuterer fakta, og derfor vil jeg gerne have, at vi går ordentligt ind i tallene, og det var egentlig det, der var baggrunden for mit svar til hr. Mads Fuglede.
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Hr. Henrik Dahl.	Kl. 12:45	Jeg ved ikke, om tallet er højere eller lavere. Jeg siger bare, at når vi får nogle tal, synes jeg da, det er fornuftigt, at vi som folkestyre går ordentligt ind i dem. Og selv om det så ikke ender med at være til min egen fordel, er vi nødt til at diskutere fakta, når vi diskuterer herinde.
Forhandling		Kl. 12:47
Henrik Dahl (LA): Når det ikke er ordføreren bekendt, at der er nogen moskeer, der er i den situation, hvordan kan det så være, at ordføreren alligevel sidestiller bevogtningen af synagogen med udøvelsen af islam, når antisemitisme er et helt, helt specifikt problem, som jo også kostede to mennesker livet, som vi talte om før? Hvorfor relativere de her angreb på jøders religionsfrihed?	Kl. 12:45	Den fg. formand (Bent Bøgsted): Hr. Rasmus Stoklund.
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Ordføreren.	Kl. 12:45	Kl. 12:47
Rosa Lund (EL): Det, jeg relativere, er mere, at der nok er flere mennesker i Danmark, som føler sig angrebet på baggrund af deres religion, og det synes jeg er et problem. Spørgsmålet om, at jøder skal have lov til at dyrke deres religion og skal have lov til at gå i fred på gaden med en kalot, optager os meget i Enhedslisten, og derfor har vi også bragt spørgsmålet om hate crimes mod jøder ind i debatten i de forhandlinger, vi skal til at have nu om et nyt politiforlig. Det er vanvittigt afgørende, at vores politi og anklagemyndighed er rustet til at beskytte jøder i Danmark.	Kl. 12:46	Rasmus Stoklund (S): Jeg tror i så fald, ordføreren må indstille sig på, at tallet ville blive markant højere, hvis man fik en endnu grundigere undersøgelse, men lad det nu ligge. Ordføreren var i nogle af sine svar også inde på nogle af de positive bidrag – det drejer sig om det her med kultur, forfattere og hip-hop, som har været nævnt tidligere – og jeg synes, vi bevæger os i et hjørne af flødeskummen oppe i toppen af lagkagen her, hvor jeg godt kunne tænke mig at bevæge mig ned i makronbunden. Altså, dem, der står op og tjener til det daglige brød ved at gå på arbejde hver eneste dag, uanset om de er danskere eller ikkevestlige indvandrere, er dem, der er grundlaget for det danske velfærdssamfund. Her har vi en markant underrepræsentation på arbejdsmarkedet. Hvad mener ordføreren vi skal gøre ved det, når det gælder ikkevestlige indvandrere?
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Så er det hr. Rasmus Stoklund.	Kl. 12:46	Kl. 12:48
Rasmus Stoklund (S): Tak. Jeg hæftede mig ved et svar, fru Rosa Lund gav til hr. Mads Fuglede, for der var man inde på de her 36 mia. kr., som Finansministeriet, ROCKWOOL Fonden og andre har været inde på. Fru Rosa Lund fik det til at lyde, som om det tal nærmest var pustet op, og det vil jeg bare advare mod. Altså, hvis man har en interesse i, at det tal skal lyde lavere, tror jeg ikke, man skal bede om at få en endnu grundigere undersøgelse, hvor man går endnu længere ud og ser på, hvad det har af konsekvenser med den overrepræsentation, vi har i alle de forkerte statistikker, som hvert eneste år koster uforholdsmæssig mange penge i pædagoger, i behandlingstilbud, hjælp til ofre og retssager – alle mulige steder, hvor det koster samfundet enorme mængder af penge ud over det, der er med i det her regnestykke, som primært handler om underbeskæftigelse. Og det er jo så det næste. Men i første omgang vil jeg egentlig gerne spørge, om fru Rosa Lund er enig med mig i, at det her tal nok i virkeligheden er langt, langt højere.	Kl. 12:46	Den fg. formand (Bent Bøgsted): Ordføreren.
		Kl. 12:48
		Rosa Lund (EL): Jamen altså, nu vil jeg da bare lige slå fast en gang for alle: Det er hr. Carl Valentin, der snakker om hiphop. Jeg er out and proud poptøs. Det er nummer 1. Nummer 2 er, at jeg synes, det er et rigtig stort problem, at der er så mange ikkevestlige kvinder, som ikke er en del af det danske arbejdsmarked, og det skal vi gøre noget ved, og her tror jeg sproget er sindssygt vigtigt. Derfor vil jeg opfordre regeringen til, at når man laver sin beskæftigelsesindsats, laver man den, så vi sikrer, at det ikke bliver sådan noget med, at man står alene på et lager om natten uden nogen kollegaer, for så lærer man aldrig at snakke dansk, og så bliver det endnu sværere at blive en del af det danske samfund og blive en del af det danske arbejdsmarked, og derfor er det så vigtigt for mig, at når vi laver en beskæftigelsesindsats, som jeg mener vi skal, skal vi sikre, at sproget bliver en del af det.
		Kl. 12:49
		Den fg. formand (Bent Bøgsted): Så er det hr. Marcus Knuth.
		Kl. 12:49
		Marcus Knuth (KF): Tak. Mit synspunkt er jo, at en hjørnestein i de udfordringer, vi har med integration i Danmark, er fortolkningen af islam. Så kan man

gøre det politisk korrekt og tale om ikkevestlige eller mellemøstlige værdier, men det hele bunder i fortolkningen af islam. Og arnestedet for meget af den skæve fejlfortolkning, der er af islam, er moskeerne rundtomkring i Danmark. Vi har alle sammen set de grelle eksempler, der var med »Moskeerne bag sløret« i forhold til vold mod kvinder, kvinder, der ingen rettigheder har osv. osv. Men alligevel går Enhedslisten under valgkampen ud i et tæt samarbejde med nogle af moskeerne rundt i Danmark. Nogle af de her menigheder går så ud og peger på Enhedslisten og Radikale Venstre som dem, man skal stemme på. Hvordan har ordføreren det med det?

Kl. 12:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 12:49

Rosa Lund (EL):

Jeg ved ikke, om det her beroliger hr. Marcus Knuth, men jeg kan da berette, at der faktisk var mange af de her trossamfund, som hr. Marcus Knuth taler om, der førte kampagne imod Enhedslisten, fordi vi har fået afskaffet blasfemiparagraffen.

Kl. 12:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Marcus Knuth.

Kl. 12:50

Marcus Knuth (KF):

Jamen det var sådan set ikke mit spørgsmål. Mit spørgsmål var: Hvordan har ordføreren det med, at Enhedslisten går ud i et tæt samarbejde med nogle moskeer, når vi kan se, at moskeerne igen og igen er dér, hvor mange af de her problemer kommer fra?

Kl. 12:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 12:50

Rosa Lund (EL):

Så må jeg lige gå hjem og læse på lektien, for jeg kender simpelt hen ikke til, at mit parti, Enhedslisten, som er socialister og derfor ikke religiøse, skulle have haft et tæt samarbejde med en moské, men jeg vil da gerne undersøge, om vi har haft det. Men jeg må sige, at jeg godt nok har svært ved at forestille mig det.

Kl. 12:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så siger vi tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger, og så går vi over til hr. Marcus Knuth, De Konservative, som ordfører. Værsgo.

Kl. 12:50

(Ordfører)

Marcus Knuth (KF):

Tak, hr. formand. Jeg har virkelig glædet mig til den her debat, for påvirkningen af indvandringen til Danmark er et tema, som tydeligvis berører os alle rigtig meget. Man mærker det på den ene eller anden måde hver dag i medier og rundtomkring i gadebilledet.

Min første reaktion, da jeg hørte om den her forespørgselsdebat, var, at jeg ville holde en dundrende tale om alle de problemer, vi har med islam i Danmark, og om parallelsamfund, rabiate moskeer, social kontrol osv., men da jeg så kiggede på overskriften, så jeg, at det handler om indvandring generelt og ikke kun om asyltilstrømning fra f.eks. Mellemøsten og Nordafrika, hvorfra man jo i mange tilfælde har etableret sig i parallelsamfund. Jeg havde en rigtig god snak med Mads Fuglede fra Venstre om det her, og det er også

derfor, vores tekst afspejler det, den gør, for overordnet gennem tiden har indvandring til Danmark jo været et gode, fordi en stor del af indvandringen er kommet fra vores nærømråder eller fra områder, hvorfra man meget hurtigt kunne integrere sig. Min egen mors familie kom hertil fra Sverige, og de var ikke alene, for jeg tror, at Sverige er et af de lande, der har sendt flest mennesker til Danmark, og de er meget hurtigt blevet danskere. Min fars familie kom hertil fra Tyskland, og da jeg gik i skole på Lolland, havde rigtig mange af mine klassekammerater polske efternavne, fordi der netop er kommet så mange polakker over tiden. Fællesnævneren for alle er, at man er blevet dansk på ofte meget, meget kort tid. Det skal vi altså huske på i den her debat, altså at al indvandring ikke er et onde, og Danmark består nu engang af folk, der er kommet hertil fra mange forskellige områder, men de har alle sammen taget Danmark til sig.

Men det ændrer ikke på, som vi hører meget tydeligt i dag, at vi har et enormt problem med indvandring fra især muslimske lande. De negative eksempler på parallelsamfund har allerede været nævnt her i salen i dag. De rabiate moskeer, som jeg mener Enhedslisten og Det Radikale Venstre samarbejder med, kvindeundertrykkelse, jødehad, arbejdsløshed, kriminalitet er de problemer, som vi skal sætte langt hårdere ind over for. Vi skal fortsætte den stramme udlændingepolitik fra den tidligere blå regerings side. Vi skal ikke ud at hæve de sociale ydelser, som Socialdemokratiet er i gang med, for det fører til dårligere integration, og det gør Danmark til et mere attraktivt sted at søge asyl. Jeg synes heller ikke, vi skal ud at køre valgkamp hos diverse moskeer, som De Radikale og Enhedslisten har gjort, i hvert fald har menigheder rundtomkring anbefalet, at man stemmer på lige præcis de partier. Vi skal derimod sætte langt hårdere ind over for de parallelsamfund, der er, og vi skal få asyltilstrømningen endnu længere ned. Jeg synes også, vi skal gøre det markant sværere at få dansk statsborgerskab.

Så er der noget, der er meget vigtigt for mig, nemlig at vi skal kunne tale åbent om, at religion er en del af udfordringen. Som jeg var inde over i mit spørgsmål til fru Rosa Lund fra Enhedslisten, mener jeg, at islam eller rettere fortolkningen af islam er en hjørnesten i forhold til den fejlslagne integration. Det er på grund af fortolkningen af islam, at der er negativ social kontrol i de muslimske miljøer. Piger må ikke have en kæreste, der ikke er muslim, kvinder må ikke arbejde, kvinder må ikke omgås mænd, og meget af det her grunder altså i fortolkningen af islam. Det må og skal vi kunne tale åbent om. Ironien her ligger nogle gange i, at i de år, hvor jeg arbejdede ude i Mellemøsten i Tyrkiet, følte jeg, der var sådan en ungdomsbevægelse, hvor man egentlig gerne ville have mere frihed, men det er, som om mange i de muslimske miljøer, når de kommer til Danmark, skal fortolke islam på en fuldstændig forskruet og langt mere ortodoks måde end den, mange unge i Mellemøsten forsøger at gøre det på, og det er for mig et fuldstændigt paradoks.

Så når statsministeren siger, at Gud har vigepligt, er jeg ikke enig. Det danske samfund hviler på sunde, frie, kristne værdier, og den danske folkekirke er på ingen måde årsag til de problemer, vi taler om i dag, tværtimod. Jeg kommer aldrig nogen sinde til at sige, at vores kristne Gud har vigepligt. Jeg fristes – dog kun fristes – til at sige, at Allah har vigepligt, men det vil nok føre til en større teologisk diskussion, så jeg vil nærmere sige, at de rabiate moskeer og religiøse forkyndere og fortolkere af islam i Danmark har vigepligt i forhold til vores frie danske samfund. Så jeg håber, at vi fremadrettet kan inkludere problematikken med lige præcis fortolkningen af islam i Danmark i højere grad, end vi har gjort hidtil, for det mener jeg er en hjørnesten i den fejlslagne integration, der har været.

Med de ord vil jeg sige, at Det Konservative Folkeparti støtter op om det forslag til vedtagelse, som Venstre har læst op. Tak.

Kl. 12:55

Kl. 12:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Og der er et spørgsmål. Fru Rosa Lund.

Kl. 12:55

Rosa Lund (EL):

Det er selvfølgelig, fordi jeg synes, det er meget interessant, at den konservative ordfører kender til et samarbejde mellem Enhedslisten og nogle moskeer, og at jeg ikke kender til det. Derfor bliver jeg bare så nysgerrig på, hvad det er for et samarbejde.

Kl. 12:55

Marcus Knuth (KF):

Nu har jeg ikke alle detaljerne foran mig her, men jeg ved da i hvert fald, at der i Aarhus – og det bekræftede den radikale ordfører også – var en moské, der gik ud og anbefalede at stemme på lige præcis Enhedslisten og Radikale Venstre. Dem skulle man stemme på. Man skulle ikke stemme blå, og der var et større vælgermøde, hvor blå partier ikke var inviteret.

Kl. 12:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Rosa Lund.

Kl. 12:56

Rosa Lund (EL):

Så kan jeg berette for den konservative ordfører, at jeg er opstillet og valgt i København, og der har jeg været til vælgermøder, hvor trossamfund har råbt ad Enhedslisten, fordi det åbenbart var vores skyld, at Rasmus Paludan kunne stille op til Folketinget, fordi vi havde fået afskaffet blasfemiparagraffen. Det er jeg faktisk ret stolt af lykkedes, men igen vil jeg bare bede den konservative ordfører om at være meget konkret på, hvad det er for nogle samarbejder med moskeer, både mit parti og Det Radikale Venstre skulle have været en del af, for jeg ved simpelt hen ikke noget om det.

Kl. 12:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 12:56

Marcus Knuth (KF):

Måske kan den radikale ordfører hjælpe mig med navnet på moskeen, men der var bl.a. en moské i Aarhus, som klokkeklart gik ud og anbefalede, at man skulle stemme på et af de her partier, og man inviterede ikke de blå partier. Jeg håber, at ordføreren fra De Radikale kan hjælpe mig.

Kl. 12:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det Halime Oguz.

Kl. 12:57

Halime Oguz (SF):

Tak, og tak til ordføreren for oplægget. I sin tale lagde ordføreren først vægt på, at det hele handler om islam, og derefter sagde ordføreren så, at det også handler om en fortolkning, en forskruet fortolkning, af islam. Der er mit spørgsmål så: Anerkender ordføreren, at der kan være og at der faktisk er mange forskellige udlægninger og fortolkninger af islam? Det var det.

Kl. 12:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Marcus Knuth (KF):

Ja, det gør jeg, og det var derfor, at jeg igen og igen brugte formuleringen fortolkning af islam. Jeg har selv bl.a. som soldat i Afghanistan igennem lang tid arbejdet med afghanske soldater, som mig bekendt alle sammen var muslimer, og som satte deres eget liv på spil i kampen mod islamisme, mod terrorisme, mod Taliban. Jeg har patruljeret med dem og spist morgenmad og middag med dem. Der er rigtig mange muslimer rundtomkring i verden, der kæmper imod islamisme, men det, jeg ser i Danmark i visse muslimske miljøer, er en forskruet fortolkning af islam, hvor man næsten prøver at være endnu strengere og endnu hårdere, end vi ser nogen steder i Mellemøsten, hvor der, som jeg nævnte, er store ungdomsbevægelser, der kæmper for mere frihed. Det er, som om det går den forkerte vej, så snart folk kommer til Danmark. Det er det, der er mit problem.

Kl. 12:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Halime Oguz.

Kl. 12:58

Halime Oguz (SF):

Det er jeg rigtig glad for at høre, for jeg tror også, at det er meget vigtigt, at man præciserer og adresserer problemet, således at man ikke slår alle over en kam. På den måde kan man faktisk også få en større tilslutning. Det var bare en kommentar, og tak for svaret.

Kl. 12:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 12:58

Marcus Knuth (KF):

Tak for det. Jeg arbejdede også lidtovre i Tyrkiet, som jeg er sikker på at ordføreren kender til. Hvis man tager en tur rundt i Istanbulsgader, er der jo en ungdom, der på nogle måder er langt mere vestlig, end man ser det i nogle muslimske miljøer i Danmark, og jeg forstår ikke det paradoks.

Kl. 12:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 12:59

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu nævnte ordføreren – hvad andre ordførere også har gjort, helt berettiget, synes jeg – det problem, som jeg virkelig mener det var under valgkampen, at der var moskeer, som anbefalede at stemme på Radikale Venstre og stærkt venstreorienterede partier. Det er en uskik. Og så skal jeg bare spørge ordføreren: Det næste valg – formentlig – der kommer, er kommunalvalget, hvor man ikke engang behøver at være dansk statsborger for at kunne stemme. Det er vi imod i Dansk Folkeparti. Vi mener, man skal være dansk statsborger for at kunne stemme til alle demokratiske valg i Danmark. Jeg ved godt, at Konservative har en anden holdning, desværre, sådan er det, men der synes jeg godt, man kan have en endnu større frygt, fordi der jo er rigtig mange flere, som kan blive mere eller mindre indoktrineret af de partier, som de inviterer, og efterfølgende får menigheden så en henstilling om, at det altså er dér, man skal sætte sit kryds.

Kl. 13:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:00

Kl. 13:02

Marcus Knuth (KF):

Nu rammer spørgeren en meget vigtig problemstilling, og det går lidt tilbage til begyndelsen af min ordførertale her, i forhold til mange af dem, der er kommet til Danmark – jeg talte med en englænder forleden, der søger dansk statsborgerskab, og folk kommer hertil fra Sverige og fra Tyskland. Hvis du har boet i Danmark i 15 år som englænder, har jeg intet problem med, at du må stemme til lokalsamfundet. Udfordringen er, at der kommer folk hertil, som har nogle meget antidemokratiske holdninger. Men man kan jo ikke sætte en skillelinje i det og sige: Du må stemme, du må ikke stemme. Der er reglerne, som de er. Jeg synes nærmere, vi skal se på at få strammet endnu mere op for, hvem der rent faktisk kommer til Danmark.

Kl. 13:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 13:00

Pia Kjærsgaard (DF):

Det kan man jo godt, for det er der jo allerede. Altså, i forhold til EU-borgere kan man ikke stille noget op overhovedet, og det er jo netop lige det, som hr. Marcus Knuth nævnte i første instans. Men det er faktisk dem, der er uden for EU, som det var møntet på, og ikke så meget tyskere og svenskere, nordmænd og hollændere osv. Jeg ved, der er en hollandsk borgmester på Samsø eksempelvis, der nu søger dansk statsborgerskab, men har stemt og endda er borgmester. Sådan er det inden for EU. Sådan synes jeg heller ikke det skal være, men sådan er det, det kan vi ikke gøre noget ved, desværre. Sådan er det. Men vi kan godt gøre noget i forhold til dem, der er uden for EU.

Kl. 13:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:01

Marcus Knuth (KF):

Jamen der vil jeg holde fast i, at vi skal gøre det, vi kan, for at folk, der ikke vil Danmark det godt, bare slet ikke kommer til Danmark. Så lad mig favne lidt bredere og sige: Jeg har intet imod, at en amerikansk ingeniør, der har boet i Danmark i mange år, stemmer. Og der synes jeg ikke, de skal straffes, fordi der er folk, der er kommet hertil, som ikke vil Danmark det godt.

Kl. 13:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Rasmus Stoklund.

Kl. 13:01

Rasmus Stoklund (S):

Tak, og tak til ordføreren for en på mange måder god tale og nogle gode refleksioner også efterfølgende. Jeg synes dog, at udlændinge- og integrationsministeren er blevet citeret lidt lemfældigt nogle gange i løbet af dagen, så jeg har lige fundet det præcise citat frem, hvor han siger – det var før, han blev minister, men ikke desto mindre:

»Når religion og demokrati støder sammen, så er det Gud, der har vigepligt, og når halvdelen af efterkommere mener, at religion bør undtages kritik, så tolker jeg det som, at man mener, at demokratiet har vigepligt.«

Derfor vil jeg bare spørge: Hvor i det her citat er det egentlig at ordføreren er uenig med udlændinge- og integrationsministeren?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:02

Marcus Knuth (KF):

Min reference var til statsministeren, der sagde, at Gud har vigepligt, og jeg mener, at religion, som den nu har været implementeret, den kristne tro i Danmark, uagtet om man tror på Gud eller ej, uagtet om man går i kirke eller ej, er en grundlæggende del af den danske, frie tankegang – at mænd og kvinder har lige rettigheder, vores frihedsværdier osv. Så at begynde at sige, at vores Gud har vigepligt, altså, så synes jeg, man begynder at straffe den kristne tro og den kristne kirke for nogle problemer, som *fortolkningen* af islam har skabt i det danske samfund.

Kl. 13:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Rasmus Stoklund.

Kl. 13:02

Rasmus Stoklund (S):

Jamen jeg bringer det ikke op for at være polemisk eller noget. Jeg bringer det bare op for at få det ind i den sammenhæng, som det er bragt i. Og det er jo, at udlændinge- og integrationsministeren, som statsministeren og jeg selv også har henvist til, sagde det på et tidspunkt om nogle holdninger, der var hos nogle efterkommere, der ikke forstod, hvilken rolle religion spiller i det danske samfund i forhold til demokratiet. Det var sådan set bare det, jeg ligesom ville have frem.

Kl. 13:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:03

Marcus Knuth (KF):

Jamen tak for den præcisering. Så ville jeg nu bare have håbet, at integrationsministeren, og statsministeren, havde sagt, at vi har store udfordringer med fortolkningen af islam, og at de rabiater imamer her i Danmark har vigepligt, i stedet for at sige »Gud«. For ellers føler jeg, at det kristne samfund her i Danmark pludselig skal straffes for noget, som de ikke har gjort.

Kl. 13:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Katrine Robsøe.

Kl. 13:03

Katrine Robsøe (RV):

Tak for det. Nu blev jeg ovenikøbet opfordret til at tage ordet, og jeg tror måske, jeg er nødt til at gentage noget af det, jeg sagde, da jeg selv stod på talerstolen. Nu er jeg jo opstillet i Aarhus og har derfor også været i bl.a. Gellerup under valgkampen, og jeg har absolut ikke noget kendskab til noget samarbejde med mit eget parti og heller ikke til, at Enhedslisten skulle have det. Som jeg sagde tidligere, var det, som jeg i hvert fald havde kendskab til, det, som Bydelsmødrene havde arrangeret, og der var partier med fra hele spektret, der kunne være repræsenteret. Jeg er derfor simpelt hen nødt til at spørge: Hvad er det for et bevis, ordføreren har for, at Radikale og Enhedslisten skulle have lavet et eller andet strategisk samarbejde med nogle moskeer om, at de skulle opfordre til at stemme på os?

Kl. 13:04

Kl. 13:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:04

Marcus Knuth (KF):

For mig er det meget klart. Der er nogle moskeer, som rent faktisk går ud og organiserer vælgermøder, hvor det alene er for røde partier. Man går ud og peger specifikt på Enhedslisten og Det Radikale Venstre. Var det rent faktisk noget, som ordføreren gik ud og tog afstand fra? For det ville være en god måde at sige: Vi vil ikke arbejde med de her moskeer. Hvis der var en rabi'at imam, der gik ud og sagde, at man altså skulle stemme på Marcus Knuth fra De Konservative, så ville jeg reagere rigtig hurtigt og sige, at det der vil jeg ikke have noget med at gøre. Mig bekendt blev de her møder gennemført uden et eneste kritisk ord fra Det Radikale Venstre eller Enhedslisten.

Kl. 13:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Katrine Robsøe.

Kl. 13:05

Katrine Robsøe (RV):

Det er bare lige for i hvert fald først at slå det fast: Jeg har faktisk, da jeg fik kendskab til, at der måske havde været et eller andet møde – og jeg har jo ikke hørt om det under valgkampen eller noget – sagt, at jeg da altid ville opfordre til, at man havde så mange partier som muligt med. Jeg synes da kun, det er en fordel, at man får belyst forskellige synspunkter. Men jeg vil gerne høre: Hvor er det, Radikale og Enhedslisten har sagt, at moskeer skulle opfordre til at stemme på os?

Kl. 13:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:05

Marcus Knuth (KF):

Jeg siger, at moskeer har været ude at anbefale Radikale Venstre og Enhedslisten, og der blev gennemført de her møder, hvor blå partier ikke var med. Det tror jeg står rimelig klart i stort set alle medier, der har beskrevet det meget, meget kritisk. Altså, det her var jo et massivt kritikpunkt af Enhedslisten og Radikale Venstre under og efter valgkampen.

Kl. 13:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det Sikandar Siddique.

Kl. 13:06

Sikandar Siddique (ALT):

Tak til ordføreren. Jeg er glad for, at ordføreren nuancerede eller præciserede fortolkningen osv., men jeg vil gerne høre, om ordføreren kan præcisere det yderligere. For jeg er enig med ordføreren dertil, at de ekstremistiske miljøer og rabi'ate imamer og sådan noget skal vi bekæmpe – et hundrede procent – men er det ordførerens opfattelse, at det er flertallet af muslimske borgere i Danmark, der har den fortolkning, eller at det er mindretallet?

Kl. 13:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Marcus Knuth (KF):

Det, man hører fra de rabi'ate moskeer og rabi'ate imamer osv., jødehadet og kvindeundertrykkelsen, er selvfølgelig noget, som jeg tror det for langt de fleste er nemt at tage afstand fra. Men i min tid som udlændingeordfører for Venstre gik jeg sammen med bl.a. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti og bad undervisningsministeren lave en undersøgelse af, hvad der er af social kontrol i skolerne. Nu har jeg ikke tallene her foran mig, men det var skræmmende at høre, hvor omfattende det var. Det var helt nede i grundskolen, at unge piger fra de muslimske miljøer ikke måtte have danske venner, at unge piger ikke måtte have fritidsaktiviteter. Så det er desværre ikke bare nogle få skøre og rabi'ate imamer, men der er en social kontrol, som går langt ind i de helt almindelige muslimske miljøer, i forhold til hvordan især unge piger må eller ikke må opføre sig.

Kl. 13:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Sikandar Siddique.

Kl. 13:07

Sikandar Siddique (ALT):

Jeg synes, svaret var lidt tvetydigt. For på den ene side hørte jeg ordføreren sige, at det ikke er flertallet, og på den anden side hører jeg alligevel en længere forklaring omkring, at det heller ikke er mindretallet. Men vi har altså en medborgerskabsundersøgelse, som vi laver hvert år i Danmark, som faktisk er iværksat af fru Inger Støjberg, og som jo taler et helt klart og tydeligt sprog, nemlig at det rent faktisk er mindretallet, og dem skal vi gå efter, og det skal vi have gjort noget ved. Men for bare lige at få proportionerne i orden vil jeg sige, at det er et meget, meget lille mindretal af de muslimske borgere, som rent faktisk har den her vanvittige fortolkning.

Kl. 13:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:08

Marcus Knuth (KF):

Det er jeg sådan set enig i. Det fuldstændig vanvittige med jødehad osv. drejer sig forhåbentlig om nogle få, i hvert fald nogle få, der siger det. Men den omfattende sociale kontrol, især med kvinder, og det syn, der er på frihed, det syn, der er på de danske værdier, er altså noget, som går langt længere end det. Der var for et par dage siden en undersøgelse, som i hvert fald blev omtalt meget, meget tydeligt i Berlingske, og som igen også fortæller, hvor svært det er for indvandrerkvinder i Danmark, og det er altså ikke bare nogle få rabi'ate imamer, men det er helt almindelige hverdagssamfund.

Kl. 13:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Mads Fuglede.

Kl. 13:09

Mads Fuglede (V):

Tak. Jeg har et spørgsmål til ordføreren om sekularisering, tror jeg at jeg vil kalde det. Er ordføreren enig med mig i, at når Kasem Said Ahmad under valgkampen optrådte på et billede sammen med Pernille Skipper – vi kender ham jo alle sammen fra Mohammedkrisen, og da han siden hen var ude at bakke en imam op, der gik ind for stening af kvinder – hvorunder han havde skrevet, at det var deres nummer et i København, er der et udtalt problem med at adskille kirke og stat i det her miljø, og at det måske er det, der er hovedårsagen til, at integrationen på lange stræk halter?

	Kl. 13:09		Kl. 13:12
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Ordføreren.		Pernille Vermund (NB): Som opfølgning på det kunne jeg jo godt tænke mig at høre, om ordføreren på vegne af Det Konservative Folkeparti vil være med til, at vi sætter fokus på den politiske del af islam, for når vi taler om islam, som om det er en religion som alle andre, rammer vi religionsfriheden og de begrænsninger, der er i forhold til det. Men hvis vi holder fast i den politiske del af islam, altså i islam som en ideologi, kunne man så ikke forestille sig, at vi, når vi angriber dens påvirkning af vores samfund, faktisk kunne slippe for at lave generelle forbud mod religiøse symboler, og holde fast i, at den politiske spydspids for islam, f.eks. at man bærer tørklæder i folkeskolen, er noget, som vi gerne vil have væk fra vores samfund?	
	Kl. 13:09		
Marcus Knuth (KF): Jeg vil nærmere bare sige, at det er endnu et godt eksempel på det. Nu mener ordføreren for Enhedslisten, at der overhovedet ikke har været noget samarbejde mellem Enhedslisten og de her miljøer, men det her er jo et ganske udmærket eksempel på det, så tak til ordføreren for det.	Kl. 13:10		Kl. 13:13
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Hr. Mads Fuglede.		Den fg. formand (Bent Bøgsted): Ordføreren.	
	Kl. 13:10		Kl. 13:13
Mads Fuglede (V): Jeg har ikke noget opfølgende spørgsmål.			
	Kl. 13:10	Marcus Knuth (KF): Jeg er ikke helt sikker på, at jeg forstår spørgsmålet. Men når det kommer til imamer, der går ud og siger, at lovgivning, der kommer direkte fra koranen, altså sharia, passer fint ind i det danske samfund, er det jo noget, som jeg er gået ud og har kritiseret meget kraftigt, og jeg har også fået en vis modreaktion, kan man sige. I forhold til tørklæder osv. har jeg jo været en af dem, der gik ud og meget kraftigt sagde, hvad jeg mente om burkaer, som nu qua maskeringsforbuddet er forbudt i Danmark. Så jeg tror, at vi taler nogenlunde i den samme retning.	Kl. 13:13
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Så er det fru Pernille Vermund.	Kl. 13:10		
Pernille Vermund (NB): I forlængelse af den diskussion om, om Gud har vigepligt, sekularisering osv., synes jeg, at man skylder at fortælle, at det her, som ordføreren også var inde på, jo ikke handler om tro og demokrati generelt. Det handler om islam og den politiske del af islam i forhold til vores demokrati, frihedsrettigheder osv. Og når det gør det, er det jo, fordi vi har en religion, kristendommen, hvor man helt fra begyndelsen har sagt, at man skal give kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er, og fordi man i islam har en lovreligion. Jeg er med på, at jødedommen for så vidt også er en lovreligion, men i den islamiske fortolkning vurderer man, at de ord, der står i koranen, er ord, der er sendt ned fra himlen, fra Allah, direkte til profeten, og at de kun kan videregives af imamerne, og derfor lægger man en stor del af dømmekraften i forhold til de beslutninger, man træffer i sin hverdag, hos en imam. Det er jo der, problemet opstår, for den kritiske sans, der er i vores del af verden, lægger man hos imamer og de religiøse, når man bekender sig til den her politiske del af islam. Kan ordføreren bekræfte det?	Kl. 13:11	Den fg. formand (Bent Bøgsted): Hr. Henrik Dahl.	Kl. 13:13
		Henrik Dahl (LA): Tak for det. Jeg har bedt om ordet for at få lov til at virke i oplysningens tjeneste, fordi der har været meget diskussion om det her vælgermøde i Aarhus. Det står i en artikel i Berlingske den 10. juni 2019, skrevet af journalisten Christian Birk. Overskriften på artiklen er »Trossamfund anbefalede tusindvis af muslimer at stemme rødt«, og historien drejer sig om Fredens Moské i Aarhus, som holdt et vælgermøde kun for røde partier, hvor imamen så anbefalede, at man stemte på Radikale Venstre og Enhedslisten. Så det er altså ikke bare et fantasifoster, som springer ud af ordførers hoved.	Kl. 13:14
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Ordføreren.		Den fg. formand (Bent Bøgsted): Ordføreren.	
	Kl. 13:11		Kl. 13:14
Marcus Knuth (KF): Ordføreren rammer jo helt centralt ned i noget af det grundlæggende, nemlig at vi i kristendommen og jødedommen har en religion, der er adskilt fra det egentlige lovsamfund, og det har man ikke i islam. Det er jo en stor udfordring for mange af de miljøer, der er. Man kan tage Iran som et eksempel på, at det kammede over, og hvor præstestyret så overtog det, fordi al lovgivning skal komme fra koranen. Det er det samme med Saudi-Arabien osv. Der er jo så også mange områder rundtomkring i verden, hvor der er en mere moderat form for islam. Men det er jo hjørnesteinen, om religionen skal komme fra lovteksten eller fra koranen.	Kl. 13:12	Marcus Knuth (KF): Tak. Det er jeg meget glad for, og idet man jo ikke har sin telefon med heroppe og lige kan google tingene, er det meget rart, når der er nogen, der kan oplyse røde partier om, at det, de siger, er lidt skævt – så tak for det.	Kl. 13:14
Den fg. formand (Bent Bøgsted): Fru Pernille Vermund.		Den fg. formand (Bent Bøgsted): Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførrækken til hr. Sikandar Siddique, Alternativet.	

Kl. 13:14

Kl. 13:18

(Ordfører)

Sikandar Siddique (ALT):

Tak. Jeg vil gerne starte med at undskyldte over for formanden, over for vores statsminister og mine kollegaer. Jeg kom for sent til debatten, og det gjorde jeg, fordi jeg sad i Justitsministeriet, hvor vi er ved at indlede politiforliget; vi fik nogle oplysninger omkring proces osv. – så det vil jeg gerne starte med at undskyldte.

Den her debat har vi efterhånden haft nogle gange i salen – en gang om året tror jeg. Og vi griber selvfølgelig gerne enhver anledning til at tage en værdipolitisk debat, men jeg vil starte med at sige, at Alternativet sådan set ikke deler præmissen for forespørgselsdebatten, som vi har i dag – nemlig den præmis, at indvandring tvinger danskere til at ændre levevis og adfærd, at danskernes måde at leve på er truet.

Jeg tror måske, vi har forskellig forståelse af, eller at vi ikke er enige om, hvad det er for en trussel, der findes derude. Der er flere, der har stået heroppe på talerstolen og sagt, at de er bekymrede for det ene og det andet, og vi deler også en bekymring fra Alternativets side. Vi er sådan set også bekymrede for Danmark, men det, vi er bekymrede for, er den måde, som vi synes, vi kompromitterer vores frihedsrettigheder på for tiden, og at det, som handler om det danske frisind og den danske frihed, faktisk er under alvorligt pres, i forhold til hvad vi har set tidligere.

Præmissen for debatten i dag er, at indvandring tvinger danskerne til at ændre levevis og adfærd og til at rette ind. Det er det, der står i forespørgselsleksten. Og det er på baggrund af det, Dansk Folkeparti gerne vil have værdidebatten, altså det, at vi bliver tvunget til at rette ind, og det, at man tvinger danskerne til noget. Jeg anerkender det simpelt hen ikke. For det første, fordi stort set alle nydanskere kæmper for at blive en del af vores fællesskab. Faktum er, at integrationen er en succes. Ifølge Hjarn Borberg har 97 pct. af ikkevestlige personer aldrig begået kriminalitet. Og kriminaliteten i 15 af de såkaldt udsatte boligområder er faldet med 30 pct. de seneste 10 år. Ikkevestlige unge uddanner sig som aldrig før. Ja, vi ser rapporter, der viser, at minoritetsdanskere, minoritetspiger, faktisk overhaler etnisk danske piger i forhold til uddannelse. Med andre ord: Vi ikke bare går den rigtige vej, vi spurter mod integrationsmålstregen.

For det andet anerkender jeg ikke præmissen, fordi vi lever i et demokrati. Danmark er et demokrati. Og det er et demokrati, der bygger på frihed. Friheden er for mig essentiel i vores samfund. Det er friheden der til at sige, hvad man mener, og til at mene det, man mener. Friheden er jo også at mene noget andet end det, jeg nu står og siger fra talerstolen. Frihed er også at tro det, man vil. Og friheden er at være den, man er. Det danske demokrati giver også friheden til at kunne skabe et godt liv og friheden til at kunne arbejde og have mulighed for at uddanne sig og indgå i meningsfulde fællesskaber.

Så vi deler en bekymring, men min bekymring går ikke på andres frihed til at leve, som de vil, i forhold til at påtvinge alle andre noget. Det er indlysende, at frihed ikke giver lov til at begrænse andre. Min bekymring er en anden bekymring end den, som forespørgslen handler om. Min bekymring er, at vi ikke længere alle sammen har de samme rettigheder, men at vi begynder at indføre forskellige rettigheder og forskellige lovgivninger for forskellige mennesker, at vi ikke alle sammen bliver talt om og til, som om vi har den samme værdi som borgere i vores samfund, men at der er nogle, der skal skynde sig at komme hjem igen, når de kommer herop. Jeg er bekymret for burkalove. Jeg er bekymret for håndtrykslove. Jeg er bekymret for ghettopakken, smykkebogen osv. osv.

Så hvad er det for nogle værdier, vi gerne vil holde fast i? For Alternativet er valget klart. Vi mener ikke, at de danske værdier er under pres. Grundloven, vores demokrati og vores stærke, stærke kultur kan ikke væltes eller påvirkes af få yderliggående mennesker, der ikke vil demokratiet. Tak for ordet.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er et spørgsmål fra fru Pernille Vermund.

Kl. 13:19

Pernille Vermund (NB):

Tak for ordet. Vi hører ofte, at vi i Danmark ikke længere bliver behandlet lige; det er noget vrøvl. Det har altid været sådan, at der er rettigheder, som man har, når man er dansk statsborger eller har ophold i Danmark, og så er der rettigheder, som man *ikke* har, når man ikke er dansk statsborger og ikke har lovligt ophold i Danmark.

Nu hører vi argumentet igen fra hr. Sikandar Siddique, og derfor synes jeg, at hr. Sikandar Siddique skylder at fortælle, hvilke rettigheder det er, danske statsborgere i Danmark ikke har – som hr. Sikandar Siddique siger – når man tilhører den ene eller den anden gruppe i befolkningen. Altså, hvilke rettigheder er der forskel på, når man nu er dansk statsborger, inden for forskellige grupper?

Kl. 13:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:19

Sikandar Siddique (ALT):

Det er ikke noget, vi bare hører om; det er et faktum. Jeg kan komme med nogle eksempler på konkret lovgivning: Vi har ghettopakken, hvor ghettokriterierne for at komme på listen er etnicitet. Vi har dobbeltstraf – bor du i ét område, gælder én lovgivning for dig, og bor du i et andet område, er der en anden lovgivning, der gælder. Det er et faktum. Altså, det er ikke noget, jeg mener – det er et faktum. Jeg har lige givet ordføreren to eksempler på, at der ikke er lighed.

Kl. 13:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Pernille Vermund.

Kl. 13:20

Pernille Vermund (NB):

Det var jo så et svar, som viser, at ordføreren simpelt hen ikke forstår, hvad ordføreren taler om. Det har altid været sådan, at vi geografisk kan have forskellige vilkår forskellige steder. Færdselsloven er et rigtig godt eksempel. Så når der er specifikke regler for, hvordan man skal opføre sig i forskellige dele af landet, og når der er specifikke krav til, hvem der må få en offentligt støttet bolig i forskellige dele af vores samfund, så er det ikke noget nyt, og det har der sådan set altid været. Kommunernes anvisningsret har været der. Det her handler jo ikke om geografiske rettigheder. Ordføreren sagde, at der var bestemte grupper, altså befolkningsgrupper, som mangler særlige rettigheder i vores samfund. Det har ordføreren stadig ikke svaret på.

Kl. 13:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:21

Sikandar Siddique (ALT):

Jeg tror, det er fru Pernille Vermund, der har svært ved at forstå det demokratiske princip, der hedder lighed for loven. Jeg gav også et andet eksempel, som handlede om ghettokriterierne for at komme på ghettolisten. Man bliver vurderet også på baggrund af etnicitet. Det er et klokkeklart eksempel.

Kl. 13:21

Kl. 13:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Marcus Knuth.

Marcus Knuth (KF):

Når Fredens Moské i Aarhus går ud og laver et vælgermøde alene for røde partier, hvor Enhedslisten og Radikale Venstre deltager, og man måske endda derefter går ud og anbefaler de to partier, er det noget, som ordføreren bakker op om, eller er det noget, som ordføreren vil tage klokkeklar afstand fra?

Kl. 13:21

Kl. 13:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:22

Sikandar Siddique (ALT):

Jeg er en indædt demokrat, jeg går et hundrede procent ind for frihed og demokrati, og jeg vil slet ikke blande mig i, om nogen vil stemme på det ene eller det andet, overhovedet ikke. Hvis der i en kirke, en menighed, en forening, en moské er nogle, der vil stemme på De Radikale eller på Enhedslisten, som det bliver sagt her, kan jeg ikke blande mig i det; det er et frit land, et frit samfund. Selvfølgelig ville jeg personligt have det sådan, at jeg, hvis der var en eller anden moské, f.eks. Grimhøjmoskeen, eller et eller andet, som et ekstremistisk forum støtter op om, så ville tage afstand fra det. Men jeg vil på ingen måde blande mig i folks demokratiske ret til at stemme på den, de vil, eller anbefale den, de vil. Det kan jeg simpelt hen ikke blande mig i.

Kl. 13:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Marcus Knuth.

Kl. 13:23

Marcus Knuth (KF):

Det synes jeg virkelig er hovedrystende. Her har man et trossamfund, der gerne skal være apolitisk, og som går og siger: I, der sidder herovre, er ikke velkomme, men de to derovre skal I, hvis I er gode muslimer, stemme på. Det er jo fuldstændig absurd, og hører jeg det korrekt, så bakker ordføreren op om det.

Kl. 13:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:23

Sikandar Siddique (ALT):

Nej, det er ikke korrekt, for nu lagde ordføreren en bisætning ind, der hed, at du skal stemme på dem, fordi de er gode muslimer, at du skal stemme, fordi du er en god muslim. Se, det er så noget andet. Første gang ordføreren spørger mig, siger ordføreren, at der er nogle, der i et område eller i en moské har sagt: Stem på Enhedslisten. Det er ét scenarie, men i spørgsmål nr. 2 sætter spørgeren en bisætning ind, der hedder: Stem, fordi du er en god muslim. Det er noget andet. Du skal stemme, fordi du er en god samfundsborger, du skal stemme, fordi du er demokrat. Derfor skal man stemme, ikke fordi man har en eller anden religiøs overbevisning.

Kl. 13:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så siger vi tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Den næste ordfører er fru Pernille Vermund, Nye Borgerlige. Værsgo.

(Ordfører)

Pernille Vermund (NB):

Tak for det. Vi lever i en tid, hvor koranklodser pryder gadebilledet, hvor militæret bevogter den jødiske synagoge, og hvor islamkritikere lever med konstant politibeskyttelse, en tid, hvor udlændinge er væsentligt overrepræsenteret i vores kriminalitetsstatistikker, hvor ikkevestlige indvandrere og efterkommere har et årligt træk på de offentlige kasser på mere end 30 mia. kr., og hvor en stigende andel af unge med ikkevestlig baggrund mener, at religiøse love skal stå over demokratisk vedtaget lovgivning.

Vi skylder hinanden at styrke de værdier, som generationer af danskere før os har opbygget, og som vi er forpligtet til at videregive. Årtiers fejlslagen udlændingepolitik har tæret på tilliden mellem danskerne, og når tilliden svækkes, bliver vi fattigere, mindre frie og mere utrygge. Det er det, der er ved at ske. For at bevare tilliden, friheden og trygheden må vi stille krav om, at udlændinge respekterer vores værdier, overholder vores love og bidrager økonomisk til fællesskabet. Udlændingepolitikken skal løses fra bunden, der skal indføres et stop for at opnå spontan asyl i Danmark, udlændinge skal forsørge sig selv, og kriminelle udlændinge skal udvises.

Vores danske værdifællesskab og tilliden iblandt os er en forudsætning for vores velfærdssamfund. Det er vores fælles værdier, solidariteten mellem danskerne, følelsen af, at vi er ét folk, der gør os villige til at dele med hinanden. Når vi gerne betaler skat for at sikre hinanden i svære tider eller svære livsforhold, til trods for at vi ikke er i familie med hinanden, at vi ikke kender hinanden, at vi måske geografisk bor i hver sin ende af landet, så er det, fordi vi har en følelse af, at vi kender hinandens værdier. Vi står med den samme kultur, på det samme værdigrundlag. Men vores fælles værdier er under pres. Vi har igennem snart 40 år lukket hundredtusindvis af mennesker ind i vores land, som ikke deler vores værdier, og mange kommer desværre aldrig til det, mennesker, som sætter underkastelsen og hensynet til islam højere end hensynet til det danske værdifællesskab, og som i alt for høj grad mener, at vi som danskere skal bøje af af hensyn til islam, islamisk levevis og islamiske normer. Mange politikere har naivt troet, at de tilrejsende med tiden ville blive som os og tage vores værdier til sig. De mange tog desværre grusomt fejl. Det må og skal vi rette op på, og vi skal gøre det nu. Det er et ansvar, som ligger på vores generation, og vi kan ikke tillade os at skubbe problemerne videre til vores børn.

Problemerne med uintegrerbare indvandrere fra de muslimske lande bliver værre år for år. Årtiers lappeløsninger virker helt enkelt ikke, problemerne bliver stadig større, bare i et langsomt tempo end før, og vi efterlades konsekvent med dårlige valg mellem illiberale løsninger eller mellemøstlige tilstande, fordi der ikke bliver grebet fat om nældens rod. Det er tid til at vende udviklingen og løse problemerne fra bunden. Får vi ikke vendt udviklingen nu, kan alt andet sådan set være lige meget, for så smuldrer fundamentet under vores frie og trygge samfund, og Danmark forandres for evigt.

Kl. 13:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er et spørgsmål fra hr. Sikandar Siddique.

Kl. 13:28

Sikandar Siddique (ALT):

Tak til ordføreren. Det var noget af en skræmmetale fra ordføreren, i hvert fald i mine ører, og jeg vil bare lige høre: Anerkender ordføreren, at langt de fleste minoritetsborgere lever fuldstændig efter dansk lovgivning og bidrager til fællesskabet? Og ligesom jeg spurgte ordføreren for Konservative, vil jeg spørge, om ordføreren mener, at det er mindretallet, altså et fåtal, som vi har problemer med, og hvor vi selvfølgelig skal finde løsninger på dem og ikke leve med det og

acceptere det. Anerkender ordføreren, at det store flertal rent faktisk bidrager til fællesskabet og lever i harmoni med alle os andre?

Kl. 13:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:29

Pernille Vermund (NB):

Nej, jeg anerkender ikke, at det store flertal lever i harmoni med Danmark og danske værdier, for når vi ser undersøgelser af, hvor mange der mener, at man eksempelvis skal forbyde at tegne det, muslimer kalder profeten Muhammed, så er det et meget stort flertal, der mener det. Når vi ser på en enkelt årgang af indvandrermænd med ikkevestlig baggrund, der er født i 1987, er det nærværd halvdelen af dem, der bare som 30-årige er dømt for kriminalitet – nærværd halvdelen af dem. Her har vi ikke engang lagt oveni, hvor mange af dem der så er på offentlig forsørgelse, og hvor mange af dem der oven i det – ligesom i den første undersøgelse – siger: Vi skal ikke have fuld ytringsfrihed i Danmark.

Så længe der ikke er en samlet undersøgelse, der viser de parametre, som der her spørges ind til – altså: Er du sikker på, at vedkommende ikke er kriminel, er du sikker på, at vedkommende bidrager positivt økonomisk, og er du sikker på, at vedkommende køber ind på samtlige af vores demokratiske værdier? – så anerkender jeg ikke, at det gælder det store flertal, altså når jeg ser på de undersøgelser, der er lavet, og de tal, de viser, enkeltvis.

Kl. 13:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Sikandar Siddique.

Kl. 13:30

Sikandar Siddique (ALT):

Jeg mener bare, det er en farlig vej at gå ned ad, at man ikke tror på det, og sådan kan vi jo mistænkeliggøre os alle sammen, også her i salen: Hvem tror på hvad? Jeg mener, at det er en helt, helt forkert vej at gå. Udgangspunktet må være, at hvis ikke man er dømt, og hvis man passer sit arbejde og passer sin familie, så tror vi på, at folk vil samfundet.

Hjarn Borberg, som er ekstern lektor ved Københavns Universitet, er i bogen »Integration – her går det godt« lodret uenig. Jeg vil komme med et par tal fra bogen: Drengene og pigerne stormer frem på uddannelserne, kriminaliteten har været faldende gennem de sidste 10 år, færre minoritetsborgere bor i almene boliger, medborgerskabssundersøgelsen viser, at der ikke er den store forskel på opbakning til demokratiet, grundloven, ytringsfriheden mellem minoritetsdanskere, dvs. indvandrere og efterkommere, og etniske danskere. (*Den fg. formand* (Bent Bøgsted): Ja tak!) Nå, så nåede jeg ikke spørgsmålet.

Kl. 13:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:31

Pernille Vermund (NB):

Jeg kender godt pågældendes postulat, og jeg vil sige, at han er fuld af noget, som jeg ikke må sige her på talerstolen. For de her tal kan man jo altid vinkle, som man ønsker det. Hvis vi tager et af dem, altså at kriminaliteten generelt er faldende, så er det korrekt. Der er færre forbrydelser, der fører til dom. Men der er flere personfarlige forbrydelser, som anmeldes, og når vi ser på kurverne over danskere og folk med ikkevestlig baggrund, så er faldet blandt danskere relativt større end faldet blandt dem, der har ikkevestlig baggrund. Og det betyder, hvis vi taler integration, at forskellen, gabet mellem,

hvordan man klarer sig som dansker i forhold til kriminalitet, og hvordan man klarer sig, når man har ikkevestlig baggrund, er blevet større. Og derfor er problemerne blevet relativt værre.

Så den mand er sådan en, som Özlem Cekic elsker at bruge, og som jeg gerne argumenterer imod.

Kl. 13:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Forslaget til vedtagelse skal læses op.

Kl. 13:32

Pernille Vermund (NB):

Ja, undskyld.

Nye Borgerlige har et forslag til vedtagelse:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at indvandringen fra muslimske lande har sat danske værdier under pres, og at den gældende udlændingepolitik ikke vil løse problemerne, men tværtimod vil betyde, at problemerne vil blive værre og vores fælles danske værdier endnu mere udsatte. Folketinget konstaterer, at for at vende udviklingen skal der tages fat om nældens rod, og udlændingepolitikken skal løses fra bunden:

- Der skal indføres et stop for spontan asyl.

- Kriminelle udlændinge skal udvises konsekvent og efter første dom.

- Udlændinge skal forsørge sig selv. Retten til offentlig forsørgelse skal knyttes til det danske statsborgerskab.

For at sikre, at Danmark som danskernes land baseret på danske værdier også vil være der for vores børn og børnebørn, er det nødvendigt, at den førte politik leder til, at den muslimske andel af befolkningen falder og ikke stiger. Det er desuden altafgørende, at dansk indfødsret ikke fortsat tildeles indvandrere, der ikke deler danske værdier.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 50).

Kl. 13:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er nu læst et forslag til vedtagelse op, som vil indgå i den fortsatte debat.

Så er der lige et spørgsmål mere fra hr. Rasmus Stoklund.

Kl. 13:33

Rasmus Stoklund (S):

Tak. I forlængelse af det spørgsmål, der lige blev stillet med henvisning til en debatbog, vil jeg bare spørge ordføreren, om ordføreren er enig i, at det er en speciel måde at opgøre kriminalitet på at sige, at hvis man bliver dømt efter straffeloven f.eks. den 30. december, er man kriminel, men den 2. januar tæller man ikke som kriminel længere. Er ordføreren enig i, at det er en lidt pudsig måde at opgøre ret alvorlig kriminalitet på? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er, om ordføreren er enig i, at det også er lidt underligt, at debatbogsforfatteren her i et interview i Weekendavisen har sagt, at han ikke betragter det at have en betinget dom som belæg for, at man har begået noget kriminelt. Det var bare de to spørgsmål.

Kl. 13:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:34

Pernille Vermund (NB):

Det er jeg fuldstændig enig i. Når man nu ikke må sige, at forfatteren til den her debatbog er fuld af det, som jeg ikke må sige her på talerstolen, så kan jeg sige, at han i hvert fald er meget alternativ.

For det er sådan, at når han opgør kriminalitet, siger han, at man kun er kriminel i det år, hvor man bliver dømt. Det betyder, at den 1. januar lige efter midnat er der ingen kriminelle i Danmark. Det er jo håbløst. Sådan kan man jo ikke tale om tingene. Hvis man gør det, bilder man folk noget ind, som ikke er rigtigt, og det er jo det, der er problemet med, at de fra Alternativets side sidder og lægger en debatbog frem, som ikke har andet formål end at være – hvad skal man sige – afledningsmanøvre for nogle virkelig reelle og seriøse problemer i vores samfund.

Kl. 13:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er ikke flere spørgsmål. Vi siger tak til fru Pernille Vermund og går videre i ordførerrækken. Det er hr. Henrik Dahl, Liberal Alliance, som er den sidste ordfører, i hvert fald før statsministeren skal til. Værsgo.

Kl. 13:35

(Ordfører)

Henrik Dahl (LA):

Tak for ordet. Den vestlige samfundsmodel er alle andre samfundsmodeller totalt overlegen. Det gælder økonomisk, teknisk, videnskabeligt, filosofisk og moralsk. Der er ingen andre steder, man er beskyttet bedre, hvis man er fattig, hvis man tilhører en minoritet, eller hvis man i en eller anden forstand er afvigende. Og hvad så med Danmark?

Efter min opfattelse er Danmark en af de bedste varianter af et vestligt samfund, hvis ikke Danmark ligefrem er *den* bedste variant af et vestligt samfund. Det er der også mange statistikker og undersøgelser der peger på. Mange af de bedste træk ved Danmark ligger i, at vi fortolker internationale fænomener på vores egen måde. Lige nu mens vi står – og sidder – her, fortolker vi jo demokratiet på vores egen danske facon. Hvis man tager en uddannelse, oplever man den danske fortolkning af oplysningen, og hvis man går i kirke om søndagen, oplever man den danske fortolkning af protestantismen. Derfor skal vi selvfølgelig ikke have dybtgående forandringer af samfundet, der ikke har en meget bred opbakning i befolkningen. Og derfor skal man selvfølgelig også altid regne udlændingeloven af 1983 som en af de mest illegitime beslutninger, Folketinget nogen sinde har truffet. For den er jo ansvarlig for hovedparten af de onder, som masseindvandringen fra Stormellemøsten har ført med sig.

Jeg hørte statsministeren sige, at vi ikke skal være relativistiske, og det er jeg fuldstændig enig i. Vi skal ikke være relativistiske i forhold til vores danske og vestlige værdier. De er bedre end alle andre, og derfor skal vi ikke vige, når vi direkte eller indirekte bliver bedt om at gå på kompromis. Det skal vi sige blankt nej til. Men man er jo også nødt til at sige, at sket er sket. Tiden kan ikke skrues tilbage, 1983 er længe siden. Hvordan kommer vi så videre?

Jeg tror, det er vigtigt at tage udgangspunkt i, at alle lande i Vesteuropa har de samme problemer med indvandring fra Stormellemøsten. Det har simpelt hen ikke noget at gøre med den politik, der er blevet ført i de enkelte lande. Sverige, Frankrig, Storbritannien, Tyskland, Holland, Belgien og vi selv har ført en meget forskellig politik, men man er endt med de samme problemer. Omfanget af problemerne er betinget af størrelsen af det kontingent af indvandrede, der er kommet til.

Men jeg tror, det er vigtigt med viden og med præcision i brugen af viden. Vi skal kende de skadelige islamistiske varianter af islam, og dem skal vi selvfølgelig bekæmpe. Det er der også bred enighed om. Vi skal kende de autoritære, voldelige sider af kulturen i Stormellemøsten, f.eks. det voldelige patriarkat, og dem skal vi selvfølgelig også være kritiske over for. Det skal være svært at komme fra Stormellemøsten til Danmark, og på en lang række områder er der kurver, der skal knækkes. Der kunne man jo ønske sig et nationalt kompromis om at fastlægge, hvad det er for nogle kurver, der skal

knækkes, og hvilke tidsfrister der skal være, og så komme i gang. Nogle af dem har jo været nævnt: kriminalitet, lovløshed, dårlige beskæftigelsesstatistikker, undertrykkelse af kvinder. Der er nok at tage fat på, og det ville være godt at være konkret og have nogle fælles målsætninger om, hvordan vi løser det her.

Vi går ikke ind for illegitime forandringer af et af verdens bedste samfund, og derfor siger vi tak til Dansk Folkeparti for at have rejst den her debat. Jeg synes også, det er på sin plads at rose fru Pia Kjaersgaard personligt for at have været en, der gik i spidsen for at rejse debatten, da meget få ud over Vestegnsborgmestrene faktisk turde at gøre det. Det er en god ting, og det er derfor, vi er i en relativt god form i Danmark i dag. Vi bakker op om det forslag til vedtagelse, som hr. Mads Fuglede allerede har læst op, og jeg siger tak for ordet, og tak for en god debat.

Kl. 13:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ingen spørgsmål, og det må jo være, fordi ordførertalen har været god. Det må man gå ud fra. Men nu er det statsministeren, og så har Pia Kjaersgaard sagt, at hun gerne vil have ordet efter statsministeren for at afslutte. Værsgo.

Kl. 13:40

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil gøre det kort, for jeg synes, at Liberal Alliances ordførertale var ualmindelig præcis i forhold til både problemets omfang, men sådan set også diskussionen i dag, for det har faktisk været en ganske god debat.

Jeg vil glæde mig over især to ting. Jeg vil glæde mig over, at der er bred opbakning til vigtigheden af at stå fast på danske værdier. Det er i spørgsmålet om at stå fast, at det afgørende kommer til at stå; det er ikke, om man tilslutter sig danske værdier, eller om man synes, at danske værdier er en god ting, men det er, om man vil stå fast på dem. Og det er der bred opbakning til.

Det fører mig videre til det næste, nemlig at der jo er bred opbakning til at føre en stram udlændingepolitik, og det er rigtig, rigtig godt. For det er forudsætningen for, at vi overhovedet – *overhovedet* – får styr på integrationen. Og vi *har* ikke styr på integrationen, og det kan simpelt hen ikke nytte noget, at vi bliver ved med – for nogles vedkommende – at stå på den her talerstol og sige, at det går godt, for det går ikke godt. Vi har eksempler på, at det kan gå godt – heldigvis – men når man kigger ud ad sit vindue, når man bevæger sig rundt i landet, når man arbejder med retspolitik, beskæftigelsespolitik, sundhedspolitik, økonomisk politik, ligestillingspolitik, så kan man se, at det ikke går godt med integrationen. Rigtig mange af de udfordringer, *vores* velfærdssamfund møder i dag, er der, fordi vi ikke har haft styr på udlændingepolitikken, ikke på grund af alt muligt andet – *ikke* på grund af alt muligt andet.

Derfor er erkendelsen af, at vi er nødt til at have styr på antallet, afgørende for, om vi kan holde fast i de danske værdier og dermed holde fast i det. Og der er jeg nemlig meget enig i det sidste, der blev sagt. Vi er et rigtig godt samfund, og de europæiske, vestlige værdier er de bedste værdier, og det var jo også derfor, jeg indledte med at sige, at man ikke kan være relativist. For man kan ikke kæmpe for danske værdier og påstå, at alle værdier er lige gode. Man skal så omvendt heller ikke bilde sig ind, at noget af det, der er det gode i Danmark, er vi de eneste der har. Der er heldigvis nogle af de grundlæggende værdier i vores samfund, vi deler med mange andre, og i øvrigt også med en del af dem, der er kommet hertil – heldigvis.

Der er mange nuancer i det her, men jeg synes i virkeligheden, at meget af det principielle, der er blevet sagt i dag, har været det vigtigste. Og ja, religion betyder noget, og det er jo noget af det, der også er gået igen i debatten. Når jeg siger herfra, at Gud har vigepligt, er det ikke den kristne Gud, men så er det religionen. Vi kan jo så have en længere teologisk diskussion om begreber, men jeg

håber på – og nu kommer hr. Marcus Knuth ind i salen – at vi holder fast i det, jeg mener er helt, helt afgørende og grundlæggende for det danske demokrati, nemlig at det er folkestyret, der bestemmer og træffer beslutninger i Danmark. Det *er* ikke religion. Det, vi har vist i Danmark, er jo, at man godt kan begge dele.

Man kan godt have et stærkt, levende demokrati, samtidig med at man har sin religion, men det bliver nødt til at være i den rigtige rækkefølge. Det hænger selvfølgelig sammen med, at vores egen primære religion i Danmark, som er kristendommen, har undergået en væsentlig forandring igennem de seneste flere hundrede år, der har taget loven ud af kristendommen og overgivet den til os, der sidder her, som er demokratisk valgt. Det, der så at sige er tilbage i vores kristendom, er værdierne og troen – *ikke* lovgivningen. Og der er vi jo udfordret, idet en del fortolker islam og praktiserer islam på en måde, der ikke er forenelig med et demokrati, fordi man hele tiden går tilbage til, at det er koranen, der skal definere, hvordan mennesker lever, og hvordan mennesker er i forhold til hinanden, og det er der ikke plads til i et demokrati.

Så når jeg bruger begrebet tyvstjålet fra vores ordfører, tror jeg endda jeg kom til at kalde ham – der er en ny ordfører på området, for ham, der var ordfører tidligere, er nu blevet minister, men det, der er blevet sagt, er stadig væk klogt – er det jo for at markere, at man ikke på nogen måde, hvis man vil demokratiet, kan acceptere, at religionen står over de demokratiske beslutninger, og det er, hvad enten det er synet på børn, social kontrol, synet på kønnene, eller hvad imamer skal blande sig i. Og det er mig ubegribeligt, at vi har ladet en udvikling pågå, hvor imamer synes, at de skal have holdninger til skilsmisser i Danmark, og det er noget af det, jeg vil foreslå at vi arbejder videre med herfra. For en skilsmisse er en juridisk foranstaltning, og det er et ophør af et ægteskab, og det skal en imam da overhovedet ikke blande sig i – *overhovedet* ikke blande sig i.

Kl. 13:45

Så jeg vil faktisk ikke ærgre mig over meget på baggrund af den her debat, for jeg synes, den har været god, og jeg synes, der er blevet sagt mange, mange kloge ting. Det eneste, der kan ærgre mig, er jo, at vi ikke evner at lave et fælles forslag til vedtagelse. I virkeligheden burde Folketinget jo være enige om at kæmpe for Danmark, at kæmpe for danske værdier og at stå fast på det grundlag, hvorpå vi har bygget et af verdens allerbedste samfund, men der er nok mange forklaringer på, hvorfor det ikke lader sig gøre, så det lader jeg passere forbi og vil opfordre til, at vi går videre ad nogle af de forskellige spor, vi har været inde på i dag. Og helt konkret, nu, hvor vi lige står med en ny undersøgelse, der viser, at der er systematisk undertrykkelse af kvinder i vores samfund, vil mit forslag være, at noget af det, vi tager fat på herfra, er det her skilsmissspørgsmål, for det skal vi have sat en stopper for.

Men tak for en klog og god og ordentlig debat. Det har været en fornøjelse.

Kl. 13:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en række spørgsmål og den første er hr. Sikandar Siddique.

Kl. 13:46

Sikandar Siddique (ALT):

Tak til statsministeren. Jeg er bange for, at der er mange minoritetsborgere derude, som knokler for fællesskabet og knokler for deres familie, som vil være kede af at høre udtalelserne fra statsministeren, når statsministeren siger, at integrationen ikke går godt.

Jeg vil høre statsministeren, som er vores alle sammens statsminister, om hun er af den opfattelse, at størstedelen af vores minoritetsborgere – og nu snakker vi så meget om islam og muslimer, så derfor vil jeg specificere det yderligere og sige vores muslimske

medborgere – i Danmark rent faktisk bidrager til fællesskabet og praktiserer islam fuldstændig efter dansk lovgivning og de demokratiske værdier, og at de faktisk på ingen måde udgør et problem. Er statsministeren af den opfattelse?

Kl. 13:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Statsministeren.

Kl. 13:47

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Nu skal jeg jo ikke kunne gøre rede for, hvordan alle mennesker har det i vores land, men jeg vil tro, at der er mange minoritetsborgere, der er mere ærgerlige over de minoritetsborgere, der ødelægger det for det store flertal, end de er over min tale. For jeg tror faktisk, at den træthed, mange af os her i salen føler over, at der er folk, der er kommet hertil udefra og ikke opfører sig ordentligt og ikke respekterer Danmark, deler vi med mange nye medborgere, som er lige så fly forbandede over fyrværkeri mod brandfolk, kønsopdelt svømning eller social kontrol af klassekammeraterne.

Meget integration fungerer, men man kan ikke påstå, at integrationen er en succes, uden at få nuancerne med, f.eks. med hensyn til kriminalitet og kvindeundertrykkelse og ikke mindst også med hensyn til, at der er nogle økonomiske udfordringer. Så jeg synes, at begge sandheder hører med, hvis man skal give et fyldestgørende billede.

Det er mit klare indtryk, at også mange muslimer i Danmark har det godt her, har taget Danmark til sig og tager ansvar for vores samfund, men jeg kan ikke sige det uden også at gøre opmærksom på, at der i forbindelse med terrorangrebet i 2015 f.eks. var alt for mange, der mødte op til begravelsen af gerningsmanden, og det viser desværre et modsat billede.

Kl. 13:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Sikandar Siddique.

Kl. 13:48

Sikandar Siddique (ALT):

Jeg har jo to spørgsmål, men nu bliver jeg nødt til at gentage: Jeg spurgte til, om statsministeren var af den opfattelse, at flertallet rent faktisk levede i harmoni med de danske regler, lovgivningen, demokratiet osv. For vi skal jo have proportioner i tingene. Var det 150 minoritetsdanskere eller muslimske danskere, der rejste til Syrien? Der er 300.000 muslimer i Danmark. Det er bare for lige at få proportioner i tingene.

Derfor vil jeg sige, at jeg efterlyser i debatten og i høj grad også fra statsministeren, at vi italesætter tingene, som de er, at vi siger det, som det er. Lad os sige højt, at flertallet gør det rigtig godt. Og så har vi også problemer – kriminalitetsproblemer og kvinder, der ikke er i arbejde – men det drejer sig om et mindretal, og det skal vi arbejde med. Men lad os i højere grad italesætte det – det tror jeg at mange minoritetsborgere forventer af en ny regering og af vores nye statsminister.

Kl. 13:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Statsministeren.

Kl. 13:49

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror, det er sådan, at man kan komme til at lægge vægten for meget på det ene ben, og jeg tror måske, ordføreren kan have en tendens til så at lægge vægten lidt for meget på det andet ben. For jeg mener, at hvis man skal give en ærlig version, bliver man nødt til at

have begge dimensioner med, og man må ikke lade danskerne sidde tilbage med en oplevelse af, at der var nogle hundrede, der rejste til Syrien, og at det så er der, vi har radikaliseringsproblemerne, for jeg tror, det er langt mere omfattende.

Kl. 13:53

Det, der foregår i en del af moskeerne, det, der foregår i crosso-verkriminaliteten mellem bandeaktivitet og radikalisering, den alt for store opbakning til gerningsmanden i forbindelse med terrorangrebet, social kontrol og undertrykkelse fortæller én historie. Og så er der en anden historie om alle de mennesker, der står op hver morgen eller om natten og går på arbejde, passer deres ting, sørger for, at deres børn kommer godt i vej, stemmer til valgene, er tjekket ind i det danske samfund, og begge historier er nødt til at komme med.

Kl. 13:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Pernille Vermund.

Kl. 13:53

Kl. 13:50

Pernille Vermund (NB):

Tak for ordet. Nu er det jo altid sådan en ærgerlig situation at stå på Folketingets talerstol og blive stillet spørgsmål om antal og store flertal eller mindre flertal. For når man står der, har man ikke tallene ved sig, og hvis ikke det er noget, man lige har siddet med, kan det være svært. Derfor tænker jeg, at jeg lige vil komme statsministeren til undsætning på et enkelt område.

Vi taler jo ofte om enten kriminalitet eller bidrag på arbejdsmarkedet, og de statistikker formoder jeg at statsministeren kender. Der er også undersøgelser, som siger noget mere fundamentalt om, om der er en opbakning til vores demokratiske værdier, f.eks. vores religionsfrihed og vores ytringsfrihed. De undersøgelser, der er lavet, af herboende muslimer, som handler om, om man skal indskrænke ytringsfriheden af hensyn til islam – vi så det under Muhammedkrisen – viser altså entydigt, som tiden er gået efter Muhammedkrisen, at et flertal af herboende muslimer mener, at ytringsfriheden som demokratisk værdi må vige for religion, for hensynet til islam og islams profet. Så det er bare for at komme statsministeren til undsætning. Det viser undersøgelser, hvis vi taler om demokrati, som ytringsfriheden jo er en del af, og hensynet til islam, som er det religiøse spørgsmål her.

Kl. 13:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Statsministeren.

Kl. 13:51

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror, at en af de oplevelser, der har gjort størst indtryk på mig i det her spændingsfelt mellem integration, danskhed, demokrati og minoritetsanskuelser, var, da jeg besøgte et gymnasium på den københavnske vestegn i umiddelbar forlængelse af terrorangrebet efter selv at have deltaget i begravelsen af de to ofre. Der havde jeg en diskussion med en række elever om terrorangrebet, og der var så en elev, der rejste sig op og sagde: Det var jo ikke et terrorangreb; det er bare jeres sædvanlige racisme og angreb på muslimer. Og så var der en betydelig del af eleverne, der klappede – en betydelig del af eleverne, der klappede.

Hvad er det? Kan det fanges ind i en undersøgelse? Det er jo et øjebliksbillede, der viser, hvor langt vi kan stå fra hinanden, og det er i mine øjne også næsten det værste, man kan gøre over for det samfund, man nu er en del af, nemlig ikke at anerkende, hvad den radikaliserede islamisme har af negativ betydning, både konkret for de mennesker, den går ud over, men også i forhold til hvordan den sætter sig i vores samfund. Så meget går godt med integrationen, men man kan ikke påstå, at der ikke stadig væk er enormt store udfordringer, og at vi skal have dem løst.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Pernille Vermund.

Pernille Vermund (NB):

Tak for det. Nu siger hr. Sikandar Siddique, at statsministeren er statsminister for hele landet, og det er jo helt rigtigt. I forlængelse deraf synes jeg, man skylder at sige, at statsministeren også er statsminister for de indvandrere og efterkommere, som er i landet, og som faktisk har taget vores værdier til sig, men som vi tidligere kunne høre fra fru Halime Oguz fra SF i høj grad oplever, at det at være dansk, det at tage danske værdier til sig er en større kamp, ikke fordi man synes, det alene er svært, men fordi der er et modpres fra de mennesker, som deler ens kulturbaggrund, og som siger, at det at være dansk er noget skidt. Så jeg vil bare høre statsministeren, om den forpligtelse, der ligger i at være statsminister, ikke også naturligvis – og jeg formoder selvfølgelig, at svaret er ja – handler om at værne om de her rettigheder for dem, der har taget vores værdier til sig, og tage det ekstra slag, vi skal slå, for, at den undertrykkelse ikke fortsætter.

Kl. 13:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Statsministeren.

Kl. 13:54

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Det er jo faktisk et utrolig vigtigt element at få ind i diskussionen. For jeg tror, at det, vi gamle danskere eller etnisk oprindelige danskere, eller hvad det hedder, glemmer, er, hvor svært det kan være – hvor svært det kan være for den kvinde, der vil ud på arbejdsmarkedet; som ikke vil tale sit modersmål, men vil tale dansk; som vil ned at stemme; og for den unge mand, som ikke vil giftes med en, familien synes han skal giftes med. Og sådan kunne jeg blive ved. I den kamp kan man jo kun stille sig ét sted, og det er på de progressives side, og dermed kæmpe sammen med dem mod den undertrykkelse eller den gamle kultur, som holder dem fast i noget, der ikke er foreneligt med det danske samfund.

Kl. 13:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Marcus Knuth.

Kl. 13:55

Marcus Knuth (KF):

Tak til statsministeren – også tak for den præcisering, i forhold til om Gud har vigepligt eller ej. Det kan jo hurtigt blive lidt teoretisk og lidt teologisk, men den præcisering, som statsministeren kom med, synes jeg var god og præcis, for ellers kunne man godt føle, at det var vores kristne tro, der havde vigepligt. Det er jeg glad for ikke er tilfældet.

Så siger statsministeren, at det er ærgerligt, at vi ikke kan blive enige om et fælles forslag til vedtagelse. Jeg vil jo mene, at det, vi har lavet, er et, som alle kan se sig selv i, når det gælder de udfordringer, som nogle af os i hvert fald og statsministeren er enig i vi har. Men jeg ved jo godt, hvorfor Socialdemokratiet ikke er med i vores forslag til vedtagelse. Det er, fordi vi netop går ind og kritiserer de højere ydelser til flygtninge, som alt andet lige gør det mere attraktivt at søge asyl i Danmark. Det gør det jo. Så når statsministeren siger, at vi er et flertal, der er enige i det her, er vi det jo ikke, fordi Socialdemokratiet går ud og gør det mere attraktivt at søge asyl i Danmark. Det ville jeg bare gerne lige påpege.

En ting, vi har diskuteret meget i dag, er den her moské i Aarhus, der inviterede de røde partier. De pegede godt nok på Det Radikale Venstre og Enhedslisten, men Socialdemokratiet deltog også, i hvert fald ifølge Berlingske, og er det noget, som statsministeren bakker op om?

Kl. 13:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Statsministeren.

Kl. 13:56

Statsministeren (Mette Frederiksen):
Nej, det er det ikke.

Kl. 13:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Marcus Knuth.

Kl. 13:56

Marcus Knuth (KF):

Det er jeg glad for at høre. Jeg kunne i hvert fald læse, at det var fire røde partier, tror jeg, der deltog. Det var godt nok ikke Socialdemokratiet, moskeen pegede på at man skulle stemme på, men der var et rødt vælgermøde, hvor der i hvert fald ifølge medierne var deltagelse af socialdemokrater. Men det vil sige, at hvis en lignende situation opstår, hvor en moské kun inviterer røde partier til et møde, er det noget, som Socialdemokratiet vil tage afstand fra.

Kl. 13:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Statsministeren.

Kl. 13:59

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg synes, man skal være ekstremt varsom i sit samarbejde med en række af de moskeer, der er i det danske samfund, og jeg siger en række, fordi moskeerne er forskellige. Men man skal bare ikke være blind for, at en del af den radikaliserings, vi har set i Danmark, også udspringer fra nogle af de moskeer. Jeg synes i øvrigt, at der er en diskussion, som vi kommer til at vende tilbage til, nemlig finansieringen af moskeerne i Danmark, og hvilke forhold der i øvrigt gælder her. Og jeg kan jo ikke forstå, når der eksempelvis er en imam, der står og opfordrer til had mod jøder eller afstandtagen til Danmark, at alle, der er i moskeen, ikke rejser sig op og udvandrere. Jeg forstår det faktisk ikke.

Kl. 13:56

Kl. 13:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Mads Fuglede.

Kl. 13:57

Kl. 13:57

Mads Fuglede (V):

Først tak til hr. Marcus Knuth for at præcisere, hvorfor det jo har været lidt besværligt at lave et forslag til vedtagelse, som vi alle sammen kunne se os selv i, altså fordi vi har de her forskellige syn på, hvad ydelser betyder for det her område. Men jeg vil egentlig vende tilbage til det med en retfærdig og realistisk udlændingepolitik, altså det program, Socialdemokratiet har lavet, hvor man har som grundlag, at der skal være et modtagecenter uden for EU, og at man vil søge at få det via EU-sporet, men også i programmet skriver, at hvis man så ikke kan det – det er det, der er at foretrække – så kan man gøre det alene. Nu har vi haft den debat om et modtagecenter uden for Europa i 30-40 år. Er vi ikke ved at være der, at nu må vi indse, at det spor kommer vi ikke så meget videre ad, så nu er det på tide, at Danmark går enegang for at få lavet sådan et modtagecenter? Og hvor langt er man med de planer?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Statsministeren.

Kl. 13:58

Statsministeren (Mette Frederiksen):

For det første vælger jeg at se bort fra det polemiske og tænker, at når spørgeren stiller et spørgsmål, som spørgeren gør, er det ud fra en oprigtig interesse i, at vi faktisk får det her gennemført; sådan vælger jeg at tage det ned. Jeg kunne jo godt muntre mig over, hvor lidt man lykkedes med igennem mange års borgerligt styre på det her område, men det gider jeg faktisk ikke, for jeg tror, at både Venstre og Socialdemokratiet ved, hvor svært det her er, men også, hvor vigtigt og rigtigt det er at arbejde i den her retning. Vi har jo intensiveret det her arbejde betydeligt siden valget og er godt i gang med en række forskellige spor, jo ikke mindst på det europæiske niveau, og jeg er ikke der, hvor jeg er villig til at konkludere på noget endnu, fordi vi også oplever noget lydhørhed flere forskellige steder fra, ikke nødvendigvis i forhold til den konkrete model som udtænkt af Socialdemokratiet, men tanken tror jeg er ved at bundfælde sig flere og flere steder, så vi fortsætter primært ad et europæisk spor.

Kl. 13:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Mads Fuglede.

Kl. 13:59

Mads Fuglede (V):

Men der var ingen polemik tiltænkt, og jeg er ked af, hvis det fremstod sådan. Vi synes, det er spændende tanker. Vi arbejdede selv for et udrejsecenter, hvilket selvfølgelig er noget andet end et modtagecenter, og fandt ud af, hvor svært det er, også selv om vi valgte et bilateralt spor; så det er ikke noget, man gør nemt. Jeg spørger af oprigtig interesse. Man har haft den her debat i rigtig, rigtig mange år, og vi er enige i, at det er på tide at få et helt nyt system, og at det er bedst, hvis vi får det i et større forum af lande, men at det kan være nødvendigt, at man gør noget alene, hvis man oprigtigt mener, at der skal tænkes helt nyt på det her område. Det var sådan set bare for at efterspørge, om vi ikke er ved at være der, at nu gør vi noget, og om det så er et modtagecenter eller et udrejsecenter, tror jeg er ét fedt for Venstre.

Kl. 14:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Statsministeren.

Kl. 14:00

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Dels oplever vi en større lydhørhed ved den nye Kommission i EU, end jeg synes vi har oplevet tidligere, dels har vi kastet os ind i nogle mere bilaterale snakke med nogle forskellige lande, hvor jeg også oplever en fremdrift i den her diskussion. Jeg kunne godt ønske mig, at det gik hurtigere, og jeg kunne godt ønske mig, at der var en bredere europæisk erkendelse af, at det nuværende system er dysfunktionelt, og at vi derfor bliver nødt til at starte forfra og lave et helt nyt. Det kommer til at tage noget tid, men vi er på bolden; det er næsten det bedste svar, jeg kan give.

Kl. 14:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Morten Dahlin.

Kl. 14:00

Morten Dahlin (V):

Statsministeren nævner, at det ikke går, som det skal, med integrationen i Danmark, og det er jeg helt enig med statsministeren i. Hvis man spørger Venstre, er en af de måder, hvorpå man kan løse, ikke hele problemet, men noget af problemet, at få flere personer med ikkevestlig baggrund ind på det danske arbejdsmarked, ud i de danske kantiner, ud på de danske arbejdspladser, ud til de danske kollegaer.

Men det er Socialdemokraterne jo så ikke enige med Venstre i. For den politik, Socialdemokraterne har ført, siden statsministeren er blevet statsminister, har jo været at hæve de sociale ydelser og målrette dem til arbejdsløse flygtninge og indvandrere. Så nu får en integrationsydelsesfamilie altså 2.000 kr. ekstra hver måned skattefrit for ikke at blive en del af det arbejdende fællesskab, og det får så færre til at stå op om morgenen eller om natten for at gå på arbejde. Kunne statsministeren så ikke i al sin visdom forklare mig, hvordan det øger integrationen, når færre flygtninge og indvandrere deltager på arbejdsmarkedet?

Kl. 14:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Statsministeren.

Kl. 14:01

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Det er faktisk en interessant iagttagelse. Vi har haft 4 timers egentlig ret substantiel og seriøs politisk debat, og så kommer der en ind i debatten, der ikke har været her i 4 timer, og stiller et – synes jeg – relevant spørgsmål, men jo bare på den der baggrund, hvor man godt kan blive sådan lidt ... Det er fair nok at have en diskussion omkring ydelser, og den har vi i øvrigt haft i de her 4 timer, men at stille sig op og påstå, at jeg ikke skulle være optaget af, at folk kommer i arbejde, er jo simpelt hen noget vrøvl, og det er ikke rigtigt.

Hvis man læser det kommissorium, der ligger til grund for Ydelseskommisionen, så står der det stik modsatte. Der står, at det skal animere til, at det skal kunne betale sig at arbejde. Vi ønsker ikke bare at hæve ydelserne. Det er gjort provenuneutralt, fordi Socialdemokratiet ikke ønsker at hæve ydelserne, og fordi vi ønsker, at flere kommer i arbejde. Vi har fremsat et forslag, som endnu ikke nyder opbakning – desværre – om, at man herefter skal arbejde 37 timer om ugen for overhovedet at få en ydelse. Mig bekendt har Venstre kun problematiseret det forslag. Vi står jo med den samme hovedpine. Vi har haft regeringsansvaret på skift i rigtig mange år af den moderne danmarkshistorie og har ikke brudt det her endnu.

Det kunne være, at vi skulle bruge tiden på faktisk at få det løst, og jeg tror ikke på, at man generelt skal hæve ydelserne, som der er nogle der ønsker. Jeg erkender bare samtidig, at vi har den udfordring, at der er nogle børn, der lider nogle afsavn, og at vi skal løse begge ting, og det er det arbejde, vi har sat os for.

Kl. 14:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Morten Dahlin.

Kl. 14:03

Morten Dahlin (V):

Jeg vil så gentage, hvad statsministeren sagde lige før til hr. Mads Fuglede, og sige, at jeg vælger at se bort fra den polemiske del af statsministerens svar, og så konstatere, at statsministeren sådan set slet ikke svarer. Så jeg spørger bare statsministeren igen: Hvordan mener statsministeren at det at hæve de sociale ydelser til arbejdsløse flygtninge og indvandrere, så færre af dem bliver en del af arbejdsfællesskabet, forbedrer integrationen?

Så vil jeg anbefale statsministeren at snakke med sin udlændinge- og integrationsminister om, hvad Venstre egentlig har sagt til det forslag, vi endnu ikke har set, om 37 timers arbejdspligt for visse udlændinge.

Kl. 14:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Statsministeren.

Kl. 14:03

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Altså, nu er det jo mig selv, der har rejst debatten omkring 37 timers pligt, og jeg har set ganske mange svar fra Venstre i den her sag og kan også konstatere, at det ikke blev gennemført i den tidligere regerings periode, selv om man havde rigtig mange år til det.

Nu har vi taget de første afgørende skridt med at få nedsat en Ydelseskommision, og jeg vil gerne sige det igen-igen: Jeg mener ikke, at man bare skal hæve ydelserne. Jeg er nok også nået til den konklusion, at det faktisk ikke engang er nok, når vi taler danske værdier og integration, at sørge for, at alle kommer i beskæftigelse. Det er en meget, meget vigtig forudsætning – derfor ideen om de 37 timer for overhovedet at kunne modtage en ydelse – men det, at folk kommer i arbejde, er faktisk ikke engang nok for at sikre de danske værdier. For nogle af de problemer, som vi har diskuteret her i dag – radikaliserende, social kontrol, manglende opbakning til demokratiet – lever faktisk også hos folk, der er i beskæftigelse. Så det er ikke engang nok.

Kl. 14:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Så er det fru Rosa Lund. Og det ser ud til at være den sidste omgang af spørgsmål.

Kl. 14:04

Rosa Lund (EL):

Så skal jeg gøre det helt kort, selv om det jo var meget fristende at tage en debat med Det Konservative Folkeparti og Venstre gennem statsministeren, men det vil selvfølgelig være en lille smule fjollet. Så jeg skal bare bede statsministeren bekræfte, at det er rigtigt, at vi ikke har et fælles forslag til vedtagelse i dag, men at vi heldigvis har et fælles forståelsespapir, hvori der står, at integration er en målsætning.

Kl. 14:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Statsministeren.

Kl. 14:05

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Det er helt korrekt, og vi er rigtig glade for forståelsespapiret. Vi er også glade for det fokus, der er på integration. Man kan sige, at det, vi bliver nødt til at samarbejde med nogle andre partier om, jo er at have styr på den samlede udlændingepolitik. Det siger jeg jo direkte, og det ved alle partier her godt. For man kan ikke kun nøjes med det ene. Man kan ikke sige, at integration er vigtigt, hvis man ikke er villig til at have styr på, hvor mange der kommer hertil, hvad enten det er asyl, familiesammenføring eller udenlandsk indvandring i det hele taget.

Vedrørende spørgsmålet om statsborgerskab vil jeg sige, at nogle af de problemer, vi lider under i dag, jo findes, fordi der er for mange, der har fået statsborgerskab, inden vi fik strammet reglerne. Der er jo en grund til, at vi i den her tid også fra regeringens side gør alt, hvad vi kan, i forhold til syrienskrigere. Det skyldes jo, at nogle af dem har fået et statsborgerskab, de aldrig skulle have haft. På grund af internationale konventioner kan vi ikke bare tage det fra

dem, selv om det da ville være utrolig dejligt, hvis vi kunne det. For Danmark er ikke deres land længere og bør ikke være det.

Men jeg kan godt bekræfte, at vi har et godt forståelsespapir i forhold til intentionen om integration, og det er vi glade for.

Kl. 14:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er der ikke flere spørgsmål til statsministeren. Vi siger tak til statsministeren. Så er det fru Pia Kjærsgaard, Dansk Folkeparti, for at afslutte den her meget gode og vigtige debat, som har været meget oplysende, i hvert fald for dem, der har lyttet til den. Det var en meget interessant værdidebat.

Værsgo, fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 14:06

(Ordfører for forespørgerne)

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak. Formanden har siddet her i et par timer, så det må vi jo tage til efterretning: at den har været interessant at lytte til. Det er meget beroligende. Men tak for debatten vil jeg også sige, den har været længe. Jeg synes, der har været grund til, at vi har brugt nogle timer her i dag, en fredag, på at diskutere det her betydelige emne.

Jeg må sige, at man var lige ved at falde hinanden om halsen på et tidspunkt, hvor det jo så ud, som om vi nærmest alle sammen var enige – det synes jeg at statsministeren sagde – det var lige ved, at det mandede ud i, at så skulle vi klappe i hænderne, til trods for at der vist er fremsat otte – eller noget i den stil – forskellige forslag til vedtagelse. Fru Rosa Lund sagde her til sidst til statsministeren: Nå, ja, men vi er jo enige om, at der skal tages hånd om integrationen; det står der i det forståelsespapir. Og statsministeren svarede så: Ja, det er vi enige om. Jeg har så en anden forståelse af det. Statsministeren sagde det ikke, men måske tænkte statsministeren: Vi skulle godt nok også have fået skrevet ind, at antallet betød noget. For det gør det jo altså også. Men det står ingen steder i det forståelsespapir, og tingene hører sammen.

Jeg vil så også sige, at jeg tidligt i debatten blev spurgt af Socialdemokratiet, om Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet kunne samarbejde om det her. Det kan vi godt. Det kan vi godt med alle, naturligvis. Det vil vi meget gerne, og jeg må så sige, at jeg synes, at vi trods alt er kommet et skridt videre, men vi er slet, slet ikke kommet langt nok. Naturligvis er vi ikke det.

Der er blevet diskuteret rigtig mange emner, og det, det jo gik på her, var værdipolitikken. Værdipolitikken er jo temmelig omfattende, men jeg vil altså stadig væk nævne, hvad ikke alene vi i Danmark, men også andre i den vestlige verden sætter pris på, og hvad der er så vigtigt for os: solidaritet, ligeværd, flid, tolerance, frisind, ytringsfrihed osv. osv. Det er meget, meget vigtigt, at der specielt er lige vilkår for mænd og kvinder. Det har også været debatteret meget under den her debat.

Vi har også spurgt ind til: Jamen hvad betyder det, altså, hvor er den positive del af indvandringen til Danmark? Det var specielt de socialistiske partier, der blev spurgt om det. Jeg kan så forstå, at det var, og jeg kan næsten ikke gentage det, men alligevel, en hiphopkultur, men der blev faktisk sagt det fra talerstolen, og der var lidt mere omkring karate og sådan noget. Fru Rosa Lund sagde, at der var kommet en meget større forståelse af kultur. Det må jeg så sige er en multikultur. Ja, nikker fru Rosa Lund. Vi er så blevet et multikulturelt samfund. Det må ligesom stå tilbage, at det er det, man gerne vil, og at det er det, man har arbejdet hen imod, og det ser jo også ud til at lykkes, desværre, med både et multietnisk og multikulturelt samfund.

Det er derfor, vi er nødt til at tage affære. Vi er simpelt hen nødt til at tage affære i forhold til det her. Lad mig lige tilføje noget i forhold til det, der blev oplyst – og jeg sad selv og så det på min iPhone – omkring den artikel i Berlingske, som det var godt lige

kom på bordet, om Fredens Moské i Aarhus, ja, hvor Socialdemokratiet også deltog sammen med de øvrige røde partier, men ikke med nogen af de såkaldte blå partier. Der står faktisk, at der også var en københavnsk moské, hvor man direkte opfordrede til at stemme på bestemte kandidater. Det står ikke i den artikel, hvem det var, men det er jo da under al kritik, altså, det har jo intet at gøre med demokrati og frihed. Det synes jeg er ret skræmmende. For her kan vi selv beslutte, hvor vi vil sætte vores kryds osv.

Der er foretaget rigtig mange undersøgelser i forhold til det her emne igennem tiderne, og man har foretaget dem på mange niveauer, på mange forskellige områder. Jeg vil godt nævne et par, hvor man så stadig væk fra nogens side vil sige, at integrationen går den rigtige vej og den næsten er ved at lykkes. Det synes jeg jo ikke, når man ser på mange af de undersøgelser. F.eks. er der mange flere mænd blandt indvandrere og efterkommere, end der er blandt danskere, der mener, at mænd har fortrinsret til arbejde – ikke kvinder, men mænd har fortrinsret til arbejde. Undersøgelsen viser også, at indvandrere og efterkommere i langt højere grad end danskere mener, at det offentlige, og det synes jeg er interessant, skal sikre enhver borger en rimelig levestandard. Det er faktisk op mod 75 pct., der er helt enige i det udsagn, og så kan man sige, at kun 45 pct. af danskerne er enige. Det kan man jo så tænke lidt over hvorfor er sådan.

Så er der de forskellige opfattelser af de forskellige køn, som har været en stor del af debatten, og som jeg også synes er noget meget, meget vigtigt, for vi er frisdannede, vi går ind for ligeværd mellem mænd og kvinder. 17 pct. af etniske mænd og 14 pct. af etniske kvinder, altså folk med anden etnisk baggrund, mener, at kvinder selv er ude om det, hvis de er udfordrende klædt, at de bliver udsat for et seksuelt overgreb. Det er jo langt ude. Det er jo virkelig langt ude. Der er 5 pct. af danske mænd og kvinder, der har samme opfattelse. Det er ca. 5 pct. for mange. Men det er alligevel noget anderledes. 22 pct. af de etniske mænd mener ifølge den undersøgelse om homoseksuelle ikke, at homoseksualitet skal accepteres af samfundet. Der er det kun – kun – 3 pct. af danske mænd, der deler den opfattelse. Det er også 3 pct. for mange. Der er altså virkelig – og jeg kunne blive ved, men tiden giver mig bare ikke lov til det, desværre – rigtig mange emner, hvor vi ser meget, meget forskelligt på tingene, stadig væk, og det er jo det, vi arbejder med. Det, vi arbejder med, er, at vi går ind for de samme normer, de danske værdier.

Til sidst vil jeg bare sige, at der er to ting, der ligesom står tilbage, og som vi kan få nye debatter om, mener jeg. Den ene er det, statsministeren sagde, nemlig at det er grundloven, der er den vigtigste. Det er jeg fuldstændig enig i. Men vi må bare erkende, at der er nogle konventioner, som ikke siger det samme. Det synes jeg vi på et tidspunkt skal tage fat på, det synes jeg faktisk også er noget, vi skal arbejde videre med og måske have en forespørgsel om. Den allersidste ting, som vi også har diskuteret, er de her 36 mia. kr., som det er offentliggjort indvandringen koster. Det er vist efterhånden ved at være en lidt ældre opgørelse, så det kunne også være, at vi skulle sætte gang i en ny for at få de helt reelle facts og tal på bordet. Det er altid godt for politikere.

Men tak for debatten. Den har været lang. Men jeg synes, den har været god, rigtig god, og alle partier har deltaget sådan en fredag. Det er virkelig dejligt. Så tak for debatten.

Kl. 14:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Vi siger tak til fru Pia Kjærsgaard og tak til jer alle sammen for at have leveret en god indsats i debatten her.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted tirsdag den 21. januar 2020.

Kl. 14:13

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 21. januar 2020, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der ligeledes vil fremgå af Folketings hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 14:13).
